

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 341 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

53. évfolyam
2010. december 16.

Közleményszám

Tartalom

Oldal

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

ÜLÉSSZAK: 2009–2010

2010. február 9–11-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 110 E, 2010.4.29.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2010. február 9., kedd

2010/C 341 E/01

Az Európai Parlament és a Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás

Az Európai Parlament 2010. február 9-i állásfoglalása a következő jogalkotási ciklusra vonatkozó, az Európai Parlament és a Bizottság közötti felülvizsgált keretmegállapodásról 1

2010. február 10., szerda

2010/C 341 E/02

Közelmúltbeli földrengés Haitin

Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása a közelmúltbeli haiti földrengésről 5

2010/C 341 E/03

Az iráni helyzet

Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása Iránról 9

2010/C 341 E/04

A Jemenben kialakult helyzet

Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása a jemeni helyzetről 14

2010/C 341 E/05

Emberkereskedelem

Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása az emberkereskedelem megakadályozásáról 18

HU

(folytatás a túloldalon)

2010/C 341 E/06	Az éghajlatváltozásról szóló koppenhágai csúcstalálkozó eredménye Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása az éghajlatváltozással foglalkozó koppenhágai konferencián (COP 15) elért eredményekről	25
2010/C 341 E/07	A jó kormányzás előmozdítása az adóügyek terén Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása a jó kormányzás adóügyek terén történő előmozdításáról (2009/2174(INI))	29
2010/C 341 E/08	A nők és férfiak közötti egyenlőség az Európai Unióban – 200 Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása a nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2009 (2009/2101(INI))	35
2010/C 341 E/09	Kulcsfontosságú célok a CITES aláíró feleinek konferenciájára Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény (CITES) részes felei konferenciájának 2010. március 13. és 25. között Dohában (Katar) megrendezendő 15. ülésére készített uniós stratégiai célkitűzésekről	43
2010/C 341 E/10	A Horvátország által elért haladásról szóló 2009. évi jelentés Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása a Horvátország által elért eredményekről szóló 2009. évi jelentésről	48
2010/C 341 E/11	A Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló 2009. évi jelentés Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló 2009. évi jelentésről	54
2010/C 341 E/12	A Törökország által elért haladásról szóló 2009. évi jelentés Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása a Törökországról szóló 2009. évi országjelentésről	59
2010. február 11., csütörtök		
2010/C 341 E/13	Keretmegállapodás a HOSPEEM és az EPSU között a kórházakban és az egészségügyben előforduló, éles vagy hegyes eszközök által okozott sérülések megakadályozásáról Az Európai Parlament 2010. február 11-i állásfoglalása a kórházakban és az egészségügyben előforduló, éles vagy hegyes eszközök által okozott sérülések megakadályozásáról a HOSPEEM és az EPSU között létrejött keretmegállapodás végrehajtásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2009)0577)	67
2010/C 341 E/14	Venezuela Az Európai Parlament 2010. február 11-i állásfoglalása Venezueláról	69
2010/C 341 E/15	Madagaszkár Az Európai Parlament 2010. február 11-i állásfoglalása a madagaszkári helyzetről	72
2010/C 341 E/16	Burmáról Az Európai Parlament 2010. február 11-i állásfoglalása Burmáról	75

2010. február 9., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

Az Európai Parlament és a Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás

P7_TA(2010)0009

Az Európai Parlament 2010. február 9-i állásfoglalása a következő jogalkotási ciklusra vonatkozó, az Európai Parlament és a Bizottság közötti felülvizsgált keretmegállapodásról

(2010/C 341 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság megválasztott elnöke által, 2009. szeptember 3-án bemutatott, a következő Bizottságnak szóló politikai iránymutatásokra,
- tekintettel a Bizottság megválasztott elnöke által, 2009. szeptember 15-én a Parlamenthez és 2009. november 19-én az Elnökök Értekezletéhez intézett nyilatkozatokra,
- tekintettel 2009. szeptember 16-i határozatára ⁽¹⁾ Durão Barrosónak a Bizottság elnökévé történő megválasztásáról,
- tekintettel az Európai Parlament és a Bizottság közötti kapcsolatokról szóló, jelenlegi keretmegállapodásra ⁽²⁾,
- tekintettel a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásnak ⁽³⁾ a Bizottság és a Parlament által történő végrehajtását illető jelenlegi gyakorlatra,
- tekintettel az előző jogalkotási ciklus során nyert tapasztalatokra, a 2009. december 1-jén hatályba lépő és új intézményi egyensúlyt teremtő Lisszaboni Szerződés új rendelkezéseire, valamint az Európai Parlamentnek a keretmegállapodás felülvizsgálatával foglalkozó munkacsoportja és a Bizottság megválasztott elnöke között, 2010. január 27-én létrejött közös álláspontra,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 17. cikkére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz.) 244-248. cikkére,
- tekintettel eljárási szabályzatának 106. és 107. cikkére,

⁽¹⁾ Aznapki jegyzőkönyv, P7_PV(2009)09-16,7.1. tétel.⁽²⁾ HL C 117. E, 2006.5.18., 123. o.⁽³⁾ HL C 321. E, 2003.12.31., 1. o.

2010. február 9., kedd

A. mivel az Európai Parlamentnek és a Bizottságnak szorosan együtt kell működnie annak biztosításáért, hogy a „közösségi módszer” sikeres és hatékony alkalmazást nyerjen, és mivel különös felelősséget viselnek annak biztosításáért, hogy az Unió többet jelentsen részeinek összegénél,

1. üdvözli a Bizottság megválasztott elnökének az Európai Parlament és a Bizottság között „egyedi partnerség” létrehozására vonatkozó, a következő Bizottságnak szóló politikai iránymutatásokban felvázolt, új javaslatát, amelynek célja az egyértelmű európai érdek meghatározása és érvényesítése, valamint a megújult Európai Unió első sarokkövének letétele a Lisszabon utáni korszakban;

2. felhív az Európai Parlament és a Bizottság közötti, a két intézmény közti kétoldalú kapcsolatokat szabályozó keretmegállapodás lehető legkorábbi felülvizsgálatára, a Bizottság megválasztott elnöke, Barroso által vállalt kötelezettségeket véve kiindulópontul;

3. e kötelezettségek fényében különösen az alábbi pontok felvételére hív fel a felülvizsgált keretmegállapodásba:

a) garancia arra, hogy a Bizottság alkalmazni fogja a Parlamentre és a Tanácsra az egyenlő bánásmód alapelvét, különösen, ami a megbeszéléseken való részvételt, valamint a hozzájárulások vagy egyéb információ rendelkezésre bocsátását illeti, főként a jogalkotási és költségvetési ügyekben;

b) a Parlament és a Bizottság közötti speciális partnerség végrehajtása, a következő megoldások révén:

— a Bizottság elnöke rendszeres párbeszédet folytat az Európai Parlament elnökével a legfontosabb átfogó kérdésekről és a főbb jogalkotási javaslatokról. Ez a párbeszéd kiterjed a Parlament elnökének a biztosok testületének üléseire történő meghívására is;

— a Bizottság elnökét vagy egyik alelnökét meg kell hívni az Elnökök Értekezletének és a Bizottsági Elnökök Értekezletének üléseire, amikor a plenáris ülés napirendjének kialakításával kapcsolatos kérdéseket, valamint jogalkotási és költségvetési ügyeket vitatnak meg;

— évente megbeszéléseket kell tartani az Elnökök Értekezlete, a Bizottsági Elnökök Értekezlete és a biztosok testülete között a fontos kérdések megvitatására, beleértve a bizottsági munkaprogram előkészítését és végrehajtását is;

— az EU jogszabályokkal - beleértve a nem kötelező érvényű jogi eszközök is - előkészítésével és végrehajtásával kapcsolatos munkája keretében a Bizottság teljes körű tájékoztatást és dokumentációt biztosít a nemzeti szakértőkkel tartott találkozóiról; ezekre az ülésekre meghívhatja a Parlament szakértőit is;

c) a Bizottság kötelezettségvállalása, hogy az EUMSZ. 225. cikke szerinti jogalkotási kezdeményezési jelentés elfogadását követő három hónapon belül jelentést tesz a jogalkotási kezdeményezésre irányuló kérelmek konkrét nyomon követéséről; a Bizottság legkésőbb egy év múlva jogalkotási javaslatot terjeszt elő, vagy a javaslatot belefoglalja a következő évi munkaprogramjába. Ha a Bizottság nem terjeszt elő javaslatot, ennek okairól részletesen tájékoztatja a Parlamentet;

d) kötelezettségvállalás a Parlament és a Bizottság közötti szoros korai együttműködésre az állampolgári kezdeményezések alapján tett jogalkotási kezdeményezésre irányuló kérelmek esetében;

2010. február 9., kedd

- e) kötelezettségvállalás a Parlament és a Bizottság részéről arra vonatkozóan, hogy a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásnak a Lisszaboni Szerződés új rendelkezéseire való hozzáigazítása ügyében a Tanáccsal folytatandó jövőbeni tárgyalások előkészítéseként megállapodásra jutnak a végrehajtandó kulcsfontosságú módosításokról, többek között a jelenlegi megállapodás végrehajtási gyakorlatának megváltoztatásáról, például az alábbiak tekintetében:
- a hatásvizsgálatok elvégzéséért a Bizottság felel, ezeket olyan átlátható eljárás keretében kell elvégezni, amely garantálja a vizsgálat függetlenségét; a hatásvizsgálatokat megfelelő időben közzé kell tenni, több különböző forgatókönyvet figyelembe véve, köztük azt az esetet is, amikor nem történik semmilyen intézkedés; e hatásvizsgálatokat a Lisszaboni Szerződés értelmében a nemzeti parlamentekkel folytatott konzultáció szakaszában kell bemutatni az illetékes parlamenti bizottságnak;
 - azokon a területeken, ahol a Parlament rendszerint érintett a jogalkotási folyamatban, adott esetben nem kötelező érvényű jogi eszközöket kell alkalmazni megfelelő indoklással és a Parlamenttel folytatott konzultációt követően;
 - az uniós jog egyszerűsítésének előmozdítása érdekében lehetőség szerint szokásos eljárásként kell biztosítani az átdolgozás használatát, vagy helyette a végleges elfogadástól számított hat hónapon belül kodifikálni kell a jogi aktust;
 - az uniós jog átültetésének és alkalmazásának hatékonyabb ellenőrzése érdekében a Bizottságnak és a Parlamentnek arra kell törekedniük, hogy kötelezően írják elő megfelelési táblázatok készítését, valamint tűzzenek ki kötelező érvényű határidőt az átültetésre vonatkozóan, amely az irányelvek esetében általában nem haladja meg a kétéves időtartamot;
 - a Bizottságnak már a felszólító levélről fogva összefoglaló tájékoztatást kell adnia a Parlamentnek valamennyi jogsértési eljárásról, valamint a Parlament kérésére eseti jelleggel és a titoktartásra vonatkozó szabályok tiszteletben tartásával be kell számolnia azokról az ügyekről, amelyekre a jogsértési eljárás vonatkozik;
- f) a végrehajtó hatalmi ág elszámoltathatóságának javítása érdekében hozzájárulás az alábbi kérésekhez:
- a Bizottság kikéri a Parlament véleményét minden esetben, amikor a biztosok magatartási kódexének felülvizsgálatára tesz javaslatot;
 - a Parlament kikéri a Bizottság véleményét minden esetben, amikor a Bizottsággal fenntartott kapcsolatairól vonatkozásában tesz javaslatot eljárási szabályzatának felülvizsgálatára;
 - ha a Parlament arra kéri a Bizottság elnökét, hogy vonja meg a bizalmat az egyik biztostól, a Bizottság elnöke komolyan fontolóra veszi, hogy az EU-Szerződés 17. cikkének (6) bekezdése értelmében felkérje-e az adott biztost a lemondásra; az elnök vagy követeli az adott biztos lemondását, vagy a következő plenáris ülésen magyarázatot ad a Parlamentnek arról, miért nem hajlandó erre;
 - amennyiben az EUMSz. 248. cikke értelmében a Bizottság elnöke a testület hivatali ideje alatt meg kívánja változtatni a feladatok biztosok közötti elosztását, e változtatásokat illetően kellő időben tájékoztatnia kell a Parlamentet a releváns parlamenti konzultációhoz. Az elnöknek a portfóliók újraelosztásával kapcsolatos döntése azonnal hatályba léphet;
 - amennyiben sor kerül egy biztos leváltására, a Bizottság elnöke komolyan megfontolja a Parlamenttel folytatott konzultáció eredményeit azt megelőzően, hogy jóváhagyná az EUMSz. 246. cikke szerinti tanácsi határozatot;
 - a Bizottság támogatni fogja a Parlamentet az európai külügyi szolgálattal kapcsolatos jövőbeni tárgyalások során annak érdekében, hogy garantálni lehessen e szolgálat teljes elszámoltathatóságát, ideértve a különleges képviselők és a nagykövetek kinevezésére szolgáló eljárás átláthatóságát is;
 - a Bizottság támogatni fogja a Parlamentet az európai külügyi szolgálattal kapcsolatos jövőbeni tárgyalások során annak érdekében, hogy tovább lehessen vinni és meg lehessen erősíteni a „közösségi megközelítést” a fejlesztési politikában, ideértve a fejlesztéstámogatási eszközök programozását is, és különösen az Európai Fejlesztési Alapét, amelynek továbbra is a Bizottság hatáskörébe kell tartoznia, és amelynek kapcsán a Bizottság teljes körűen elszámoltatható a Parlament felé;

2010. február 9., kedd

- a kérdések órája jelenlegi rendszerének megreformálása érdekében, a Bizottság elnökéhez intézett kérdések órájának jelenlegi gyakorlatát követve olyan kérdések órája bevezetése, amelynek keretében valamennyi biztoshoz, köztük az ügyekért felelős alelnökhöz/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjéhez is kérdéseket lehet intézni;
- g) a szabályozó ügynökségek ügyvezető igazgatói posztjára pályázó jelöltek parlamenti bizottságok által történő meghallgatásának előírása;
- h) kötelezettségvállalás a Bizottság részéről arra, hogy a Parlamentnek a nemzetközi megállapodások valamennyi tárgyalási szakaszában (ideértve a tárgyalási irányelvek meghatározását is) adott azonnali és teljes körű tájékoztatás révén fokozottabb mértékben bevonja a Parlamentet különösen a kereskedelmi kérdésekbe és az egyetértési eljárás hatálya alá tartozó más tárgyalásokba, teljes mértékben érvényesítve az EUMSz. 218. cikkét, valamint tiszteletben tartva az összes intézmény szerepét és teljes mértékben megfelelően a szükséges bizalmas jelleg megőrzését szolgáló új eljárásoknak és szabályoknak;
- i) annak biztosítása, hogy a nemzetközi konferenciák alkalmával a Bizottság – a Lisszaboni Szerződés által kiterjesztett parlamenti hatáskörökre való tekintettel, valamint a hatékony információáramlás elősegítése érdekében – a Parlament kérésére gondoskodjon arról, hogy a parlamenti küldöttségek elnökei megfigyelőként részt vehessenek az illetékességi körükbe tartozó üléseken, továbbá hogy a parlamenti küldöttségek e célból bejuthassanak az EU létesítményekbe;
- j) kötelezettségvállalás a tervezéshez kapcsolódó jelenlegi megállapodások javítására, többek között az alábbi intézkedések révén:
 - annak az alapelvnek a bevezetése, hogy a Bizottság bizonyos kulcsfontosságú kezdeményezéseket először a plenáris ülésnek mutat be, és a nyilvánosságnak csak ezt követően;
 - a Bizottság arra vonatkozó kötelezettségvállalása, hogy az EU-Szerződés 17. cikkének megfelelően rövid időn belül indítványt tesz „az intézmények közötti megállapodások létrehozása céljából [...] az Unió tevékenységének éves és többéves programjára”;
 - évente találkozó a biztosok testülete, az Elnökök Értekezlete és a Bizottsági Elnökök Értekezlete között a bizottsági munkaprogram elfogadása előtt, mely találkozó egyszerűsítési javaslatokra, jelentősebb nem kötelező érvényű jogi eszközökre irányuló kezdeményezésekre és visszavonásokra is kiterjed a vita előkészítése érdekében, valamint a Bizottság és a Parlament közötti közös álláspont megtalálása céljából;
 - annak az alapelvnek a bevezetése, hogy a Bizottságnak magyarázattal kell szolgálnia azokban az esetekben, amikor nem tudja előterjeszteni a munkaprogramjában szereplő egyes javaslatokat, vagy amikor eltér az éves programtól;
- 4. felhívja a Parlamentet és a Bizottságot, hogy 2011 végéig végezzék el a jövőbeni keretmegállapodás működésének felülvizsgálatát;
- 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az új Bizottságnak.

2010. február 10., szerda

Közelmúltbeli földrengés Haitin

P7_TA(2010)0015

Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása a közelmúltbeli haiti földrengésről

(2010/C 341 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a kanadai Iqaluit-ben, 2010. február 6-án tartott G7-csúcstalálkozóra,
 - tekintettel a 2010. január 25-i montreali miniszteri előkészítő konferencia következtetéseire,
 - tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, Ashton bárónőnek a Haiti földrengéssel kapcsolatos, 2010. január 20-i vitájára,
 - tekintettel a 2010. január 18-i brüsszeli Külügyek Tanácsa különleges ülésének következtetéseire,
 - tekintettel a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzusra,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Haiti Stabilizációs Missziójára (MINUSTAH),
 - tekintettel a Michael Barnier által készített „Egy európai polgári védelmi erőért: európai támogatás” című, 2006. május 9-i javaslatára;
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel 2010. január 12-én Haitit a Richter-skála szerint 7,3-as erősségű földrengés rázta meg számos erőteljes utórezgéssel, amelyek a mai napig éreztetik hatásukat az országban, többek között katasztrofális csapást mérve Port-au-Prince-re, Jacmelre és a régió más településeire,
- B. mivel a jelentések szerint a szerencsétlenségnek 200 000 halottja, 250 000 sebesültje és több mint 3 millió közvetlen érintettje van,
- C. mivel az ENSZ Humanitárius Ügyeket Koordináló Hivatalának (OCHA) jelentése szerint országszerte csaknem egymillióan szorúlnak menedékre, és a lakóhelyüket az országon belül elhagyni kényszerülők száma akár 600 000 is lehet,
- D. mivel a haiti kormány becslései szerint 235 000-en hagyták el Port-au-Prince-t és akár egymillió is lehet azoknak a száma, akik a városokból vidékre menekülnek, nyomást helyezve ezzel a már így is sebezhető közösségekre,
- E. mivel már a földrengést megelőzően sem volt biztosított az alapvető élelmezés közel 1,8 millió ember számára ebben az országban, ahol a népesség majdnem 60 százaléka él vidéki területeken, 70 százaléka pedig kevesebb, mint napi 2 dollárból,
- F. mivel a politikai stabilitás több évtizedes hiánya a földrengés előtt is hozzájárult az állami intézmények és azok azon képességének meggyengítéséhez, hogy biztosítsák az alapvető közszolgáltatásokat, és mivel a földrengés által okozott károk megakasztották az állam azon képességét, hogy hathatósan reagáljon a segítségnyújtási szükségletekre, ami tovább súlyosbította a helyzetet,

2010. február 10., szerda

- G. mivel a Bizottság abban állapodott meg, hogy 137 millió eurót biztosít rövid távú és legalább 200 millió eurót közép- és hosszú távú igényekre, a tagállamok pedig további 92 millió eurót,
- H. mivel Haiti a becslések szerint körülbelül 1 milliárd dollárnyi külső adóssággal küszködik, amely Haiti fejlődését már a földrengés előtt is akadályozta, és amely megnehezítheti az ország újjáépítési erőfeszítéseit,
- I. mivel Haiti azon képességének azonnali újjáépítése, hogy működő demokrácia legyen és működő kormánnyal rendelkezzen, alapvető része annak, hogy az első fázisból – a sürgősségi segélynyújtásból – a második fázisba – a nemzet újjáépítése – lépjen,
1. öszinte részvételének és együttérzésének ad hangot Haiti lakossága felé, és szolidaritását fejezi ki a többi nemzettel, illetve a nemzetközi szervezetek személyzetével, így az ENSZ és a Bizottság alkalmazottaival is a földrengés által az emberi életekben okozott veszteségek és pusztulás miatt;
 2. üdvözli a haiti hatóságok és a civil társadalom, valamint az ENSZ, a nem kormányzati szervezetek és a bilaterális adományozó szervezetek arra tett erőfeszítéseit, hogy megsegítsék Haiti népet, valamint elismerését fejezi ki az Unió segélyszervezeteinek és a magánszemélyek munkájával kapcsolatban;
 3. kéri, hogy készüljön átfogó értékelés a lakosság rövid és hosszú távú szükségleteinek feltárására és az EU a helyreállítási folyamatban – a sürgősségi segítségnyújtás, a rehabilitáció és az újjáépítés három szakaszában – játszó szerepének meghatározására; kéri a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb értékelje a Haitin bekövetkezett humanitárius válsághelyzetre adott európai válaszlépéseket, és terjesszen elő javaslatokat az uniós fellépések további javítása érdekében a jövőbeli hasonló helyzetekre;
 4. sürgeti, hogy uniós prioritást kapjon a menedékszállók, az orvosi létesítmények, a logisztikai támogatás és az élelmiszer biztosítása, valamint az újjáépítési erőfeszítések és a humanitárius helyzet javítása során nyújtott segítség, azzal, hogy az olyan veszélyeztetett csoportok kerülnek középpontba, mint a nők és a gyermekek; felszólítja a tagállamokat, hogy legyenek felkészülve az ENSZ segítségnyújtással kapcsolatos kéréseinek teljesítésére;
 5. súlyos aggodalmának ad hangot a veszélyeztetett személyek, különösen a nők jóléte miatt; felszólítja a Bizottságot és az ENSZ-t, hogy fordítson különös figyelmet a nők újjáépítési erőfeszítéseiben történő részvételének azáltal, hogy aktívan bevonják őket valamennyi segély- és újjáépítési program rehabilitációs, rekonstrukciós és értékelési fázisába;
 6. hangsúlyozza, hogy a felügyelet nélküli és szüleiktől vagy szokásos gondozóiktól/gondviselőiktől elválasztott gyermekeknek olyan szolgáltatásokat kell nyújtani, amelyek célja, hogy a lehető leggyorsabban újraegyesítsék őket szüleikkel vagy szokásos gondozóikkal; felszólítja az EU-t és a nemzetközi közösséget, hogy sürgősen értékeljék, hogy mekkora szükség van összehangolt tervre a földrengés következtében árván maradt több ezer gyermek problémájának kezelésére; rámutat az emberkereskedelem incidenseinek súlyos kockázatára;
 7. sürgeti az EU-t, hogy támogasson ideiglenes moratóriumot a haiti gyermekek újonnan történő örökbefogadásáról a kereső erőfeszítések megkezdését követő mintegy két éves időtartamra; felszólítja az EU-t, hogy lássa el a gyermekek alapvető szükségleteit és hozzon létre ideiglenes iskolákat, valamint sürgősen szervezze meg a gyermekek számára a tanácsadást;
 8. üdvözli az Európai Bizottság azon előzetes kötelezettségvállalását, hogy 30 millió eurós humanitárius segélyt biztosít, ugyanakkor aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az OCHA által kért 575 millió dolláros Haiti gyorssegélyt a hozzájárulások eddig csak 87 %-ban fedezik; hangsúlyozza, hogy ez a finanszírozás kulcsfontosságú a hosszú távú intézkedések fenntartása szempontjából; felszólítja a Bizottságot és valamennyi tagállamot, hogy tartsák tiszteletben az általuk vállalt elkötelezettségeket;
 9. üdvözli a G7-országok azon határozatát, hogy töröljék a Haiti nemzetközi adósságára vonatkozó igényeiket; elvárja, hogy minden ország és nemzetközi adományozó ugyanezt tegye; felszólítja a Nemzetközi Valutaalapot is, hogy az országot teljes mértékben mentesítse a fennálló adóssága alól, beleértve a 2010. januárban jóváhagyott 102 millió dolláros sürgősségi hitelt; hangsúlyozza, hogy a földrengés esetén nyújtott bármely sürgősségi segítséget adomány, nem pedig adósságot eredményező kölcsön formájában kellene nyújtani;

2010. február 10., szerda

10. megismétli az ENSZ humanitárius segítségnyújtásért felelős helyettes főtitkárának a szállítási üzemanyagra vonatkozó felszólítását; felszólítja a tagállamokat, hogy nyújtsanak további szállítási segítséget az ideiglenes táborok, az elosztó központok és távol eső városok, illetve falvak számára;
11. hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú az ellátó konvojok biztonsága annak érdekében, hogy biztosítható legyen a készletek igazságos és nyugodt kiosztása, különösen a gyengék és leginkább rászorulóknak számára;
12. üdvözlí az EU Tanácsának azon határozatát, hogy 350 főnyi katonai rendőrséget küld a segítségnyújtás támogatására Haitira – amely az ENSZ parancsnoksága alá fog tartozni –, és azt a döntést, hogy koordinációs egységet (EUCO Haiti) állítsanak fel Brüsszelben a proaktív európai válaszadás elősegítésére a hadászat és a biztonság területén, valamint az EU tagállamai által a segítség céljából felajánlott hozzájárulások összehangolására;
13. felhívja az ENSZ-t, hogy a haiti hatóságokkal együttműködve vizsgálja felül a MINUSTAH megbízatását, hogy az ország katasztrófa utáni szükségleteire is reagáljon, különös tekintettel a biztonsági kérdésekre;
14. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a helyi hatóságok megfelelő segítséget kapjanak ahhoz, hogy serkenteni tudják a gazdaságot, mivel százezrek hagyták el Port-au-Prince-et, hogy vidéken telepedjenek le; felhívja az EU-t és a többi nemzetközi adományozót, hogy amennyire lehetséges, a helyben előállított élelmiszereket vásárolják;
15. támogatja az EU-nak az élelmiszer helyi előállításának a megrongálódott infrastruktúra helyreállításával, illetve a kistermelők (akik a nemzeti termelés 60 %-át adják) szükséges anyagokkal (magvakkal, trágyával és szerszámokkal) való ellátásával történő fokozására vonatkozó erőfeszítéseit, különösen a márciusban kezdődő ültetési időszakban;
16. kéri a Bizottságot, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt az olyan „munkáért készpénz” programok támogatása érdekében, amelyek igen fontosak a közösségbe történő készpénz áramoltatása szempontjából, és segítsen a bankrendszert újra felállítani és működőképessé tenni;
17. hangsúlyozza, hogy olyan hosszú távú befektetésekre van szükség, amelyek lehetővé teszik olyan földrengésbiztos épületek és alapvető infrastruktúrák (vízellátás, úthálózat, elektromos áram) megépítését, amelyek a földrengést előtt vagy nem léteztek, vagy nem voltak megfelelőek, ami miatt a természeti katasztrófák potenciális hatása csak fokozódott;
18. összehív egy nemzetközi konferenciát és egy, az ENSZ-szel és a Világbankkal közös olyan összehangolt értékelést, amelynek célja a katasztrófát követő szükségletek felmérése, annak érdekében, hogy megállapítsák a hosszú távú újjáépítést a vészhelyzeti műveletek befejeztével;
19. felszólítja a nemzetközi közösséget annak biztosítására, hogy az újjáépítési folyamatban a haiti nép és kormány játszhassa a főszerepet annak érdekében, hogy felelősséget vállalhassanak közös jövőjükért;
20. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen az Európai Parlament elé a katasztrófa utáni szükségletekről készített átfogó értékelést és egy, az újjáépítés előrehaladásáról szóló jelentést;
21. sürgeti az EU-t, hogy működjön együtt a haiti hatóságokkal a katasztrófák megelőzésére és azok jövőbeli kezelésére vonatkozó tervek kidolgozásában; hangsúlyozza, hogy az újjáépítési erőfeszítéseknek a nemzeti prioritásokon kell alapulniuk, tiszteletben tartva a segélyezési hatékonyság elvét, és támogatva a haiti intézményeket hatékony kormányzási képességük visszanyerésében;
22. felhívja a nemzetközi közösséget, hogy kezelje Haitit kiemelten és használja ezt a lehetőséget a haiti szegénység okainak egyszer és mindenkorra történő elhárítására, és segítse Haitit, hogy a katasztrófából olyan jól működő demokráciaként kerüljön ki, amelynek gazdasága képes eltartani az ország népét;
23. elismeri az Európai Unió egyes tagállamai által az EU polgárvédelmi mechanizmusán keresztül végzett munkát és a – már órákkal a földrengés után felsorakozott – MIC- (Megfigyelő és tájékoztató Központ) és ECHO-csapatok által biztosított segítség hatékony összehangolását;

2010. február 10., szerda

24. megjegyzi, hogy a Bizottság első ízben szállított a helyszínre két modult, amelyek a Parlament támogatásával létrehozott, az EU gyors reakálási képességével kapcsolatos előkészítő tevékenységen keresztül váltak elérhetővé;

25. felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb terjesszen elő javaslatokat egy, az EU polgári védelmi mechanizmusán alapuló uniós polgári védelmi erő felállítására, amelyek lehetővé teszik az Unió számára, hogy valamely katasztrófától számított 24 órán belül összegyűjtse a sürgősségi humanitárius segély biztosításához szükséges erőforrásokat;

26. hangsúlyozza, hogy egy európai gyorsreakálási mechanizmusnak az alábbi kritériumokat kell teljesítenie:

- civil és/vagy humanitárius
- állandó jelleggel működik
- bármikor és a lehető leggyorsabban mobilizálható
- az EU felségjelzése alatt működik
- tiszteletben tartja a nemzetközi humanitárius jogot
- nyitott a más, humanitárius tevékenységekben részt vevő szervezetekkel való együttműködésre
- felkészül az ENSZ-rendszerrel való együttműködésre
- nyitott a harmadik országokból érkező hozzájárulásokra
- tiszteletben tartja a tagállamok tervezett intézkedésekben való részvételének önkéntes jellegét
- folyamatosan arra törekszik, hogy a bármikor mobilizálható emberi és anyagi erőforrások színvonalát fenntartsa
- a tehermegosztás elvén alapul;

27. felszólítja az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét és a nemzetközi együttműködésért, humanitárius segítségnyújtásért és válságkezelésért felelős biztost, hogy vállaljon vezető szerepet az Unió válsághelyzetekre adott reakcióinak összehangolásában, élve a Lisszaboni Szerződésben létrehozott abbéli hatáskörével, hogy hatékonyabban hangolja össze az Európai Unió jövőbeli válságok során adott válaszle lépéseit, ugyanakkor használja fel az eddigi eredményeinket;

28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Bizottság elnökének, Haiti elnökének és kormányának, az ENSZ humanitárius ügyekért és gyorssegélyekért felelős főtitkár-helyettesének és a tagállamok kormányainak.

2010. február 10., szerda

Az iráni helyzet

P7_TA(2010)0016

Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása Iránról

(2010/C 341 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Iránról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel Catherine Ashton, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője 2010. február 5-i nyilatkozatára a küszöbön álló iráni kivégzésekről,
- tekintettel az EU és az USA 2010. február 8-i közös nyilatkozatára, amelyben felszólítják az iráni kormányt, hogy tegyen eleget emberi jogi kötelezettségeinek,
- tekintettel az Európai Parlament elnökének 2009. október 9-i nyilatkozatára, amelyben ismételten hangot ad az Európai Parlament elkötelezettségének a halálbüntetés egész világon való eltörlése mellett, és konkrétan elítéli a fiatalkorúakat sújtó halálbüntetéseket Iránban,
- tekintettel a Tanács 2009. december 10–11-i, Iránról szóló nyilatkozatára,
- tekintettel a főképviselő 2010. január 12-i nyilatkozatára a hét bahá'í vezető elleni bírósági eljárásról Iránban,
- tekintettel az ENSZ BT 1737., 1747., 1803. és 1835. számú határozatára
- tekintettel a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség (NAÜ) kormányzótanácsának 2009. november 27-i, az atomsorompó biztosítékokról szóló megállapodásnak az Iráni Iszlám Köztársaságban való végrehajtásáról szóló határozatára, valamint az ENSZ Biztonsági Tanácsa fent említett határozatainak erre vonatkozó rendelkezéseire,
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a faji diszkrimináció valamennyi formájának felszámolásáról szóló nemzetközi egyezményre, valamint az ENSZ gyermekjogi egyezményére, amelyek mind-egyikét aláírta Irán is,
- tekintettel az iráni hírszerzési minisztérium 2010. január 5-i nyilatkozatára, amelynek értelmében „illegálisnak” minősül az iráni állampolgárok részéről bármely kapcsolatfelvétel mintegy 60 nem kormányzati szervezettel és számos, fárszi nyelven sugárzó nemzetközi médiával,
- tekintettel arra, hogy az iráni hatóságok „elhalasztották” az Iránnal fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttségének 2010. január 8–11-re tervezett teheráni látogatását,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,

A demokráciáról és az emberi jogokról

- A. mivel az iráni politikai helyzet tovább romlik, és az iráni kormány semmi jelét nem mutatja annak, hogy szándékában állna foglalkozni a 2009. júniusi választás törvényességével kapcsolatban Iránban és világ-szerte megfogalmazott aggályokkal; mivel a nagyszabású csalásra utaló jelek következtében széles tiltakozás indult (az úgynevezett „Zöld Mozgalom”), és a tömegtüntetések az elmúlt hónapokban is folyta-tódtak,

2010. február 10., szerda

- B. mivel a 2009. júniusi, vitatott eredményű elnökválasztást követő iráni politikai fejlemények bizonyították, hogy az ország képes az alulról szerveződő, demokratikus, a lelkes és aktív civil társadalom vezetésével végbemenő változásra,
- C. mivel az iráni biztonsági erők – a Forradalmi Gárda, a Baszidzs Milícia és a rendőrség – súlyos csapással válaszoltak, önkényesen letartóztatták a békés tüntetők és másként gondolkodók ezreit – többek között diákokat és tudósokat, nőjogi aktivistákat, ügyvédeket, újságírókat, bloggereket, egyházi személyeket és az emberi jogok jeles védelmezőit – a rendszert bírálók megfélemlítésének és az eltérő vélemények elhallgattatásának nyilvánvaló céljával,
- D. mivel az említett letartóztatottak közül sokan elmondták, hogy a börtönökben és titkos fogvatartási létesítményekben megverték vagy megkínózták őket, néhány esetben pedig szexuális erőszakot követtek el rajtuk; mivel az Iráni Iszlám Köztársaság parlamentje (a madzslisz) 2010 elején megállapította, hogy Szaíd Mortazavi helyettes államügyész közvetlenül felelős legalább három fogolyok kínzás és gondatlanság okozta haláláért, és ez a Kahrizak börtönben következett be, amelynek bezárását pedig a bíróság három évvel korábban elrendelte,
- E. mivel kormánytisztviselők megerősítették, hogy 2009 júniusa óta legalább 30 tiltakozó vesztette életét a tüntetések alkalmával vagy fogságban, és ezenfelül legalább heten meghaltak a 2009. december 27-én, az Ásúra vallási ünnepen történt összecsapások során, mivel a kormány által pénzelt erőszak áldozatainak száma ennél feltehetőleg sokkal magasabb,
- F. mivel emellett a biztonsági erők még fokozottabban zaklatják a vallási kisebbségekhez tartozókat, például a bahá'í vallásúakat (akiknek korábbi 7 tagú vezetését letartóztatták és bírósági tárgyalásuk jelenleg zajlik), a szunnitákat és keresztényeket (nevezetesen 8 papot), és önkényes letartóztatási és kivégzési kampányt folytatnak a kurd, azeri, beludzs és arab civil szervezetek és politikai aktivisták ellen, mivel jelenleg 21 kurdra vár halálbüntetés,
- G. mivel 2008. szeptember 9-én az iráni parlament elfogadta a „hitmegtagadásról szóló törvényt”, amely az iszlám vallásról történő áttérést halállal bünteti,
- H. mivel 2009 augusztusának elején a bíróság több száz kirakatpert folytatott vezető reformpártiak és aktivisták ellen, akik feltételezett kapcsolatban álltak a „bársnyos forradalmat” támogató „rendbontókkal”, mivel ezek alatt a perek alatt e másként gondolkodók közül többen televíziós közvetítés keretében vallották be bűneiket, láthatóan kényszer hatására,
- I. mivel az iráni kormány továbbra is azzal vádolja az európai országokat, hogy beavatkoznak az iráni politikába; mivel hasonló vádak alapján utasítottak ki két brit diplomatát, tartóztattak le az Egyesült Királyság nagykövetségén dolgozó több iráni személyt és rövid időre egy svéd és két német követségi alkalmazottat a tiltakozó megmozdulásban játszott állítólagos szerepük miatt,
- J. mivel 2010. január 28-án kivégezték Mohammad Reza Ali-Zamanit és Aras Ramanipurt, és ez volt az első két olyan halálbüntetés, amelyet a hivatalos források szerint a tiltakozási mozgalommal kapcsolatban álló személyeken hajtottak végre annak ellenére, hogy legalább egyikük, ha nem mind a ketten már a választások idején börtönben voltak; mivel állítások szerint kilenc, a Zöld Mozgalommal állítólagosan kapcsolatban álló embert ítéltek halálra,
- K. mivel 2009. december 27-én, az Ásúra napi megemlékezések utolsó napján Ali Muszavit – Mir Husszein Muszavi, a júniusi elnökválasztások fő ellenzéki jelöltjének 35 éves unokaöccsét – lelőtték, és autóval szándékosan elgázolták, ami egyértelműen a nagybátyjának szóló határozott figyelmeztetés szándékával elkövetett célzott gyilkosságra utal,
- L. mivel 2010. január 8-án az elnökválasztások második legjelentősebb ellenzéki jelöltje, Mehdi Karubi elleni merényletkísérlet során két golyót lőttek ki – golyóálló – gépkocsijára, miközben a Baszidzs Milícia és a Forradalmi Gárda tagjai összegyűltek, hogy tüntessenek Karubi jelenléte ellen Kazvinban,

2010. február 10., szerda

- M. mivel a sajtó- és szólásszabadság korlátozása tovább erősödik, és mivel az iráni hatóságok a nemzetközi rádiós és televíziós hálózatok és több nemzetközi weboldal, köztük a Facebook és a Twitter, valamint helyi ellenzéki oldalak és teheráni mobilszolgáltatások nagyarányú és gyakori zavarásába kezdtek, és ezzel más közel-keleti országokban, illetve Európában működő hálózatokban is átviteli zavarokat okoztak,
- N. mivel európai és orosz vállalatok látták el Iránt a szükséges szűrő- és zavaróberendezésekkel, és ezek közül néhány még egészségügyi kockázatot is jelenthet a létesítmények szomszédságában élő lakosság számára,
- O. mivel a Forradalmi Gárda, annak titkosszolgálata és a Baszidzs Milícia egyre aktívabb szerepet játszik az iráni társadalomban, keményen fellép az iráni polgári lakossággal szemben és emberjogi aktivistákat tartóztat le, és úgy tűnik, hogy saját kezébe veszi az igazságszolgáltatást,

A nukleáris kérdésről

- P. mivel Irán az atomsorompó-szerződés részes feleként a szerződés ratifikálásával lemondott a nukleáris fegyverek beszerzéséről, és köteles nyilatkozni nukleáris tevékenységeiről, továbbá valamennyi nukleáris tevékenységét – ideértve nukleáris anyagait is – köteles bejelenteni és a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség ellenőrzése alá vetni,
- Q. mivel az atomsorompó-szerződés IV. cikke rögzíti a szerződést aláíró felek azon elidegeníthetetlen jogát, hogy békés, civil célokból mindenféle megkülönböztetéstől mentesen nukleáris energiát termeljenek és használjanak, illetve ezzel kapcsolatos kutatásokat végezzenek, a szerződés I. és II. cikkével összhangban,
- R. mivel az atomsorompó-egyezmény aláírásával vállalt kötelezettségeit megszegve Irán titokban urándúsító létesítményt építtetett Kum városában, és erről a NAÜ-t csak jóval az építkezés megkezdése után értesítette; mivel a szabályok fenti megszegése feltevésekre ad okot arra vonatkozóan, hogy létezhetnek további titkos nukleáris létesítmények is, ami tovább gyengíti a pusztán polgári célú nukleáris programra irányuló iráni ígéretekbe vetett bizalmat,
- S. mivel a NAÜ 2009. november 16-i jelentésében a NAÜ leköszönő főigazgatója, El-Baradei úr megállapította, hogy mindaddig, amíg Irán nem hajtja végre a kiegészítő jegyzőkönyvet és nem tisztázza a NAÜ számára megnyugtatóan a vitás kérdéseket, az ügynökségnek nem áll módjában hiteles biztosítékot nyújtani arról, hogy Irán nem rendelkezik be nem jelentett nukleáris anyagokkal és tevékenységekkel, valamint hogy továbbra is vannak aggodalomra okot adó tisztázatlan kérdések Irán nukleáris programjának katonai dimenzióival kapcsolatban,
- T. mivel annak érdekében, hogy diplomáciai megoldást találjanak az iráni nukleáris programmal kapcsolatos problémára, az EU, az Egyesült Államok, Kína és Oroszország azt javasolta, hogy a NAÜ égisze alatt jussanak megegyezésre Irán meglévő alacsony dúsítású uránjának Oroszországba és Franciaországba történő szállításáról, hogy azokat a teheráni orvosi kutatóreaktor működtetésére szolgáló fűtőelemekké alakítsák, és tudomásul véve, hogy miután Irán elutasította ezt a javaslatot, a Biztonsági Tanácsban tárgyalások folynak az Irán elleni szigorúbb szankciók bevezetéséről,
- U. mivel Irán továbbra is fejleszti ballisztikus rakétatechnológiáját, és továbbra is azon dolgozik, hogy interkontinentális ballisztikus rakétákat fejlesszen ki, amelyek alkalmasak nukleáris robbanófejek célba juttatására,
- V. mivel az iráni kormány ellentmondásos nyilatkozatokat tett atomprogramjával kapcsolatban, és 2010. február 7-i kezdettel további urándúsításra adott utasítást,

A demokráciáról és az emberi jogokról

1. súlyos kételyeket fogalmaz meg a választási eredmények pontosságával kapcsolatban, amelyek Ahmédinezsád elnök második hivatali ciklusra történő megerősítéséhez vezettek annak ellenére, hogy nagyarányú választási csalásra utaló jelek váltak ismertté, és úgy véli, hogy az iráni elnök legitimitása jelentős mértékben csorbul;

2010. február 10., szerda

2. tiszteletét fejezi ki valamennyi bátor iráni polgár iránt, akik nagyobb szabadságot és több demokratikus jogot követelnek, és kifejezik azon kívánságukat, hogy elnyomás és megfélemlítés nélküli társadalomban éljenek; különös tiszteletét fejezi ki azon iráni nők iránt, akik fontos szerepet játszottak a 2009. júniusi választások utáni tüntetésekben;
3. teljes szívvel támogatja az iráni nép demokratikus törekvéseit, és mély sajnálatának ad hangot, amiért az iráni kormány és parlament láthatóan nem képes az iráni polgárok jogos követeléseire válaszolni, különösen a fiatal generációhoz tartozók követeléseire, akiknek gazdasági és társadalmi fejlődésbe vetett reményeit hosszú ideje elfojtják;
4. felszólítja az iráni kormányt, hogy teljes mértékben tartsa tiszteletben a békés gyülekezéshez való jogot és a véleménynyilvánítás szabadságát a 2010. február 11-re bejelentett tüntetések alkalmával is; határozottan elítéli, hogy az iráni hatóságok erőszakot alkalmaznak a tüntetők ellen, akik a véleménynyilvánítás szabadságát és a békés gyülekezéshez való jogukat kívánják gyakorolni;
5. követeli, hogy haladéktalanul engedjék szabadon mindazokat, akiket pusztán a szólásszabadság, valamint az egyesülési és a gyülekezési jog békés gyakorlása vagy vallásuk vagy szexuális irányultságuk miatt vettek őrizetbe, valamint felszólítja a hatóságokat, hogy vizsgálják ki és ítélik el azokat a kormánytisztviselőket és a biztonsági erők azon tagjait, akik felelősek a másképp gondolkodók vagy ezek családtagjai, a tüntetők és az őrizetbe vettek megöléséért, zaklatásáért és megkínzásáért;
6. határozottan elítéli az Iránban hozott halálos ítéleteket és a kivégzéseket, különösen Mohamed Reza Alizamani és Aras Rahmanipur kivégzését, és követeli a halálbüntetés eltörlését; felszólítja az iráni hatóságokat, hogy az olyan tiltakozók ellen, akik békésen tüntetnek a több demokratikus jogért, a továbbiakban ne alkalmazzák a „Moharabeh” (Isten elleni hadviselés) vádat, amelyért halálbüntetést szabnak ki; felszólítja Iránt a halálbüntetésre vonatkozó ENSZ-moratórium azonnali végrehajtására az ENSZ Közgyűlés 62/149. sz. és 63/168. sz. határozatának megfelelően;
7. döbbenetének ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a kormány illetve a biztonsági erők az elnökeltek vagy azok családtagjai életére törnek, és felszólítja Hamenei legfőbb vezetőt az iráni ellenzék főbb képviselői biztonságának garantálására;
8. elítéli az iráni hatóságok arra irányuló erőfeszítéseit, hogy cenzúrázzák a nyomtatott sajtót és zavarják a rádió és televízióadásokat, valamint az internetszolgáltatásokat, többek között a BBC-t, és felszólítja az Európai Uniót és tagállamait, hogy kezeljék a Nemzetközi Távközlési Unió (ITU) belül az e módszerek kapcsán kialakult nemzetközi konfliktust;
9. elítéli az iráni hatóságok azon határozatát, amelyben megtiltják a külföldi nem kormányzati szervezetekkel való kapcsolatfelvételt, különösen azokkal, amelyek célja a polgári szabadságok és a jogok megvédelmezése, valamint felszólítja az iráni hatóságokat a tilalom azonnali visszavonására;
10. felszólítja az iráni hatóságokat, hogy azonnal állítsák le a televízióban sugárzott kirakatpereket, és felhívja az iráni parlamentet, hogy módosítsa az iráni törvényeket, amelyek lehetővé teszik a kormánynak, hogy megtagadja a tisztességes eljáráshoz való jogot, például a vádlott megfelelő jogi képviselőhöz való jogát;
11. határozottan bírálja a nemzetközi vállalatokat, például a Nokia Siemenst amiatt, hogy ellátják az iráni hatóságokat a cenzúrázáshoz és a megfigyeléshez szükséges technológiákkal, és ezzel közreműködnek az iráni másként gondolkodók üldözésében és letartóztatásában;
12. elítéli az iráni belügyekbe történő beavatkozásra vonatkozó, az európai nagykövetségeken alkalmazottak ellen felhozott vádakot, és ezzel összefüggésben kéri az iráni kormányt, hogy tartsa tiszteletben a Bécsi Egyezményt és a diplomáciai normákat;
13. aggodalmát fejezi ki a tagállamok teheráni követségei előtt 2010. február 9-én tartott tüntetések miatt, melyeket a Basij milícia szervezett, és felhívja az iráni hatóságokat, hogy garantálják a diplomáciai missziók biztonságát.

2010. február 10., szerda

A nukleáris kérdésről

14. elismeri, hogy Iránnak joga van a békés célokra használt atomenergia fejlesztésére az atomszorompó-szerződés keretein belül; ismételten kijelenti, hogy a nukleáris fegyverek elterjedésének kockázata, amelyet az iráni nukleáris program magában hordoz, továbbra is komoly aggodalomra ad okot az EU és a nemzetközi közösség számára, amint ezt az ENSZ BT 1696 (2006), 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) és 1835 (2008) számú határozatai is rendkívül egyértelműen kifejezik;

15. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy több komoly aggodalomra okot adó kérdésben nem történt érdemleges előrelépés, ismételten felhívja Iránt, hogy állítsa helyre nukleáris programjának átláthatóságát azáltal, hogy teljes, egyértelmű és hiteles válaszokat ad a NAÜ-nek, rendezze a programmal kapcsolatos tisztázatlan kérdéseket és oszlassa el az aggodalmakat – beleértve a katonai háttérrel rendelkező ügyeket –, maradéktalanul hajtsa végre az átfogó biztosítéki egyezmény rendelkezéseit, beleértve annak a kiegészítő rendelkezéseit is, illetve ratifikálja és hajtsa végre a kiegészítő jegyzőkönyvet;

16. támogatja az Európai Tanács kettős megközelítését és valamennyi erőfeszítését azzal kapcsolatban, hogy tárgyalások útján hosszú távú megoldást találjon az iráni nukleáris kérdésre; ragaszkodik ahhoz, hogy a nukleáris fenyegetéssel kapcsolatos további szankciók közül ki kell zárni minden olyan intézkedést, amely negatív következményekkel járna az iráni nép egészére;

17. elítéli, hogy az iráni kormány ismételten visszautasította a nukleáris kérdéssel kapcsolatos kompromisszum elérésére irányuló valamennyi próbálkozást, és hogy az iráni rendszer láthatóan arra használja ezt a problémát, hogy elterelje a figyelmet az országon belül uralkodó válságról, és hogy taktikázzon annak érdekében, hogy időt nyerjen és elkerülje az ENSZ BT-vel való tárgyalásokat a további szankciókról, továbbá Mahmúd Ahmedinedzsád iráni elnök legutóbbi kijelentéseit is e taktika részének tekinti;

Az EU és Irán közötti kapcsolatokról

18. hangsúlyozza az Iránnal és elsősorban a civil társadalommal való párbeszéd folytatásának jelentőségét minden szinten; helyteleníti, hogy az iráni fél lemondta az Európai Parlament küldöttségének tervezett látogatását, és kifejezi reményét, hogy az iráni kormány és a parlament felülvizsgálja a közvetlen kapcsolatra vonatkozó álláspontját;

19. felhívja a Tanácsot, hogy továbbra is álljon készen kötelezettséget vállalni Iránnal szemben a nukleáris probléma és a regionális biztonsági problémák tárgyalásos megoldása érdekében, számításba véve Irán jogos biztonsági érdekeit és aggályait, beleértve az atomfegyverektől mentes Közel-Keletre vonatkozó hosszú távú tervet is;

20. úgy véli, hogy komoly vitát kell indítani az EU szintjén annak lehetőségéről, hogy további célzott szankciókat vezessenek be, amelyek nem ártanak az iráni nép egészének; kéri az uniós utazási tilalom alatt álló és vagyoni eszközeik befagyasztásával sújtott személyekről és szervezetekről – köztük azokról, akik az országban felelősek az elnyomásért és a szabadság korlátozásáért, illetve azokról, akik felelősek azért, hogy Irán megsérti a nukleáris kérdéssel kapcsolatos nemzetközi kötelezettségvállalásait – vezetett lista bővítését;

21. üdvözli a főképviselet és a Bizottság alelnöke és más uniós vezetők legutóbbi nyilatkozatait arról, hogy a következő lépésben a vitát az ENSZ BT elé kell vinni, és felszólítja a francia ENSZ BT-elnökséget, hogy az iráni nukleáris kérdést vegye fel az ENSZ BT napirendjére 2010 februárjában; felszólítja a kínai hatóságokat, hogy támogassák a nemzetközi közösség erőfeszítéseit, amelyek célja az iráni urándúsítási program korlátozása;

22. emlékezteti az iráni hatóságokat, hogy az EU-val való gyümölcsöző kapcsolatok kialakítása érdekében Iránnak garantálnia kell az alapvető emberi jogokat, a demokrácia, a szólásszabadság és a jogállamiság elveinek tiszteletben tartását, mivel ezek alapfeltételek minden olyan állam számára, amelyek politikai és gazdasági kapcsolatokat kívánnak ápolni az EU-val; hangsúlyozza, hogy az EU és Irán közötti együttműködési és kereskedelmi megállapodás esetleges létrejötte az említett elvek tiszteletben tartásától függ, valamint attól, hogy Irán teljes mértékben betartja-e az ENSZ BT és a NAÜ határozatait, továbbá objektív garanciákat ad-e nukleáris programja békés jellegére és a terrorizmus támogatásának megszüntetésére vonatkozólag;

2010. február 10., szerda

23. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy tevékenyen támogassák a médiapluralizmus javítására irányuló kezdeményezéseket, és üdvözlí a fárszi nyelvű európai hírek közvetítésével kapcsolatos, már elkezdett projekt terén tett előrelépést;

24. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tegyen azonnali lépéseket, és tiltsa meg az európai vállalatoknak a megfigyelési technológiák olyan kormányoknak és országoknak – például Iránnak – történő exportálását, amelyek azokat az emberi jogok megsértéséhez használják;

25. felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre Teheránban egy európai uniós delegációt;

26. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze és az európai bevándorlási politika keretében dolgozzon ki további intézkedéseket az iráni emberi jogi aktivisták aktív védelmére;

*

* *

27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a főképviselőnek, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárnak, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának, valamint az Iráni Iszlám Köztársaság kormányának és parlamentjének.

A Jemenben kialakult helyzet

P7_TA(2010)0017

Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása a jemeni helyzetről

(2010/C 341 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Jemennel foglalkozó 2010. január 27-i magas szintű tanácskozáson az elnök által tett nyilatkozatra,
- tekintettel a Külügyek Tanácsának Jemenről szóló 2010. január 25-i és 2009. október 27-i következtetéseire,
- tekintettel a soros elnökség által az egyre romló jemeni helyzettel kapcsolatban az EU nevében tett 2009. október 27-i nyilatkozatra,
- tekintettel az Európai Közösség Jemennel kapcsolatos, a 2007–2013-as időszakra szóló stratégiai dokumentumára,
- tekintettel a Perzsa-öböl menti államokkal, többek között Jemennel fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttsége által 2009. február 22–25. között Jemenben tett látogatás eredményére,
- tekintettel az Európai Unió 2006. szeptember 26-i választási megfigyelő küldöttségének zárójelentésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,

A. mivel az általános politikai, biztonsági és gazdasági-társadalmi helyzet hosszú ideje egyre romlik Jemenben, ami komoly aggodalmakat vet fel a nemzetközi közösségben,

2010. február 10., szerda

- B. mivel egy al-Kaida-szervezet vállalta a felelősséget a nigériai terrorista, Umár Farúk Abdulmuttab sikertelen merényletkísérletéért, aki 2009 decemberében egy repülőgépet akart felrobbantani Detroit felett, és aki azt állította, hogy egy jemeni al-Kaida-táborban képezték ki és látták el felszereléssel; mivel a jemeni biztonsági helyzet további romlása eredményeként az ország könnyen a terroristák és felkelő csoportok, különösen az al-Kaida menedékhelyévé válhat, ahonnan a következő terrorista merényleteket tervezik, szervezik és finanszírozzák,
- C. mivel a biztonsági helyzetet a zajdi síita hívők ellen az északi Szaada tartományban folyó polgárháború, valamint az ország déli részén zajló szeparatista villongások tovább súlyosbítják,
- D. mivel Jemenben a terrorizmus már 2001. szeptember 11. előtt is igen elterjedt volt – amit jól példáz az al-Kaida 2000. október 12-i jemeni támadása a USS Cole ellen –, és mivel 2007 óta elharapózott a terrorizmus Jemenben és számos merényletet követek el az országban olajvezetékek, olajfinomítók, kormányzati épületek, követségek (köztük az olasz és az amerikai), hajók és turisták ellen,
- E. mivel a Szaada tartományban folyó helyi harcok regionális dimenziót öltöttek azáltal, hogy a szaúdi katonai erők a szaúdi-jemeni határon való behatolásukat követően összecsaptak a felkelőkkel és a felkelők támaszpontjait megtámadták; mivel a jemeni kormány állítása szerint külső síita csoportok támogatják az ország északi részén működő lázadó mozgalmakat,
- F. mivel a jemeni hadsereg és a síita lázadók között a Szaada északi tartományban 2004 óta dúló összecsapások azt eredményezték, hogy több mint 175 000 embernek kellett elhagynia lakóhelyét, és a térségben humanitárius válság alakult ki,
- G. mivel Jemen a világ egyik legszegényebb országa; mivel a 2008-as élelmiszerválság erősen sújtotta a jemeni népesség szegényebb rétegeit, míg a globális pénzügyi válság – különösen az olajbevételek csökkenése – az államháztartásra gyakorolt tarthatatlan nyomást, amelyet tovább fokozott a régóta esedékes gazdasági és adóreformok csupán korlátozott mértékű életbe léptetése,
- H. mivel az ország bevételeinek 75 %-át adó jemeni olajtartalékok közel állnak a kimerüléshez, és mivel a készletek kimerülését követően nem sok megoldás kínálkozik fenntartható gazdaság megvalósítására,
- I. mivel Jemen komoly problémákkal, köztük súlyos vízhiánnyal küzd, amelyet többek között a növekvő háztartási fogyasztás, a rossz vízkezelési politika, a korrupció, a forráskezelés hiánya és a pazarló öntözési technikák okoznak; mivel a kormány becslései szerint a vízkitermelés 99 %-a illegális,
- J. mivel a jemeni élelmiszer- és víztartalékok hiányának problémáját tovább bonyolítja, hogy a népesség nagyban függ a sok öntözést igénylő, jól jövedelmező qattól, amelynek termesztése olyannyira elterjedt, hogy a jemeni vízforrások mintegy 40 %-át emészti fel; mivel az ország nettó élelmiszer-importőrré vált,
- K. mivel a kalózkodás felerősödése az Ádeni-öbölben, valamint a Szomáli-félsziget felől folyamatosan érkező bevándorlók tovább veszélyeztetik az ország stabilitását,
- L. mivel a Jemen és Dzsibuti közti, 32 km széles Báb el-Mandeb szoros jelentős stratégiai szereppel bír, mivel 3,3 millió hordó olaj (a napi világtermelés 4 %-a) halad át a szoroson naponta,
- M. mivel 2004 óta az EU több mint 144 millió euró értékű támogatást nyújtott Jemennek, amelynek legnagyobb része fejlesztési célú támogatás volt, továbbá az EU programokat működtet a jemeni rendőrség és parti őrség támogatása céljából,
- N. mivel a repülőgép elleni sikertelen detroit-i bombamerényletet követően a brit és az amerikai kormány bejelentette, hogy jelentősen növelni fogja a Jemennek nyújtott katonai és **fejlesztési** támogatást, valamint vállalja egy jemeni speciális terrorizmuselhárító rendőri egység közös finanszírozását, illetve a jemeni parti őrség támogatását,

2010. február 10., szerda

- O. mivel az eredetileg 2009 áprilisára tervezett parlamenti választásokat azért halasztották el 2011-re, hogy a hatóságok végrehajthassák a választási rendszer szükséges reformját; mivel ennek érdekében még nem történtek kézzelfogható lépések,
- P. mivel a demokrácia, az emberi jogok és az igazságszolgáltatás függetlenségének kérdése továbbra is komoly aggodalmakra ad okot Jemenben; mivel ismeretesek olyan esetek, amikor újságírókat és emberi jogi aktivistákat üldöztek; mivel a nők helyzete különösen nehéz az oktatáshoz való egyre nehezebb hozzáférés és az aktív politikai részvétel hiánya miatt,
- Q. mivel 2009. júniusi elrablásuk óta továbbra is hat európai polgárt – öt német és egy brit állampolgárt – tartanak túszként az országban, miközben ugyanazon csoport három másik tagját közvetlenül elrablásuk után holtan találták meg;
1. mély aggodalmát fejezi ki a Jemenben régóta fennálló és egyre súlyosbodó biztonsági, politikai és gazdasági-társadalmi problémák miatt; kéri a nemzetközi közösséget, hogy tegyen komoly erőfeszítéseket a jelenlegi válság kieleződésekének megakadályozására, valamint annak érdekében, hogy lépések történjenek az egységes, stabil és demokratikus Jemen megteremtése felé;
 2. üdvözli a 2010. január 27-én Londonban tartott, Jemennel foglalkozó nemzetközi tanácskozás eredményét, többek között az Öböl-menti Együttműködési Tanács főtítkárának bejelentését, mely szerint 2010. február 22–23-án Rijádban ő lesz a házigazdája Jemen öböl-menti és más partnerei találkozásának, illetve üdvözli a jemeni kormány azon kötelezettségvállalását, hogy folytatja reformprogramját és tárgyalásokat kezdeményez egy IMF-programmal kapcsolatban; üdvözli továbbá a nemzetközi közösség azon kötelezettségvállalását, hogy támogatja a jemeni kormányt az al-Kaida és a terrorizmus más formái elleni küzdelemben, miközben ismételten hangsúlyozza, hogy támogatja az egységes Jement és tiszteletben tartja az ország szuverenitását és függetlenségét;
 3. meg van győződve arról, hogy a jemeni biztonságot és stabilitást csak politikai és gazdasági-társadalmi reformok útján lehet elérni; ezért felhívja a jemeni kormányt, hogy tartsa tiszteletben a nemzetközi közösség felé vállalt kötelezettségeit, és erősítse a nemzeti politikai és gazdasági reformfolyamatot azzal a céllal, hogy elmélyítse a demokráciát és javítsa az emberek életfeltételeit;
 4. üdvözli és támogatja a Bizottság, a Tanács és a jemeni kormány közötti aktív együttműködést, különösen a fejlesztés, a rendőrség, az igazságszolgáltatás, a határellenőrzés, az emberkereskedelem elleni intézkedések, a tengeri biztonság, a terrorizmus elleni küzdelem és az intézményfejlesztés terén; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy erősítse tovább a Jemennel folytatott kétoldalú kapcsolatokat, és hogy vizsgálja meg, melyek az EU hozzájárulásának leghatékonyabb módjai a biztonság és a politikai helyzet javítására az országban;
 5. ismételten kéri, hogy Szaada tartományban haladéktalanul hirdessenek tűzszünetet és Dél-Jemenben vessenek véget az erőszaknak, és azon nézetének ad hangot, hogy tartós békét csak átfogó politikai megoldással lehet elérni; mély aggodalmát fejezi ki az egyre romló észak-jemeni humanitárius helyzet miatt; valamennyi felet felhívja, hogy tartsa tiszteletben a nemzetközi humanitárius jog alapján fennálló kötelezettségeit és feladatait, hogy védelmet nyújtson a térségben élő civil lakosságnak, illetve hogy tegye lehetővé, hogy a humanitárius segély és segítség elérje az érintett területeket;
 6. felhívja a jemeni kormányt, hogy tartózkodjon az országban élő valamennyi etnikai és vallási csoport elleni bármilyen diszkriminációtól, és hogy politikáiban vegye figyelembe az összes állampolgárának közös érdekét; hangsúlyozza, hogy a terroristaellenes fellépéseket és intézkedéseket nem szabad politikai célokra felhasználni, különösen pedig politikai ellenfelekkel, újságírókkal és emberi jogi jogvédőkkel szemben visszaélni azokkal;
 7. aggodalmának ad hangot az al-Kaida hosszú ideje tartó és egyre fokozódó jemeni jelenléte miatt, és hangsúlyozza, hogy a kézzelfogható fellépés hiánya a központi kormányzó hatóság további gyengülésével és Jemen, valamint a környező térség olyan fokú stabilitásvesztésével járhat, mint amilyen Szomáliában tapasztalható, ami pedig alkalmat teremthet az al-Kaida által irányított vagy ösztönzött szélsőségesek számára az újrászerveződésre, a szervezkedésre, a kiképzésre és a jemeni területen belüli vagy kívüli terrorista műveletek lebonyolítására;
 8. felhívja a jemeni hatóságokat, hogy hajtsák végre az ország emberi jogi helyzetének javításához szükséges reformokat, különösen a média szabadságának, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jognak, illetve a férfakkal és nőkkel való egyenlő elbánásnak a garantálása révén;

2010. február 10., szerda

9. hangsúlyozza a független igazságszolgáltatás jelentőségét, amely rendelkezik az emberi jogok megsértése – beleértve az önkényes letartóztatások és kínzások – miatti felelősségre vonáshoz szükséges erőforrásokkal és hatáskörrel; sürgeti a jemeni kormányt, hogy gondoskodjon arról, hogy a független humanitárius ügynökségek minden jemeni fogva tartási helyhez hozzáférhessenek, valamint hogy megszűnjének a magán vagy engedély nélküli fogva tartási helyek;

10. arra ösztönzi valamennyi politikai erőt Jemenben, hogy lépjen túl az alapvető politikai reformokról szóló tárgyalásokban kialakult jelenlegi patthelyzeten; hangsúlyozza a 2011-es választások megrendezésének jelentőségét, és valamennyi politikai pártot arra ösztönzi, hogy a választási rendszer javításához és a demokrácia elmélyítéséhez szükséges intézkedéseket rögzítő megállapodásaikat tartsák be, különös figyelemmel az EU választási megfigyelő küldöttségének a 2006. évi demokratikus elnök- és helyhatósági választásokat követően megfogalmazott ajánlásaira; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a Parlamenttel szoros együttműködésben kövesse nyomon az alkotmány és a választási törvény reformjának folyamatát, amely a parlamenti választások elhalasztását eredményezte;

11. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, valamint létrejöttét követően az európai külügyi szolgálatot, hogy Jemennel szemben mielőbb alkalmazzon összehangolt és átfogó uniós megközelítést a tagállamok által nyújtott segítség és fejlesztési támogatás megkettőződésének és átfedéseinek elkerülése érdekében; rámutat arra, hogy az EU által végzett koordináció elengedhetetlen ahhoz, hogy Jemenben megvalósuljon az adományozók globális összehangolása, amelyre nagy szükség van;

12. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a többi nemzetközi szereplővel együttműködésben nyújtson nagyobb fejlesztési támogatást Jemennek azzal a céllal, hogy stabilizálják a politikai helyzetet, illetve hogy javítsák az országban a gazdasági helyzetet és a lakosság életfeltételeit; kéri különösen, hogy fordítsanak figyelmet a stabilitási eszköz hatálya alá tartozó rendkívüli támogatási intézkedésekre, valamint a fejlesztési együttműködési eszköz keretében indítandó egyedi oktatásfejlesztési programra; üdvözlöi, hogy az Öböl-menti Együttműködési Tanács készen áll, hogy továbbfejlessze Jemennel fennálló kapcsolatait; felhívja a jemeni kormányt, hogy az adományozókkal szoros együttműködésben biztosítson fokozottabb támogatási hatékonyságot megfelelő koordináció, elosztás és végrehajtási mechanizmusok útján;

13. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot annak biztosítására, hogy a nemzetközi közösség által, és különösen az Európai Unió költségvetéséből nyújtott segítyt olyan projektek támogatására fordítsák, amelyekből a lehető legtöbb ember közvetlenül részesül, és amelyek hatékonysága a helyszínen értékelhető; e tekintetben üdvözlöi egy teljes jogú uniós küldöttség létrehozását Szanaában;

14. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy hajtson végre egy Jement támogató különleges segítségnyújtási programot, amely magában foglalná jemeni köztisztviselőknek az EUJUST LEX tapasztalatain alapuló képzését és oktatóknak a jemeni központi és helyi közigazgatásba való kihelyezését, oly módon, hogy mindez erősítse és kiegészítse az egyéb nemzetközi erőfeszítéseket;

15. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy segítsen az Egyesült Államoknak és Jemennek a Guantánamóban vádemelés nélkül fogva tartott jemeniek hazaszállításában és letelepítésében, beleértve azt a 40 jemenit, akiknek szabadon bocsátását az USA kormánya már előkészítette;

16. felhívja a jemeni hatóságokat, hogy fokozzák az ország területén fogva tartott hat európai tús szabadon bocsátására irányuló erőfeszítéseiket;

17. felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az eljárás minden szakaszában teljes körűen és haladéktalanul tájékoztassák az Európai Parlamentet valamennyi fejleményről és tárgyalásról, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikkében előírtaknak megfelelően;

18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Öböl menti Együttműködési Tanács főtákarának, valamint a Jemeni Köztársaság kormányának és parlamentjének.

2010. február 10., szerda

Emberkereskedelem

P7_TA(2010)0018

Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása az emberkereskedelem megakadályozásáról

(2010/C 341 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára, különösen annak 1., 3., 4., 5. és 6. cikkére,
- tekintettel az 1948-as Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, különösen annak 4. és 5. cikkére, amelyek megerősítik, hogy a rabszolga-kereskedés minden formája tilos,
- tekintettel az ENSZ 1949-es, az emberkereskedelem, illetve mások prostitúciója kizsákmányolásának megszüntetéséről szóló egyezményére,
- tekintettel az ENSZ 1989-es gyermekjogi egyezményére, különösen annak 1., 7., 32., 34. és 35. cikkére, valamint a 2000-ben elfogadott, a gyermekjogi egyezményhez kapcsolódó fakultatív jegyzőkönyvre a gyermekek eladása, a gyermekprostitúció és a gyermekpornográfia tárgyában, különösen annak 3. cikkére,
- tekintettel az ENSZ 1979-ben kihirdetett, a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményére (CEDAW), különösen annak 5. és 6. cikkére,
- tekintettel a 2000-ben kihirdetett, az ENSZ nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló palermói jegyzőkönyvre,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) 29. számú, a kényszermunkáról és a kötelező munkavégzésről szóló egyezményére (1930), valamint az ILO általános konferenciájának 87. ülésén elfogadott 182. számú egyezményére a gyermekmunka legrosszabb formáinak betiltásáról és felszámolására irányuló azonnali lépésekről (1999),
- tekintettel az 1995 szeptemberében Pekingben megrendezett 4. Női Világkonferenciára, a Pekingben elfogadott nyilatkozatra és cselekvési platformra, valamint az ezt követően az ENSZ Peking+5 és Peking+10 rendkívüli ülészakán elfogadott, a 2000. június 9-én elfogadott pekingi nyilatkozat és a 2005. március 11-én elfogadott cselekvési platform megvalósítását segítő további intézkedésekről és kezdeményezésekről szóló dokumentumokra,
- tekintettel az emberi jogokról és a biomedicináról szóló 1997-es európai egyezményre és az emberi eredetű szervek és szövetek átültetéséről szóló 2002. évi kiegészítő jegyzőkönyv 22. cikkére,
- tekintettel az UNICEF az emberkereskedelem gyermekáldozatai jogainak védelméről szóló iránymutatásaira (2006) és az európai emberkereskedelem gyermekáldozatai jogainak védelmével kapcsolatos referencia-útmutatóra (2006),
- tekintettel az Európa Tanácsnak az emberkereskedelem elleni fellépésről szóló 2005. évi egyezményére,
- tekintettel az Európa Tanács szervezett bűnözésről szóló 2005-ös helyzetjelentésére,
- tekintettel az Európa Tanács 1611 (2003) számú ajánlására az emberi szervekkel folytatott kereskedelemről Európában,

2010. február 10., szerda

- tekintettel az emberkereskedelem megakadályozásáról és az ellene való küzdelemről szóló, 2002. szeptember 20-án elfogadott brüsszeli nyilatkozatra,
- tekintettel az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló, 2002. július 19-i 2002/629/IB tanácsi kerethatározatra,
- tekintettel a harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált vagy az illegális bevándorlás megkönnyítésére irányuló cselekményekben érintett, a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködő állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről szóló, 2004. április 29-i 2004/81/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló, 2002. július 19-i tanácsi kerethatározat 10. cikke alapján a Tanács és az Európai Parlament részére benyújtott bizottsági jelentésre (COM(2006)0187),
- tekintettel a Bizottság „Az emberkereskedelem elleni küzdelem – integrált megközelítés és cselekvési tervjavaslat” című, 2005. október 18-i közleményére (COM(2005)0514),
- tekintettel a Bizottság „Az emberkereskedelem elleni küzdelemmel és annak megelőzésével kapcsolatos legjobb gyakorlatokra, normákra és eljárásokra vonatkozó európai uniós terv végrehajtásának értékelése és nyomon követése” című munkadokumentumára (COM(2008)0657 végleges),
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, az ellene folyó küzdelemről és az áldozatok védelméről szóló, a 2002/629/IB kerethatározatot hatályon kívül helyező tanácsi kerethatározatra irányuló bizottsági javaslatra (COM(2009)0136 végleges),
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó, 2006-2010-es ütemtervre (COM(2006)0092), különösen a nemi alapú erőszak és az emberkereskedelem leküzdésére irányuló kiemelt fellépésre,
- tekintettel a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló, a polgárokat szolgáló térségről szóló Stockholmi Programra,
- tekintettel az emberkereskedelemről szóló 2009. októberi brüsszeli nyilatkozatra,
- tekintettel az Europol emberkereskedelemről szóló 2009. évi jelentéseire,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének az Európai Unió területén folyó gyermekkereskedelemről szóló 2009. júliusi jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatalának (UNODC) emberkereskedelemmel kapcsolatos, 2009. februári átfogó jelentésére,
- tekintettel az ENSZ különadójának az emberkereskedelem áldozataival – különösen ami a nőket és a gyermekeket illeti – kapcsolatos emberi jogi aspektusokról szóló, 2009. február 6-i jelentésére, és annak ajánlásaira,
- tekintettel az Egyesült Államok külügyminisztériumának 2009. júniusi, emberkereskedelemről szóló jelentésére,
- tekintettel az ezzel kapcsolatos állásfoglalásaira ⁽²⁾,
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzésére és az áldozatok védelmére vonatkozó, a Bizottsághoz intézett, szóbeli választ igénylő kérdésekre (O-0148/2009 – B7-0341/2009, O-0149/2009 – B7-0342/2009),
- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL L 261., 2004.8.6., 19. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2006. január 17-i állásfoglalása a szexuális kizsákmányolás által veszélyeztetett nők és gyermekek kereskedelmének megakadályozását szolgáló stratégiákról; Az Európai Parlament ajánlása a Tanácshoz az emberkereskedelem elleni küzdelemről – integrált megközelítés és cselekvési tervre irányuló javaslatok (2006/2078(INI)).

2010. február 10., szerda

- A. mivel az emberkereskedelem a rabszolgaság modern formája, súlyos bűncselekmény és az alapvető emberi jogok súlyos megsértése, továbbá mivel az embereket fenyegetésekkel, erőszakkal és megfélemlítéssel függőségi viszonyban tartja,
- B. mivel az emberkereskedelem a szervezett bűnözés számára rendkívül jövedelmező, potenciálisan nagy haszonnal és csekély kockázatvállalással járó gazdasági tevékenység,
- C. mivel az emberkereskedelem számos formát ölt, például a szexuális kizsákmányolás, a kényszersmunka, az illegális szervkereskedelem, a koldulás, az illegális örökbefogadás és a házi kényszerszolgaság vonatkozásában,
- D. mivel az Europol 2009-es értékelése szerint a nők szexuális kizsákmányolását célzó emberkereskedelem nem csökkent, a munkára való kényszerítést célzó emberkereskedelem pedig növekvőben van,
- E. mivel az UNODC emberkereskedelemről szóló átfogó jelentéséből kiderül, hogy az emberkereskedelem leggyakrabban azonosított formája a szexuális kizsákmányolás, a második helyen pedig a kényszersmunka áll, továbbá azt is megjegyzi, hogy az emberkereskedelem azonosított áldozatainak 79 %-a nő és lány,
- F. mivel a levelezés útján eljegyzett nők rabszolgatartók hálójába eshetnek, és szexuális kizsákmányolás, kényszersmunka, házi kényszerszolgaság, illetve az emberkereskedelem egyéb formáinak áldozataivá válhatnak,
- G. mivel a gyermekek különösen veszélyeztetettek és nagyobb a kockázata, hogy az emberkereskedelemnek áldozatul esnek,
- H. mivel a pénzügyi és gazdasági válság az emberkereskedelem mértékének növekedését idézheti elő, amely kihasználja, hogy a potenciális áldozatoknak a szegénység elkerülése érdekében tisztes megélhetést nyújtó munkára van szükségük,
- I. mivel ez a probléma riasztó mértéket öltött:
- az Europol 2009-es, az Európai Unióban folytatott emberkereskedelemről szóló jelentése rámutat, hogy az emberkereskedelem évente sok millió eurós/dolláros hasznot hajtó üzletág;
 - a rendelkezésre álló adatok alapján okkal vélelmezhető, hogy az Unióba irányuló vagy azon belüli emberkereskedelem évente több százezer áldozatot érint;
 - 2008-ban az Eurojust 83, emberkereskedelemmel kapcsolatos ügyet vizsgált, ami a 2007-es adatokhoz képest (71 ügy) 10 %-os növekedést jelent,
- J. mivel az emberkereskedelemre vonatkozó uniós jogi keret jelenleg főleg az alábbiakon alapul:
- az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló, 2002. július 19-i 2002/629/IB tanácsi kerethatározat, mely a nemzeti törvények közti harmonizáció minimális szintjének biztosítását célozza;
 - a 2004/81/EK irányelve (2004. április 29.) a harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált vagy az illegális bevándorlás megkönnyítésére irányuló cselekményektől érintett, a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködő állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről,
- K. mivel a tapasztalat azt mutatja, hogy a jogi keretnek sem hatékonysága, sem végrehajtása nem megfelelő, és ezért az Európai Uniónak erőteljesebben kell fellépnie,

2010. február 10., szerda

- L. mivel 2009 márciusában a Bizottság a jelenlegi kerethatározat szigorúbb szankciókkal, az áldozatok jobb védelmével és aktív megelőző intézkedésekkel történő megerősítésének céljával benyújtott egy az emberkereskedelem megelőzéséről, továbbá az ellene folyó küzdelemről és az áldozatok védelméről szóló, a 2002/629/IB kerethatározatot (COM(2009)0136 végleges) hatályon kívül helyező kerethatározatra irányuló javaslatot,
- M. mivel a svéd elnökség erőfeszítéseinek ellenére a szöveget nem fogadták el, és mivel valószínű, hogy a közeljövőben a Lisszaboni Szerződés jogi keretében egy új jogi eszközre irányuló javaslat beterjesztésére kerül sor,
- N. mivel a Lisszaboni Szerződés a büntetőügyekben – beleértve az emberkereskedelmet is – megvalósuló igazságügyi és rendőrségi együttműködés terén megerősíti az Európai Unió fellépéseit, és a Parlament, társjogalkotóként, e téren teljes szerephez jut,
- O. mivel az emberkereskedelem elleni fellépés nem korlátozódhat csupán jogalkotói eszközök igénybevételére, hanem annak nem jogalkotói intézkedéseket is tartalmaznia kell, ilyen különösen az elfogadott intézkedések végrehajtásának értékelése, az információgyűjtés és -megosztás, az együttműködés és partnerségépítés, valamint a legjobb gyakorlatok cseréje,
- P. mivel kulcsfontosságú az e téren tevékenykedő civil társadalom a kezdetektől és minden szakaszba való bevonása: kezdve az áldozatok azonosításával, illetve az áldozatoknak való segélynyújtással, egészen a jogalkotási folyamatban való részvételig,
- Q. mivel jelenleg nincsenek pontos adataink ezzel a jelenséggel kapcsolatban, és úgy tűnik, hogy a rendelkezésre álló adatok nem tükrözik a helyzet valódi mértékét, mivel ez olyan bűnelkövetési forma, amely a feketegazdaságban jelenik meg, és gyakran nem, vagy tévesen azonosítják; mivel további kutatásra van szükség ahhoz, hogy az alábbi kérdésekre választ találjunk: hogyan zajlik az emberkereskedelem, kik az elkövetők, hogyan határozza meg a kereslet az áldozatok által nyújtott szolgáltatások kínálatát, kiből lesz áldozat és miért, milyen módon lehet a keresletet visszaszorítani?; és mivel a tagállamok és a harmadik országok közti együttműködés és információcsere fokozására van szükség,
- R. mivel a jövőbeli fellépésnek a megelőzést, a megtorlást, illetve az áldozatok védelmét, támogatását és segítségét együttesen alkalmazó, integrált megközelítéssel kell indulnia, melynek magában kell foglalnia az érdekelt felek közti fokozott együttműködést is,
- S. mivel, ha az emberkereskedelem áldozatai által nyújtott termékekre és szolgáltatásokra irányuló potenciális keresletet sikerül visszaszorítani, akkor az emberkereskedelem által termelt haszon is csökken, és az áldozatot által nyújtott szolgáltatások és áruk kínálata is csökkenni fog,
- T. mivel a potenciális áldozatok társadalmi integrációjának közvetett megelőző hatása van: segít magakadályozni, hogy ismét áldozatokká váljanak vagy akár maguk is emberkereskedőkké váljanak,
- U. mivel az alapvető emberi jogok védelme és az emberkereskedelem leküzdésére irányuló hatékony fellépés érdekében kulcsfontosságú az EU, az Európa Tanács, az ENSZ és a harmadik országok, különösen az emberkereskedelem áldozatainak származási országai és az Egyesült Államok – mely közismerten célország – közti együttműködés és partnerség,
- V. mivel az emberkereskedelemmel kapcsolatos politikák és intézkedések létrehozásában és ezt követő végrehajtásában figyelmet kell fordítani arra, hogy az eredményben semmilyen diszkrimináció – sem nemzetiségre, sem fajra, bőrszínre, nemre, vallásra, politikai vagy egyéb nézetekre való tekintettel – ne legyen,

Általános megállapítások

1. Felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy

— az emberkereskedelem elleni fellépést egy olyan holisztikus megközelítés alapján fejlessze ki, amely az emberi jogokat helyezi a középpontba és az emberkereskedelem elleni küzdelemre, a megelőzésre és az áldozatok védelmére összpontosít;

2010. február 10., szerda

- fogadjon el áldozatközpontú megközelítést, ami azt jelenti, hogy azonosítani kell, meg kell célozni és védeni a potenciális áldozatok összes kategóriáját, különös figyelemmel a gyermekekre és más kockázati csoportokra;
 - a jog érvényesüléseért és az alapvető jogokért felelős biztos felügyelete mellett hozzanak létre egy uniós emberkereskedelem-ellenes koordinátori posztot az EU fellépése és a politikák összehangolására e területen – beleértve a nemzeti előadók hálózatának tevékenységét is –, és a koordinátor jelentsen mind az Európai Parlamentnek, mind a Belső Biztonsági Operatív Együttműködéssel Foglalkozó Állandó Bizottságnak (COSI);
 - biztosítsa, hogy gazdasági és pénzügyi válság idején az emberkereskedelem elleni küzdelem továbbra is elsőrendű helyet foglal el napirendjünkben, például helyreállítási terv készítésekor;
 - biztosítsa, hogy az emberkereskedelemmel kapcsolatos politikák lefedik a szociális ügyekhez és a társadalmi befogadáshoz kapcsolódó szempontokat és ragaszkodjon a megfelelő programokhoz és az áldozatok társadalmi rehabilitációja biztosításának hatékony módszereihez, beleértve a munkaerőpiachoz és a társadalombiztosítási rendszerhez kapcsolódó intézkedéseket is;
 - szenteljen megfelelő figyelmet az emberkereskedelem külkapcsolati dimenziójának, valamint a bevándorlási, a menekültügyi és az újrabeilleszkedési politika dimenziójának;
 - futtasson tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányokat a származási, tranzit- és célországok oktatási és iskolarendszerén keresztül;
 - az emberkereskedelemmel kapcsolatos fellépései során mindenekelőtt tartsa szem előtt a gyermekek érdekét, a gyermek jogairól szóló 1989-es ENSZ-egyezménnyel összhangban;
 - az emberkereskedelem elleni összes politikát, stratégiát és intézkedést a nemek közötti egyenlőség szempontjából közelítse meg;
 - erősítse meg a koordinációt és az együttműködést az EU Alapvető Jogok Ügynökségével és a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetével;
 - alakítsa ki és erősítse meg az ezen a területen működő nem kormányzati szervezetekkel fennálló folyamatban lévő együttműködést;
 - hozzon létre uniós szintű állandó platformot, amely összefogja az EU-intézmények, ügynökségek és hivatalok, a tagállamokban működő regionális és nemzeti szintű rendőrségek, vámszervek, közbeszerzési hivatalok és bűnüldözési szervek, valamint a nemzetközi szervezetek és a nem kormányzati szervezetek erőfeszítéseit;
2. felhívja azokat a tagállamokat, amelyek eddig még nem tették meg, hogy ratifikálják és hajtsák végre az Európa Tanács 2005. évi egyezményét az emberkereskedelem elleni fellépésről;

Információgyűjtés

3. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket a lehető legtöbb információ beszerzése érdekében, a következők érdekében:
- az Eurojust, Europol és Frontex által évenként megjelentetett közös jelentés benyújtása az Európai Parlamentnek, a nemzeti parlamenteknek, a Bizottságnak és a Tanácsnak. E közös jelentésnek, amelynek a bemutatását a nem kormányzati szervezetekkel és a civil társadalommal folytatott nyilvános meghallgatásnak kell követnie, hogy szakértelmüket hozzáadhassák, a következők jobb megértését célzó munkát kell előmozdítania:
 - az alapvető okok;
 - az emberkereskedelmet elősegítő tényezők a származási és célországokban;

2010. február 10., szerda

- az áldozatokkal, az emberkereskedőkkel, felhasználókkal és a bűnhálózatokkal, valamint működési módjaikkal kapcsolatos jelenlegi trendek;
- útvonalak, helyi körülmények a célszágokban, amelyek fizetőképes keresletet nyújtanak az emberkereskedelem alanyai által nyújtott szolgáltatásokra és a kizsákmányolás különböző formáira (szexuális kizsákmányolás, munkakizsákmányolás, szervkereskedelem, gyermekkereskedelem, beleértve az utazó szexuális bűnözők általi kizsákmányolást, a gyermekszexképek készítésével történő visszaélések és a kizsákmányolás más formái, amelyek szomszédosak az emberkereskedelemmel, de nem illenek be kifejezetten annak meghatározásába, mint például a kéregetés és a kisstílű bűnözés);
- közös uniós minta kialakítása az emberkereskedelemmel kapcsolatos összes szempontra – köztük a korra, nemre – vonatkozó adatok gyűjtésére és terjesztésére, amelyeket mind a tagállamokban, mind harmadik országokban használnának fel, és amelyek megfelelnek a vonatkozó adatvédelmi és az adatok alanyaival kapcsolatos jogszabályoknak;
- az Európai Unió Működéséről Szóló Szerződés 70. cikkének megfelelően objektív és elfogulatlan éves értékelési rendszer létrehozása, különös tekintettel az emberkereskedelemmel kapcsolatos uniós politikák végrehajtására, az EP és a nemzeti parlamentek teljes tájékoztatása mellett;
- a tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányok értékelése, amelyre – és amelynek kialakítására – mind a tagállamokban, mind harmadik országokban sor kerül;

Megelőzés

4. üdvözlí a megelőzésre vonatkozó javasolt rendelkezést a Bizottság javaslatában megfogalmazottak szerint és további cselekvésre szólít fel;
5. hangsúlyozza, hogy újabb jogalkotási és nem jogalkotási intézkedéseket kell a tagállamoknak elfogadniuk és meg is kell erősíteniük azokat, beleértve az oktatási, társadalmi, kulturális és adminisztratív intézkedéseket, továbbá a nagyközönséget célzó figyelemfelkeltő kampányokat az emberkereskedelem alanyai által nyújtott szolgáltatások iránti kereslet csökkentése végett;
6. a mind az emberkereskedelem potenciális áldozatait, mind az alanyok szolgáltatásait potenciálisan megvásárló személyeket célzó erőteljes információs és figyelemfelkeltő kampányok szervezésére és végrehajtására szólít fel mind a tagállamokban, mind azokban a harmadik országokban, amelyek az emberkereskedelem kiindulópontjává válnak állomásának bizonyultak;
7. felszólítja a tagállamokat, hogy alakítsanak ki célzott figyelemfelkeltő oktatási programokat, amelyeket arra terveztek, hogy felhívja a gyermekek figyelmét azokra a csapdákra, amelyek könnyedén az emberkereskedelemhez vezethetnek;

Vádeljárás

8. kimerítő és átfogó jogi keret mihamarabb történő elfogadására szólít fel, beleértve az emberkereskedelemhez kapcsolódó kiberbűnözés-ellenes politikákat;
9. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a következő elemeket, amikor a jövőben e területen készítenek jogalkotási javaslatokat:
 - a. az emberkereskedelem haszonélvezői számára kiszabható büntetések és szankciók szintjének (beleértve a jogi személyeket is) tükröznie kell a bűncselekmény súlyosságát és visszatartó erejűnek kell lennie, a gyermekkereskedelmet pedig különösen súlyos büntetéssel kell sújtani;
 - b. a további fellépésnek az áldozatok védelmére kell összpontosítania a gyermekek és nők helyzetének megfelelő figyelembe vételével azáltal, hogy biztosítja, hogy az áldozatoknak nyújtott segítség nincs feltételekhez kötve, hogy az áldozat kizsákmányolásba adott beleegyezése irreleváns és hogy az áldozatoknak joguk van a segítségre a büntetőeljárásban való részvételi hajlandóságuktól függetlenül;

2010. február 10., szerda

- c. a további megelőzés és fellépés koncentrálhat az emberkereskedelem alanyai által nyújtott szolgáltatásokat használó személyekre;
 - d. megfelelő figyelmet kell fordítani a területen kívüli ítélkezésre az emberkereskedelemhez kapcsolódó bűncselekményekre mind uniós nemzetiségűek, mind az EU területén lakhellyel rendelkezők tekintetében;
 - e. valamennyi joghatósági szabályt össze kellene hangolni a büntetőeljárásokban előforduló joghatósági összeütközések megelőzéséről és rendezéséről szóló kerethatározat-tervezettel;
10. felszólítja a tagállamokat és a nemzeti parlamenteket – mivel a jogszabály hatástalan, ha nincs megfelelően végrehajtva –, hogy teljes mértékben hajtsák végre az EU emberkereskedelemmel kapcsolatos politikáját nemzeti szinten, és minél hamarabb ratifikálják és hajtsák végre a többi jogi eszközt ezen a téren;
11. felszólítja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy lépjenek fel az összehangoltság operatív szinten az EU szervei (például az Eurojust és az Europol) közötti javításáért;
12. felhívja a figyelmet a közös nyomozócsoportok által elért pozitív eredményekre és felszólítja a tagállamokat, hogy szélesebb körben alkalmazzák ezt az eszközt;
13. hangsúlyozza a segítségnyújtás és támogatás fontosságát az emberkereskedelem áldozatai számára, ezenkívül pedig felszólítja a Frontextet és a nemzeti határellenőrző ügynökségeket, hogy tevékenységük során határozzanak meg közös gyakorlatokat személyzetük figyelmének az emberkereskedelem ügyére való felhívására és az emberkereskedelem áldozatainak azonosítására és védelmükre;
14. mivel a küzdelem nem szorítható az EU határai közé, átfogó – az alapvető jogok tiszteletben tartásával kapcsolatos rendelkezéseket is tartalmazó – megállapodások harmadik országokkal történő megkötésére és az ezen országokkal való együttműködés szigorú szabályok alapján történő létrehozására szólít fel;

A sértettek védelme, támogatása és segítése

15. kéri, hogy az áldozatok védelme és támogatása váljék prioritássá az EU fellépéseiben e téren, és hogy az áldozatok kapjanak meg minden lehetséges segítséget azonosításuk pillanatától kezdve, egyebek között a következőket:
- legalább átmeneti tartózkodási engedélyhez való hozzáférés, tekintet nélkül a büntetőeljárásban való együttműködési szándékuktól, valamint egyszerűsített hozzáférés a munkaerőpiachoz, beleértve a képzést és a képességek javításának más formáit minimális intézkedésként a 2004/81/EK irányelv alapján;
 - hozzáférés a megfelelő, biztonságos szálláshoz és speciális segítőszolgáltatásokhoz, beleértve az ételmezszer-/szállásjárdékat, a sürgősségi orvosi ellátáshoz való hozzáférést, a tanácsadói szolgáltatáshoz való hozzáférést, adott esetben a fordítói és tolmácsszolgáltatást, a családdal és barátokkal való kapcsolat-felvétellel kapcsolatos segítséget és a gyermekek oktatásához való hozzáférést;
 - egyszerűsített család-újraegyesítési politika az áldozatok számára, ha erre védelmük miatt szükség van;
16. felhívja a figyelmet a különösen sérülékeny áldozatokra, például a gyerekekre és nőkre, és különleges segítséget és védelmi programokat kér számukra;
17. hangsúlyozza, hogy az emberkereskedelem áldozatainak a lehető legszélesebb körű védelmet és segítséget kell kapniuk, beleértve azt is, amikor az EU-n kívülre vitték őket, nem az EU-n belül vagy az EU-ba;

2010. február 10., szerda

18. felszólít arra, hogy az áldozatok kapjanak szaksegítséget, így ingyenes jogsegélyt (ami elengedhetetlen ahhoz, hogy kikerüljenek a kényszerhelyzetből, amelyben vannak), tekintettel arra, hogy pénzeszközök híján vannak, és nem tudnának fizetni a segítségért;

*

* *

19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és nemzeti parlamentjeinek és az Európa Tanácsnak.

Az éghajlatváltozásról szóló koppenhágai csúcstalálkozó eredménye

P7_TA(2010)0019

Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása az éghajlatváltozással foglalkozó koppenhágai konferencián (COP 15) elért eredményekről

(2010/C 341 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezményére (UNFCCC) és az ahhoz kapcsolódó Kiotói Jegyzőkönyvre,
 - tekintettel a Bali Cselekvési Tervre (1/COP 13. sz. határozat),
 - tekintettel a UNFCCC részes feleinek tizenötödik konferenciájára (COP 15) és a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozájaként szolgáló, a részes felek 2009. december 7–18. között Koppenhágában, Dániában tartott ötödik konferenciájára (COP/MOP 5) és az aláírt Koppenhágai Egyezményre,
 - tekintettel az Unió 2008. december 17-én elfogadott éghajlati csomagjára,
 - tekintettel az éghajlatváltozásról szóló korábbi állásfoglalásaira és különösen az éghajlatváltozásról szóló koppenhágai konferencián (COP 15) követendő uniós stratégiáról szóló, 2009. november 25-i állásfoglalására,
 - tekintettel a következő, Mexikóban tartandó COP 16 konferenciára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a 2012 utáni átfogó, nemzetközi éghajlat-változási megállapodásra irányuló tárgyalásoknak 2009. decemberében Koppenhágában le kellett volna zárulniuk, ehelyett azonban csalódást keltő egyezménnyel végződtek, amelyet az UNFCCC részes feleinek konferenciája csupán tudomásul vett;
- B. mivel az egyezmény nem bír kötelező jogi erővel, nem tartalmaz semmiféle kibocsátás-korlátozási célkitűzést vagy bármiféle konkrét kötelezettségvállalást kötelező jogi erejű megállapodás megkötésére 2010-ben;
- C. mivel a megállapodás elismeri, hogy a globális hőmérséklet-növekedést 2 °C fokban kell korlátozni, és utal arra, hogy meg kell vizsgálni, milyen módon tartható a globális hőmérséklet-növekedés 1,5 °C fok alatt;
- D. mivel az Unió nem tudott vezető szerepet játszani az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, és még az Egyesült Államokkal, Kínával, Indiával, Brazíliával és Dél-Afrikával az egyezmény végső tervezetéről folytatott záró tárgyalásokban sem vett részt;

2010. február 10., szerda

- E. mivel az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport negyedik értékelő jelentése – az egyre növekvő számú tudományos bizonyítékokkal összhangban – elismeri, hogy a globális kibocsátások igen jelentős csökkentése szükséges ahhoz, hogy a Föld hőmérséklete ne emelkedjék 2 °C fokot meghaladó mértékben;
- F. mivel számos fejlett és fejlődő ország nem támogatta egy új nemzetközi éghajlatvédelmi keretegyezmény kialakítását és végrehajtását;
- G. mivel az Uniónak nem szabad megengednie, hogy az éghajlatváltozás elleni fellépés terén vállalt elkötelezettsége meggyengüljön, még akkor sem, ha fő tárgyalópartnereink továbbra sem hajlandók, vagy nem képesek kibocsátási trendjeik megfékezésére;
- H. megjegyzi, hogy az ENSZ által kitűzött 2010. január 31-i határidőre az Unió kívül mindössze 28 állam nyilatkozott az üvegházhatást okozó gázkibocsátásra vonatkozó célkitűzéseiről, és hogy egyes államok csak hatékonyságra vonatkozó célkitűzéseket közöltek, amelyek egyáltalán nem fognak csökkentést eredményezni;

1. sajnálja, hogy a COP 15-ön gyenge egyezmény született, amely nem visz közelebb egy 2012 utáni átfogó globális megállapodáshoz, nem állapít meg globális közép és hosszú távú csökkentési célkitűzéseket, és nem rögzíti azt sem, hogy a globális kibocsátások mikor érhetik el csúcspontjukat; megállapítja azt is, hogy a közvélemény csalódással fogadta, hogy Koppenhágában nem sikerült valós tartalommal rendelkező megállapodást kötni;

2. véleménye szerint a nemzetközi megállapodás megkötése terén tapasztalható késedelem nem indok arra, hogy a már kötelező jogi erővel rendelkező elkötelezettségünk – kibocsátásaink 20 %-kal való csökkentése 2020-ra – teljesítésére irányuló további uniós szakpolitikákat elnapoljuk; megerősíti szándékukat arra, hogy elérjék a 30 %-os csökkentést; megjegyzi emellett, hogy a környezetbarát gazdaság kialakításának előmozdítására és ösztönzésére tett uniós kezdeményezések egyre inkább megkönnyítik a 30 %-os kibocsátás-csökkentési kötelezettségvállalás teljesítését;

3. elismeri, hogy az üvegházhatásért felelős gázok kibocsátásának 1990-es szintjéhez mérten 2020-ig megvalósítandó 30 %-os csökkentés a becslések szerint kevesebb költséggel elérhető, mint amennyit annak idején a 20 %-os csökkentés eléréséhez előirányoztak, és ezért kéri a Bizottságot olyan javaslat előterjesztésére, amely szerint az EU növeli ambícióit, és 2020-ig 20 %-osnál nagyobb kibocsátáscsökkentési célt tűz ki;

4. 2b. kéri az EU-t, hogy a háztartásokra vonatkozó célokat energiamegtakarítás és megújuló energiaforrások révén valósítsa meg, és hogy a lehető legrövidebb időn belül hagyjon jóvá egy ambiciózus és kötelező érvényű energiamegtakarítási célkitűzést;

5. kifejezi csalódottságát a tagállamok egységes fellépésének hiánya miatt; ezért sürgeti, hogy az Unió egységes hangon szólaljon fel a nemzetközi éghajlat-változási tárgyalásokon annak érdekében, hogy az Unió továbbra is vezető szerepet tölthessen be azokon a tárgyalásokon, amelyeknek célja a 2012 utáni időszakra vonatkozó, átfogó és kötelező érvényű megállapodás megkötése, amely összhangban áll a legújabb tudományos fejleményekkel és a COP 16-ra megfogalmazott 2 °C-os célkitűzéssel;

6. sajnálja, hogy az EU a fejlődő országok éghajlatváltozás elleni erőfeszítései melletti korábbi nemzetközi közfinanszírozási kötelezettségvállalások révén nem volt képes bizalmat kelteni a tárgyalások iránt, hogy további lépéseket lehessen elérni az eseti munkacsoportokban; kéri továbbá, hogy az EU pontosítsa álláspontját a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti második kötelezettségvállalási időszakra vonatkozóan, ami az USA által egy másik jogi eszköz keretében vállalt hasonló kötelezettségektől függ, és biztosítsa, hogy a plusz kibocsátható mennyiségi egységek és a földhasználat-megváltoztatási és erdőgazdálkodási szabályok nem ássák alá környezeti integritását;

7. hangsúlyozza, hogy új „éghajlati diplomáciára” van szükség; ezért felszólítja az Unió főképviselőjét és az éghajlati ügyekkel foglalkozó biztost, hogy ezt a stratégiát elsősorban az előrébb tartó fejlődő és feltörekvő országok esetében alkalmazza; sürgeti az EU-t, hogy állapodjon meg a „mexikói ütemtervről”, amely valamennyi stratégiai partnerség és két- vagy többoldalú együttműködési megállapodás esetében kiterjedne az éghajlat-politika megvitatására, a koherensebb külső éghajlatvédelmi stratégia megvalósítása céljából; felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy hozzanak létre egy olyan „felelősségi szövetséget”, amely valamennyi olyan ország előtt nyitott, amely az éghajlatváltozást az emberiséget fenyegető egyik fő veszedelemnek tekinti, illetve kész cselekedni a globális felmelegedés megállítása érdekében;

8. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy erősítsék meg hosszútávon (2050-ig és azon túl is) az éghajlati igazságosság elvét; javasolja ezért egy igazságossági záradék alkalmazását az éghajlatvédelem tárgyában a jövőben folytatandó nemzetközi tárgyalások során;

2010. február 10., szerda

9. felszólítja az olyan fórumokat, mint a G20 vagy a meghatározó gazdaságok fóruma amelyeken a legfőbb szén-dioxid-kibocsátó országok vannak jelen –, hogy vállaljanak nagyobb felelősséget annak érdekében, hogy a hivatalos tárgyalásokon konszenzus alakuljon ki;
10. tudomásul veszi, hogy a fejlett országok 2020-ra évi 100 milliárd dollárt ajánlanak fel, illetve hogy a fejlődő országok 30 milliárd dollárt kapnak az elkövetkező három évben (2010–2012) az éghajlatváltozás elleni küzdelem támogatására, továbbá létrehoznak egy zöld klímaalapot erdőirtással és erdőpusztulással kapcsolatos projektek finanszírozására a fejlődő országokban; sajnálja ugyanakkor, hogy a felajánlás a Bizottság becslése alatt marad, amely a azt 100 milliárd EUR összegben határozta meg;
11. hangsúlyozza a fejlett országok történelmi felelősségét a visszafordíthatatlan éghajlatváltozás tekintetében, és kiemeli, hogy az ő feladatuk, hogy a fejlődő országok számára megfelelő, fenntartható és kiszámítható pénzügyi és technikai támogatást nyújtsanak annak érdekében, hogy lehetővé tegyék számukra az üvegházhatást okozó gázok általuk történő kibocsátásának csökkentése iránti kötelezettségvállalást, az éghajlatváltozás következményeihez való alkalmazkodást, valamint az erdőirtásból és erdőpusztulásból származó kibocsátás csökkentését, továbbá a kapacitásépítés fokozását az éghajlatváltozással kapcsolatos jövőbeni nemzetközi megállapodás szerinti kötelezettségeknek való megfelelés céljából;
12. ragaszkodik ahhoz, hogy a UNFCCC-vel összefüggésben meghatározott, az éghajlatváltozás mérséklésére és az ahhoz való alkalmazkodásra irányuló kiszámítható pénzügyi támogatás új legyen, egészítse ki az ODA-t, és legyen független a tagállamok éves költségvetési eljárásaitól; emlékeztet a már meglévő kötelezettségvállalásokra, amelyek 2015-re a GDP 0,7 %-ának elérésére irányulnak az ODA-nak megfelelően;
13. úgy véli, hogy az EU-nak azonnal tárgyalásokat kell kezdeményeznie amerikai partnereinkkel, hogy az Egyesült Államokban kialakuló széndioxid-kibocsátási piac összeegyeztethető legyen az európai piaccal, ezzel a globális piac előfutáraként létrehozva a transzatlanti széndioxid-kibocsátási piacot;
14. hangsúlyozza, hogy az uniós tagállamok által vállalt gyorsfinanszírozásnak újnak kell lennie, ki kell egészítenie az ODA-t, azt uniós szinten kell koordinálni, és amilyen hamar csak lehet, de mindenképpen a mexikói COP 16-konferencia előtt elérhetővé kell tenni a fejlődő országok fellépéseinek finanszírozása érdekében; véleménye szerint ez olyan döntő elem, amely hozzájárul a mexikói konferencia sikeréhez szükséges bizalom kialakításához; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy számoljon be a megígért gyorsfinanszírozás felhasználásáról, és arról, hogy mekkora adicionalitást jelent a már említett bonni találkozón megállapított hivatalos fejlesztési támogatáshoz (ODA) képest;
15. emlékeztet arra, hogy az EU-nak a fejlődő országok enyhítést célzó erőfeszítéseivel és alkalmazkodási szükségleteivel való együttes hozzájárulása 2020-ig nem lehet kevesebb évi 30 000 millió eurónál, amely összeg az éghajlatváltozás súlyosságának és a költségek szintjének ismeretében emelkedhet;
16. hangsúlyozza, hogy az Unió költségvetése közelgő felülvizsgálatának arra kell összpontosítania, hogy mind az Unióban, mind pedig a fejlődő országokban elegendő forrás álljon rendelkezésre az éghajlatváltozás elleni védekezésre és az ahhoz való alkalmazkodásra irányuló intézkedésekre; megjegyzi továbbá, hogy a felülvizsgálatnak – a nemzetközi éghajlati fellépés támogatása érdekében – ki kellene terjednie új és innovatív pénzügyi mechanizmusok bevezetésére is;
17. üdvözli azokat az nagyratörő kötelezettségvállalásokat, amelyeket néhány fejlődő ország tett a koppenhágai tárgyalások előtt, alatt és után; megjegyzi, hogy az egyezményvel megállapodás született arról, hogy hogyan mérik, jelentik és ellenőrzik a fejlődő országok csökkentési tevékenységeit nemzeti kommunikációs csatornákon keresztül, amit még a későbbiekben meghatározandó, a szuverenitás tiszteletben tartását és a támogatások megfelelő felhasználását biztosító egyértelmű iránymutatások alapján végzett nemzetközi konzultációknak és elemzéseknek vetnek alá;
18. egyetért egy olyan mechanizmus felállításával, amelynek segítségével csökkenthető az erdőirtásból és erdőpusztulásból származó kibocsátás, elősegíthető az üvegházhatást okozó gázok erdők általi lekötése és létrehozható egy technológiai mechanizmus a technológiafejlesztés és technológiatranszfer felgyorsítására, ezenkívül üdvözli a piacoknak a kibocsátás-mérséklő intézkedések költséghatékonyágának megerősítésében játszott szerepére való hivatkozást; megjegyzi továbbá, hogy az ilyen mechanizmusok hatékony végrehajtásához az UNFCCC keretében történő megállapodásra van szükség;
19. hangsúlyozza, hogy az erdőirtásból és az erdőpusztulásból származó kibocsátás csökkentését célzó jövőbeni terveknek (REDD) tiszteletben kell tartaniuk az őslakosok és a helyi közösségek jogait, köztük a kollektív tulajdonhoz és az autonóm őslakos területekhez való jogukat, és minden szinten biztosítaniuk kell teljes és eredményes részvételüket és döntéshozói hatáskörüket, többek között a nemzeti REDD-tervek fejlesztésében és végrehajtásában, illetve a támogatás odaítélésében és elosztásában;

2010. február 10., szerda

20. felszólít arra, hogy az I. melléklet kibocsátás-csökkentési céljainak környezetvédelmi hatékonysága legyen az irányadó elv ahhoz, ahogyan az Unió az erdőigazgatás, valamint a földhasználat, a földhasználat megváltoztatása és az erdészet nemzetközi számviteli szabályait megközelíti; rugalmas mechanizmusok kidolgozását kéri, valamint a Kiotói Jegyzőkönyv első kötelezettségvállalási időszaka során a 2012 utáni célkitűzések tekintetében történt valamennyi túlteljesítés figyelembevételét;

21. sajnálja, hogy nem történt előrelépés a légi és tengeri forgalomból származó globális kibocsátások csökkentése terén; felszólítja az Uniót annak biztosítására, hogy maradéktalanul vegye figyelembe a légi közlekedés éghajlatra gyakorolt hatását, valamint hogy a jövőbeli megállapodásban a légi és tengeri ágazatokra vonatkozó csökkentési célkitűzések egyezzenek meg az egyéb ipari ágazatokra vonatkozó célkitűzésekkel;

22. sajnálja, hogy az Egyesült Államok és Kína belpolitikai okokból nem voltak készek nagyratörőbb megállapodás elfogadására; meggyőződése, hogy az Európai Unió, az Egyesült Államok és Kína alkotják a kötelező erejű nemzetközi megállapodás talpköveit; ezért sürgeti az Egyesült Államokat és Kínát, valamint más nemzetközi partnereket, hogy tegyenek újabb kötelezettségvállalásokat az éghajlatvédelem nemzetközi rendszerében a tárgyalások folytatása, valamint nagyratörő és jogilag kötelező erejű megállapodás megkötése érdekében, összhangban a tudomány területén elért legújabb eredményekkel és a 2oC-os célkitűzéssel;

23. sajnálattal állapítja meg, hogy néhány ország – nevezetesen Szudán és az ALBA-országok – olyan magatartást tanúsított, amellyel megakadályozta, hogy a nemzetközi tárgyalásokon szigorú és kötelező erejű kötelezettségvállalások szülessenek;

24. rámutat, hogy a közvéleménynek az éghajlatváltozás hatásaival kapcsolatos tudatossága a fejlődő országokban, de a gyorsan feltörekvő gazdaságokban is egyre nő; felszólít arra, hogy az éghajlatváltozástól szülő, kötelező nemzetközi megállapodás kidolgozása során folytassanak fokozott párbeszédet, különösen a legkevésbé fejlett országokkal, a kisméretű fejlődő szigetszörökkel és Afrikával annak érdekében, hogy csökkentsék az éghajlatváltozásnak e régiók demográfiai, közegészségügyi, migrációs és gazdasági helyzetére gyakorolt hatását és előrelátható következményeit;

25. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoportnak (IPCC) sürgősen felül kell vizsgálnia valamennyi következtetést annak megerősítése érdekében, hogy azokat a szakértők a tudomány legjobb elveivel összhangban értékelték, továbbá indítványozza, hogy tegyék közzé a következtetéseket frissítő időközi jelentést, és úgy véli, hogy a jövőben készítenő jelentésekben külön hivatkozásokat kellene tenni a többségi álláspontot vitató állításokra, és ezen állításokat is szakértői vizsgálat alá kellene vetni;

26. lényegesnek tartja az Unió ipari versenyképessége szempontjából, hogy más iparosodott, nem uniós tagországok is hasonló erőfeszítéseket tegyenek, továbbá a fejlődő és a feltörekvő gazdaságok is vállaljanak kötelezettséget ésszerű csökkentésekre; emlékeztet rá, hogy a csökkentési célkitűzéseknek mérhetőnek, hiteleseknek és ellenőrizhetőeknek kell lenniük, és e tekintetben üdvözl, hogy egyes fejlődő országok vállalták, hogy a kibocsátások csökkentése érdekében tett erőfeszítéseikről szóló nemzeti jelentéseiket elérhetővé teszik;

27. úgy véli, hogy az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti kétoldalú találkozók alapvetően hozzájárulhatnak a vitához, és megkönnyíthetik a felek közötti megértést; szándékában áll ezért ilyen találkozók megszervezése még a hivatalos tárgyalások megkezdése előtt annak érdekében, hogy jelentősebben hozzájáruljon a tárgyalások lehető legjobb eredményéhez;

28. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos politika jövőbeni kihívásai nemcsak a CO₂-kibocsátás csökkentését érintik, hanem a természeti erőforrások hatékonyabb és fenntarthatóbb felhasználását is;

29. megerősíti, hogy támogatja az Egyesült Nemzetek reformfolyamatát, és kijelenti, hogy a koppenhágai éghajlati konferencia eredménye újabb bizonyíték arra, hogy sürgős szükség van az ENSZ munkamódszereinek átgondolására; ezen kívül továbbra is elkötelezett az ENSZ keretében folytatott éghajlat-változási tárgyalások mellett, mivel az ENSZ az egyetlen legitim szervezet, amely a Föld egész közössége szempontjából ilyen alapvető fontosságú tárgyat kezelhet; úgy véli ugyanakkor, hogy sürgős szükség van arra, hogy komolyan végiggondoljuk, miként lehet ezt a folyamatot hatékonyá tenni;

30. felhív a nagyobb átláthatóságra a civil társadalom és az érdekelt felek fokozottabb bevonása érdekében a mexikói COP 16 alkalmával;

31. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az ENSZ éghajlat-változási keretegyezménye titkárságának azzal a kéréssel, hogy azt valamennyi nem uniós szerződő félhez is juttassák el.

2010. február 10., szerda

A jó kormányzás előmozdítása az adóügyek terén

P7_TA(2010)0020

Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása a jó kormányzás adóügyek terén történő előmozdításáról (2009/2174(INI))

(2010/C 341 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság 2009. április 28-i, „A jó kormányzás előmozdítása az adóügyek terén” című közleményére (COM(2009)0201),
- tekintettel a Bizottságnak az adócsalás elleni küzdelem fokozására irányuló koordinált stratégia kialakításának szükségességéről szóló 2006. május 31-i közleményére (COM(2006)0254),
- tekintettel az adócsalás elleni küzdelem fokozására irányuló koordinált stratégiáról szóló 2008. szeptember 2-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság 2005. október 25-i, „Az adózási és a vámpolitika hozzájárulása a lisszaboni stratégiához” című közleményére (COM(2005)0532),
- tekintettel az Európai Községek Bírósága által a C-255/02. sz. ügyben (Halifax és mások kontra Commissioners of Customs & Excise) 2006. február 21-én hozott ítéletre, amelyben a Bíróság kimondja, hogy a hatodik hea-irányelv (77/388/EGK) szerint az adózónak nem áll jogában levonni a felszámított héat abban az esetben, ha ez a jogosultság visszaélésnek minősülő tranzakcióból ered,
- tekintettel az Európai Községek Bírósága által a C-524/04. sz. ügyben (Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation kontra Commissioners of Inland Revenue) 2007. március 13-án hozott ítéletre, amelyben a Bíróság kimondja, hogy az EK-Szerződés 43. cikke nem tiltja a tagállamok számára olyan jogszabály meghozatalát, amely korlátozza a kizárólag adózási célokat szolgáló, egyértelműen mesterséges vállalkozások létrehozását,
- tekintettel a Község és tagállamai által a harmadik országokkal kötendő megállapodásokkal összefüggő adózási kérdéseket érintő, 2008. május 14-i tanácsi következtetésekből található ajánlásokra,
- tekintettel a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK irányelv módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló, 2008. november 13-i bizottsági javaslatra (COM(2008)0727),
- tekintettel az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló tanácsi irányelvre irányuló, 2009. február 2-i bizottsági javaslatra (COM(2009)0029),
- tekintettel az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló tanácsi irányelvre irányuló, 2009. február 2-i bizottsági javaslatra (COM(2009)0028),
- tekintettel az alternatívbefektetési-alap-kezelőkről, valamint a 2004/39/EK és a 2009/.../EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló, 2009. április 30-i bizottsági javaslatra (COM(2009)0207),

⁽¹⁾ HL C 295. E, 2009.12.4., 13. o.

2010. február 10., szerda

- tekintettel a Bizottságnak egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről az Andorrai Hercegség, a Monacói Hercegség és a San Marino Köztársaság közötti, a család és a pénzügyi érdekeiket sértő egyéb jogellenes tevékenység elleni küzdelemről és az információcsere útján az adózás terén történő közigazgatási együttműködés biztosításáról szóló megállapodásokra irányuló tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásáról és a Bizottságnak egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség közötti, a közvetlen adók területén elkövetett adócsalás és a közvetlen adók területén elkövetett adókijátszás elleni küzdelemről és az információcsere útján az adózás terén történő közigazgatási együttműködés biztosításáról szóló megállapodásra irányuló tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásáról szóló, a Tanácshoz intézett bizottsági ajánlásra (SEC(2009)0899),
 - tekintettel a G20-csoport által 2008. november 15-én, a pénzügyi piacokkal és a világgazdasággal foglalkozó washingtoni csúcstalálkozót követően tett nyilatkozatra,
 - tekintettel az Európai Tanács 2009. március 19-i és 20-i ülésének elnökségi következtetéseire,
 - tekintettel a G20-csoport által 2009. április 2-án, az átfogó gazdaságélénkítési és reformtervvel foglalkozó londoni csúcstalálkozót követően tett nyilatkozatra,
 - tekintettel a Tanács 2009. június 9-i és 2009. október 20-i üléseit követően kiadott következtetésekre,
 - tekintettel az Európai Tanács 2009. június 18–19-i ülésének elnökségi következtetéseire,
 - tekintettel a G8-csoport pénzügyminiszterei által 2009. július 13-án az olaszországi Leccében tett nyilatkozatra,
 - tekintettel a G20-csoport vezetőinek 2009. szeptember 24–25-én Pittsburghben tartott találkozójuk alkalmával kiadott nyilatkozatára,
 - tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájának 8. cikkére,
 - tekintettel az USA számvevőszékének (Government Accountability Office – GAO) jelentésére (2007), a brit Nemzeti Számvevőszék jelentésére (2008), valamint a francia számvevőszék kötelező járulékokkal foglalkozó tanácsának (Conseil des Prélèvements Obligatoires) jelentésére (2009), melyek többek között rámutatnak arra, hogy 2005-ben és 2006-ban az Egyesült Királyságban működő 700 legnagyobb vállalat egyharmada egyáltalán nem fizetett adót, hogy 1998 és 2005 között a 250 millió dollárt meghaladó értékű eszközökkel vagy 50 millió dollárt meghaladó éves bevétellel rendelkező amerikai vállalatok 25 %-a szintén nem fizetett adót, és hogy jelenleg a legnagyobb francia vállalatok 8 % adót fizetnek tényleges átlagnyereségük után, miközben a hivatalos adókulcs 33 %,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0007/2010),
- A. mivel uniós és nemzetközi szinten egyaránt az a konszenzus alakult ki, hogy a jó kormányzás az adózás területén átláthatóságot, információcserét és tisztességes feltételek mellett zajló adóversenyt jelent,
- B. mivel az adóügyekben megvalósított jó kormányzás hiánya az adócsalást és az adókikerülést ösztönzi, valamint jelentős, évente az uniós GDP 2,5 %-ának megfelelő összeggel károsítja a nemzeti költségvetéseket és az Európai Unió forrásrendszerét; mivel a tisztességes üzleti vállalkozások az adócsalás révén versenyhátrányba kerülnek; mivel a jó adóügyi kormányzásnak azt kell eredményeznie, hogy több forrás álljon a tagállamok és a fejlődő országok rendelkezésére a millenniumi fejlesztési célok elérése érdekében,

2010. február 10., szerda

- C. mivel a globalizáció következtében egyre nehezebbé válik az adócsalás elleni küzdelem nemzetközi szinten, és ez különösen érinti az Európai Unió 27 tagállamát, melyek között jelentős különbségek figyelhetők meg; mivel ezek a szempontok erőteljesen indokolják az EU-n belüli és a nemzetközi szintű együttműködés elmélyítését a hatékonyság biztosítása érdekében,
- D. mivel a nemzetközi szintű adókikerülés és -kijátszás komoly akadályt jelent a millenniumi fejlesztési célok elérésében,
- E. mivel a multinacionális vállalatok jelentős részét úgy építették fel, hogy a működési helyeik szerinti egyes joghatóságokban kihasználják az adókikerülési lehetőségeket; mivel a különféle joghatóságok által alkalmazott differenciált adóügyi megítélés a nagy méretű, nemzetközi vagy régóta működő vállalkozásokat részesíti előnyben a kis méretű, hazai vagy újonnan alakult vállalkozásokkal szemben,
- F. mivel a multinacionális vállalatok adókikerülési stratégiáik részeként fokozott mértékben képesek élni az adóparadicsomok és offshore központok által nyújtott lehetőségekkel, és ez ellentétes a tisztességes verseny és a vállalati felelősség elveivel,
- G. mivel az adóparadicsomok léte sérti a szolidaritás, az igazságosság és az újraelosztás elvét; mivel a globalizált gazdaságban a multinacionális vállalatok jelentős része arra használja hatalmát, hogy nyomást gyakoroljon a kormányokra – különösen a fejlődő országok kormányaira – az adóterhek csökkentése és a beruházások vonzására szolgáló adóösztönzők bevezetése érdekében; mivel ez a gyakorlatban azt eredményezte, hogy az adóterhek a munkavállalókra és az alacsony jövedelmű háztartásokra hárultak, illetve elkerülhetetlenné vált a közszolgáltatások súlyos megnyirbálása,
- H. mivel a Tanács jelenleg több jelentős jogalkotási javaslattal is foglalkozik a megtakarítások adóztatása, illetve az adóbehajtással kapcsolatos közigazgatási együttműködés és kölcsönös segítségnyújtás témájában; mivel a jó adóügyi kormányzás EU-n belüli megerősítése olyan politikai és morális alapot biztosíthat, amelyre támaszkodva harmadik országtól is elvárható a jó adóügyi kormányzás,
- I. mivel általánosan elfogadott számviteli elvek (GAAP) elfogadása révén az adóügyi hatóságok megvizsgálhatják, hogy egy adott tranzakció fő célja az adókijátszás vagy a fizetendő adó csökkentése-e, és amennyiben ez a cél, a hatóságok kiegészítő adót vethetnek ki a tranzakció ellensúlyozására,
- J. mivel a fejlődő országok – éppen a kevésbé hatékony adóügyi kormányzás miatt – gyakran nem rendelkeznek kellő legitimitással és tekintéllyel ahhoz, hogy elvárhassák állampolgáraiktól az adófizetést; mivel adóügyi politikájának kialakítása során az EU-nak tekintetbe kell vennie azokat a sajátos problémákat, amelyekkel a fejlődő országok szembesülnek, és támogatnia kell a fejlődő országokat e problémák megoldásában,
- K. mivel a G20-csoport és az ENSZ egyesített erőfeszítései az OECD által vezetett kezdeményezések keretében tett erőfeszítésekkel együtt némi ígéretes eredményt hoztak az adóügyi kormányzás területén; mivel ezek az eredmények továbbra is elégtelenek ahhoz, hogy kezelni ehessen az adóparadicsomok és offshore központok által támasztott kihívást, és mivel ezeket az eredményeket döntő jelentőségű, valódi és következetes fellépésnek kell követnie,
- L. mivel az OECD jelenleg csaknem 1 000 000 000 000 dollárra (azaz egybillió USA-dollárra) becsüli az adóparadicsomokban felhalmozott magánvagyon, ami a 20 évvel ezelőtti helyzethez képest ötszörös növekedést jelent; mivel több mint egymillió – elsősorban az Egyesült Államokból és az Európai Unió tagállamaiból származó – vállalkozás hivatalos székhelye található az adóparadicsomnak tekintett államokban,
- M. mivel bizonyított, hogy a pénzügyi válságot új típusú összetett pénzügyi eszközök és jórészt a banktitkot fenntartó joghatóságok alá tartozó alapokban elhelyezett származtatott pénzügyi eszközök eredményezték; mivel az adóparadicsomok például pénzügyi instabilitást okozó összetett pénzügyi termékeknek adnak otthont, és számos pénzügyi intézmény rendelkezett mérlegen kívüli kötelezettségekkel az adóparadicsomokban; mivel összességében a pénzügyi válság új megvilágításba helyezte a jó adóügyi kormányzás hiányának következményeit, kiemelve a joghatósággal kapcsolatos homályos helyzet miatt fennálló kockázatokat,

2010. február 10., szerda

N. mivel az Európai Unióban a határon átnyúló adókövetelések mindössze 5 %-át sikerül behajtani,

Egy lehetőség, amit meg kell ragadni

1. határozottan elítéli azt a szerepet, amit adóparadicsomok játszottak az adókikerülés ösztönzésében, az abból való haszonszerzésben, az adókijátszásban, valamint a tőkeáramlásban; sürgeti ezért a tagállamokat, hogy elsődleges prioritásként kezeljék az adóparadicsomok, az adókikerülés és az illegális tőkeáramlás elleni küzdelmet; felszólítja az EU-t, hogy fokozza fellépéseit, és haladéktalanul vezessen be konkrét intézkedéseket – például szankciók formájában – az adóparadicsomok, az adókikerülés és az illegális tőkeáramlás ellen;

2. úgy véli, hogy a jó adóügyi kormányzás, ami alatt az átláthatóság, a minden szinten megvalósuló információcsere, a határokon átnyúló hatékony együttműködés és a tisztességes adóverseny értendő, a 2008-as pénzügyi összeomlást követően kulcsfontosságú elem a globális gazdaság újjáépítésében;

3. ezzel összefüggésben emlékeztet rá, hogy elsődleges fontosságú a mesterséges jogi személyek adókezelési céllal történő használatának megakadályozása; hangsúlyozza továbbá, hogy a banktitok helyett automatikus információcserét kell alkalmazni minden körülmények között, valamennyi tagállamban és a tagállamokhoz tartozó területeken; üdvözli ennek kapcsán az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló bizottsági javaslatot, mivel az többek között valamennyi adófajtára kiterjeszti a tagállamok közötti együttműködést, felszámolja a banktitkot, valamint általános szabályként vezeti be az automatikus információcserét;

EU-szinten

4. emlékeztet rá, hogy a Parlament már eljuttatta állásfoglalását a Tanácshoz a 2003/48/EK irányelv tervezett módosításaival kapcsolatosan, és e véleményében felkérte a Tanácsot többek között arra, hogy szüntesse meg azt az ideiglenes mentességet, amelynek alapján Ausztria, Belgium és Luxemburg forrásadó kivetése révén elkerülheti az információcserét; sürgeti a Tanácsot, hogy a Parlament állásfoglalásának megfelelően fogadja el a 2003/48/EK irányelv módosításáról szóló irányelvet;

5. üdvözli a megtakarítások adóztatására vonatkozó uniós politika kapcsán, hogy Ausztria, Belgium, Luxemburg és Svájc első lépésként visszavonta az OECD adóügyi modellegezményének 26. cikkével kapcsolatos fenntartását, valamint hogy Andorra, Monaco, Liechtenstein és San Marino átvette az OECD-normákat; üdvözli Belgium azon döntését, hogy 2010. január 1-től átáll a forrásadó rendszeréről az automatikus információcserére;

6. hangsúlyozza, hogy 2009. április 24-i állásfoglalásában a Parlament a 2003/48/EK irányelv hatályának jelentős mértékű kiterjesztését kérte, hogy az vonatkozzon a jogi személyekre (főként a magántulajdonban álló vállalkozásokra és trösztökre) és a befektetési jövedelmek különböző formáira is; emlékeztet rá, hogy a 2003/48/EK irányelv rendelkezéseit ki kell terjeszteni Szingapúrra, Hongkongra, Makaóra és más joghatóságokra, például Dubaira, Új-Zélandra és Ghánára, illetve az Egyesült Államok bizonyos államaira, amelyekre nem vonatkozik a 2003/48/EK irányelv, és amelyek ezért az adókikerülők kedvelt területei;

7. úgy véli, hogy az olyan alternatív alapok számára, amelyek székhelye harmadik országban található, csak akkor kellene engedélyezni az EU területén folytatott marketingtevékenységet, ha a szóban forgó harmadik ország megfelel a jó adóügyi kormányzás normáinak, ideértve az automatikus információcsere elvének jogilag kötelező szabályok alapján történő tényleges végrehajtását; különösen hangsúlyozza, hogy az adóügyi kormányzás normái tekintetében az olyan nemzetközi fórumokon elért eredmények, mint az OECD vagy a G20-csoport nem képezhetik akadályát annak, hogy az Európai Unió szigorúbb normákat alkalmazzon;

8. hangsúlyozza, hogy a hatályos uniós és nemzeti adóügyi jogszabályok hatékonyabb végrehajtása révén javítani lehetne az adóbehajtást; kiemeli ugyanakkor azt is, hogy sürgősen szükség van az adózás területén való jó kormányzás javítását célzó további erőfeszítésekre és intézkedésekre;

9. emlékeztet arra, hogy a héát érintő adócsalás különösen aggasztó a belső piac működésére nézve, mivel annak közvetlen, határokon átnyúló hatása van, jelentős összegű bevételkieséssel jár és közvetlenül érinti az EU költségvetését; sürgeti a Tanácsot, hogy fogadjon el új irányelvet az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről, és küzdjön a héát érintő csalások ellen, megfelelő figyelmet fordítva a Parlament álláspontjára;

2010. február 10., szerda

Nemzetközi szinten

10. sürgeti az összes érintett felet, hogy gyorsítsák fel a Liechtensteinnel kötendő, a csalás elleni küzdelemről szóló megállapodásra irányuló folyamatot; sürgeti a Tanácsot, hogy jusson megállapodásra annak érdekében, hogy a Bizottság felhatalmazást kapjon hasonló megállapodások megkötésére Andorrával, Monacóval, San Marinóval és Svájcjal; e tekintetben felszólítja a tagállamokat, hogy vizsgálják felül a harmadik országokkal kötött kétoldalú adóügyi megállapodásaikat;

11. fokozott együttműködésre hív fel – például az országok közötti automatikus információcserén keresztül – azzal a céllal, hogy könnyebbé váljon a belső piacot károsító illegális tevékenységek révén külföldre helyezett tőke visszaszerzése;

12. kéri a Bizottságot, hogy mihamarabb tegyen jelentést a Tanács által 2008. május 14-én tett azon ajánlásról, hogy az Európai Unió és a tagállamok által harmadik országokkal kötött vonatkozó megállapodásokban külön záradékban utaljanak a jó adóügyi kormányzásra; kiemelten hangsúlyozza, hogy a felelősségteljes kormányzásról szóló előírásokat a harmadik országokkal kötött általános vagy egyedi megállapodások tükrében kell megvitatni, valamint biztosítani kell az azok végrehajtásához kapcsolódó hatékony ellenőrzési folyamatokat;

13. emlékeztet rá – a vállalkozások adózására vonatkozó magatartási kódex keretében a káros adóversennyel kapcsolatosan végzett munkával összefüggésben –, hogy a tagállamoknak oly módon kell alkalmazniuk a kódexet a harmadik országokkal folytatott kapcsolataikban, hogy az kiegészítse az átláthatóság és az adóügyi információcsere előmozdítása érdekében tett erőfeszítéseiket;

14. első lépésként üdvözlí a más nemzetközi fórumok (például G20, G8, ENSZ és különösen az OECD) kezdeményezései következtében a jó adóügyi kormányzás terén elért eredményeket; úgy véli mindazonáltal, hogy a G20-ak által tett kötelezettségvállalások ma már nem elégségesek az adócsalás, az adóparadicsomok és az offshore központok jelentette kihívások leküzdéséhez;

15. emlékeztet arra, hogy az adóparadicsomok és az adócsalás elleni küzdelem csak akkor járhat sikerrel, ha mindenre ugyanazok a szabályok vonatkoznak, és így elkerülhető a visszaélések forrásául szolgáló további joghézagok létrejötte; ennek kapcsán úgy véli, hogy a 2003/48/EK irányelv, amely megalkotta az országok közötti automatikus, többoldalú információcsere elvét, üdvözlendő lépést jelent az automatikus információcsere globális keretének létrehozása felé; ennek megfelelően üdvözlí a Bizottság azon javaslatát, amely a 2003/48/EK irányelv keretében a harmadik országokkal történő együttműködésre irányul;

16. felkéri az OECD-t és annak tagállamait, hogy teljes mértékben vonják be a Bizottságot a globális fórum kölcsönös értékelési eljárásának munkáiba, különösen tekintettel az együttműködést elutasító joghatóságok azonosítására, a normáknak való megfelelés értékelésére szolgáló eljárás kialakítására, valamint a szóban forgó normáknak való megfelelés előmozdítására irányuló, visszatartó erejű ellenintézkedések végrehajtására; továbbá úgy véli, hogy az OECD keretében az adóparadicsomok ellen végzett küzdelem nem kielégítő; hangsúlyozza, hogy az együttműködő joghatóság státuszának eléréséhez érvényben lévő mutatószámot javítani kell, például minőségi értéket kell hozzákapcsolni; kifogásolja, hogy a mutatószám mindössze 12 adóügyi információcsere-egyezmény megkötését írja elő; ezzel összefüggésben sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az információcsere csupán kérésre valósul meg, nem pedig kötelező előírás eredményeképpen, és hogy az OECD lehetővé teszi a kormányok számára, hogy az információcserére vonatkozó elv érvényesítésének pusztá ígérete révén elkerüljék az OECD feketelistájára való felkerülést, anélkül, hogy ezen elvek gyakorlatba történő tényleges átültetését biztosítanák;

A jó adóügyi kormányzással kapcsolatos valódi uniós politika felé

17. úgy véli, hogy következetességre és a jó adóügyi kormányzással kapcsolatos valódi uniós politikára van szükség; úgy véli, hogy az Európai Unió hitelessége egyebek mellett azon is múlik, hogy a felelősségteljes kormányzás példaként hajlandó-e fellépni elsőként a saját területén belüli adóparadicsomokkal szemben; kéri a Bizottságot, hogy e tekintetben szorosan kövesse figyelemmel a jó kormányzásnak az adózás területén való előmozdításáról szóló közleményében vázolt cselekvések gyors és alapos végrehajtását;

18. úgy véli, hogy a tagállamok jogkörének sérelme nélkül a Bizottságot kell megbízni és megfelelő forrásokkal ellátni az e kérdéskörre vonatkozó uniós megközelítés kialakításával és megfogalmazásával;

2010. február 10., szerda

19. javasolja, hogy a behajtások jelenlegi alacsony (5 %-os) szintjének növelése érdekében hozzanak létre megfelelő rendszert a határokon átnyúló adókövetelések behajtásának ösztönzésére azáltal, hogy a meg nem fizetett adók beszedéséből származó bevétel méltányos részét szétosztják a követeléssel rendelkező tagállam nevében az adókövetelések behajtásával foglalkozó igazgatási szervek, valamint a követeléssel rendelkező tagállam igazgatási szervei között;

20. felkéri a Bizottságot, hogy az adókövetelések, vámok behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtás és egyéb intézkedések tekintetében becsülje meg a tagállamok határokon átnyúló, az Európai Unió területén belül behajtandó adóköveteléseinek számát, és vezessen be mennyiségi mutatókat a határokon átnyúló behajtás időbeli alakulásának mérésére;

21. úgy véli, hogy az EU-nak tevékenyen kell előmozdítani az OECD-normák javítását azzal a céllal, hogy globális normává váljon az automatikus, multilaterális információcsere; sürgeti továbbá az EU-t, hogy hozzon intézkedéseket a fiktív címek és bonyolult tulajdoni viszonyok révén a székhely szerinti adózás elvével történő visszaélések megelőzésére, amelyek segítségével a tényleges tevékenységet nem végző holdingtársaságok vagy fedőcégek elrejtik a haszonra ténylegesen szert tevő tulajdonosokat a lakhelyük szerinti országban történő adófizetési kötelezettség elől; sürgeti továbbá az EU-t, hogy a visszaélések elleni intézkedések alkalmazására vonatkozóan fogadjon el olyan közös megközelítést, amely hatékony, méltányos és igazodik a teljesen mesterséges megállapodások Bíróság által megalkotott elvéhez;

22. sürgeti az EU-t, hogy az európai szomszédságpolitika, a bővítési politika és a fejlesztési együttműködési politika keretében alkalmazzon következetes megközelítést a jó adóügyi kormányzásra vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy az adóügyi kormányzási politikának tevékenyen hozzá kell járulnia a fejlődő országokban a fenntartható és átlátható adórendszer kialakításához, különös tekintettel az adócsalás felszámolására, amely a fejlett országok által biztosított fejlesztési támogatások összegének tízszeresét kitevő éves adóbevétel-kiesést okoz; úgy véli, hogy e cél eléréséhez megfelelő szintű forrásokat kell elkülöníteni; emlékeztet arra, hogy az adóügyi kormányzás végső soron vonzani fogja a befektetéseket, amennyiben az az adózás terén a biztonságot, az átláthatóságot és a stabilitást szolgálja;

23. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az átláthatóság fokozása érdekében felülvizsgálják a jelenlegi nemzetközi számviteli standardokat; ebben a tekintetben felszólít azon követelmény bevezetésére, hogy a vállalatok éves beszámolóiban országokkénti bontásban közzétegyék az adóparadicsomokkal kapcsolatos számviteli információkat, és javasolja egy olyan uniós nyilvántartás létrehozását, amely az offshore cégek által védett tényleges kedvezményezettek felfedése érdekében azon személyek és vállalkozások nevének listáját tartalmazná, akik vagy amelyek adóparadicsomban alapított vállalattal vagy megnyitott számlával rendelkeznek;

24. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak össze kell hangolniuk politikáikat annak érdekében, hogy megerősíthessék az adókerülés elleni szabályok végrehajtását;

25. emlékeztet rá, hogy egy közös konszolidált társasági adóalap bevezetése segítene a kettős adózással és a konszolidált társaságokon belüli transzferárral kapcsolatos problémák EU-n belüli kezelésében; ezzel összefüggésben várja, hogy legkésőbb ez év végéig megkapja a Bizottság által végzett hatásvizsgálatot;

26. hangsúlyozza, hogy a tranzakciók helytelen beárázása és a leggyakrabban alkalmazott adócsalási technikák jobb azonosítása érdekében a Bizottságnaknak prioritásként kell kezelnie az összehasonlítható nyereségek módszerének szélesebb körű alkalmazását, ezáltal a belső elszámolóárak vizsgálatának alkalmazási körét tranzakciós szintről vállalati szintre helyezve át; rámutat arra, hogy az összehasonlítható nyereségek módszere minden egyes ipari ágazatra vonatkozóan a vállalatok nyereségének összehasonlítására helyezi a hangsúlyt, és valamely multinacionális vállalat – az ágazat átlagától hosszú időn keresztül jelentősen elmaradó – leányvállalatának nyereségében bekövetkező esés a belső elszámolóárak intenzív alkalmazásának bizonyítékául szolgálhat;

27. sürgeti az EU-t, hogy vizsgálja meg a jó adóügyi kormányzás előmozdítását célzó lehetséges szankciók és ösztönzők spektrumát, köztük a nem együttműködő joghatóságokba irányuló és onnan kiinduló pénzmozgásokra kivetett különleges lefölezést, a nem együttműködő országokban bejegyzett társaságok jogi státusának EU általi el nem ismerését, illetve annak tilalmát, hogy uniós pénzügyi intézmények fiókinézményeket vagy leányvállalatokat hozzanak létre és tartsanak fenn nem együttműködő joghatóságok területén;

28. úgy véli, hogy az EU-nak biztosítania kell a prudenciális felügyelet, az adóztatás, valamint a pénzmosás és a terrorizmus elleni küzdelem normáinak uniós és nemzetközi szinten történő alkalmazásának következetességét;

2010. február 10., szerda

29. kéri a Bizottságot, hogy 2010 októberével kezdve évente tegyen jelentést a Parlamentnek az EU adóügyi politikájáról;

*

* *

30. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

A nők és férfiak közötti egyenlőség az Európai Unióban – 200

P7_TA(2010)0021

Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása a nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2009 (2009/2101(INI))

(2010/C 341 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSz) 2. cikkére és a 3. cikk (3) bekezdésének második albekezdésére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz) 157. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájának 23. cikkére,
- tekintettel a Bizottság 2009. február 27-i, „A nemek közötti egyenlőség – 2009” című jelentésére (COM(2009)0077),
- tekintettel „A nemek közötti egyenlőséget célzó közösségi keretstratégia felé (2001–2005)” című, 2000. június 7-i bizottsági közleményre (COM(2000)0335), valamint a Bizottság 2000-es, 2001-es, 2002-es, 2003-as, 2004-es, 2005-ös, 2006-os, 2007-es és 2008-as éves jelentéseire a nők és férfiak esélyegyenlőségéről az Európai Unióban (COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044, COM(2006)0071, COM(2007)0049 és COM(2008)0010),
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozás) ⁽¹⁾,
- tekintettel a szociális gazdaságról szóló, 2009. február 19-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a „Növekvő egyensúly a munka és a magánélet között: a szakmai, a családi és a magánélet összeegyeztetésének fokozott támogatása” című, 2008. október 3-i bizottsági közleményre (COM(2008)0635),
- tekintettel az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK irányelv (COM(2008)0636) hatályon kívül helyezéséről szóló, a Bizottság által 2008. október 3-án benyújtott európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra,

⁽¹⁾ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0062.

2010. február 10., szerda

- tekintettel a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló 92/85/EGK tanácsi irányelv (COM(2008)0637) módosításáról szóló, a Bizottság által 2008. október 3-án benyújtott európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra,
- tekintettel „A barcelonai célkitűzések megvalósítása az iskoláskor alatti gyermekek gondozására létrehozott rendszerekben” című, 2008. október 3-i bizottsági jelentésre (COM(2008)0638),
- tekintettel az Európa Tanácsnak az emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezménye ratifikálásának helyzetére (Európai szerződések sorozat, 197. szám),
- tekintettel az európai szociális partnerek által a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatban 2005. március 22-én elfogadott cselekvési keretre,
- tekintettel a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló, 1979-ben elfogadott ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- tekintettel az Európai Tanács által 2006. március 23–24-én elfogadott, a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktumra,
- tekintettel a 2009. november 26-i, a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel „A nők bevándorlása: a bevándorló nők szerepe és helye az Európai Unióban” című, 2006. október 24-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a 2009. november 25-i állásfoglalására „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség a polgárok szolgálatában – a stockholmi program” című, Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett bizottsági közleményről ⁽³⁾,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemtervről (2006-2010) szóló, 2007. március 13-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a nők és férfiak esélyegyenlőségével foglalkozó tanácsadó bizottságra és az általuk a nemek közötti bérszakadékról 2007. március 22-én elfogadott véleményre,
- tekintettel „A nők és a férfiak közötti egyenlőségről – 2008” című, 2008. szeptember 3-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a nők és a férfiak egyenlő díjazása elvének alkalmazására vonatkozó, a Bizottságnak címzett ajánlásokról szóló, 2008. november 18-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0098.

⁽²⁾ HL C 313. E, 2006.12.20., 118. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0090.

⁽⁴⁾ HL C 301. E, 2007.12.13., 56. o.

⁽⁵⁾ HL C 295. E, 2009.12.4., 35. o.

⁽⁶⁾ HL C 16. E, 2010.1.22., 21. o.

2010. február 10., szerda

- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére és 119. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A7-0004/2010),
- A. mivel a nemek közötti egyenlőség az Európai Unió alapelve, amelyet az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Unió alapjogi chartája is elismert, és mivel az e területen elért jelentős előrelépés ellenére továbbra is fennáll számos egyenlőtlenség a férfiak és nők között,
- B. mivel az Európai Unió jelenleg súlyos gazdasági, pénzügyi és társadalmi válságon megy keresztül, amely sajátos következményekkel jár a nők munkaerő-piaci helyzetére;
- C. mivel az anyaságot és az apaságot a társadalmi egyensúly nélkülözhetetlen elemeit képező alapvető jogoknak kell tekinteni, és az Európai Unióban van szülési szabadságról szóló irányelv ⁽¹⁾ és szülői szabadságról szóló irányelv ⁽²⁾, ugyanakkor a mai napig nincsen jogszabály az apasági szabadságra vonatkozóan,
- D. mivel a foglalkoztatási és ágazati szegregáció miatt és a rendelkezésre álló adatok szerint a válság kirobbanása a férfiakat általában érzékenyebben érintette, mint a nőket, ugyanakkor egyes országokban és ágazatokban eltérő a helyzet, konkrétan a túlnyomórészt női munkaerőt alkalmazó hagyományos iparágakban, ahol számos vállalatbezárásra, a multinacionális cégek körében pedig számos üzem-áttelepítésre került sor; mivel a munkavállaló nők 31,1 %-a részmunkaidőben dolgozik, szemben a férfiak 7,9 %-os arányával; mivel a nők többségben vannak egyes közszolgáltatásokban, és egyes tagállamokban az oktatási, az egészségügyi és a szociális támogatási ágazatokban dolgozó aktív keresők között a nők aránya a kétharmadot is eléri; mivel az ezen ágazatokat érintő jövőbeli költségvetési megszorítások esetében a válság ezért főként a nőket sújthatja,
- E. mivel hagyományosan a nőket – és különösen az elszigetelt anyákat és a 65 évesnél idősebb nőket – fokozottabban fenyegeti a szegénység és a korlátozott nyugdíjjövedelem, mivel e nők gyakran a létminimumot súroló nyugdíjat kapnak, amelynek okai eltérőek lehetnek, például családi feladatok miatt feladták vagy megszakították szakmai tevékenységüket vagy házastársuk vállalkozásában (rendszerint kereskedelmi és a mezőgazdasági ágazatban) dolgoztak fizetés és társadalombiztosítási rendszerhez tartozás nélkül, és mivel a politikák többsége a gyermekes családok támogatására irányul, annak ellenére, hogy a háztartások 35 %-át egyedül élő személyek teszik ki, akik az esetek többségében nők,
- F. mivel a nők foglalkoztatottsági aránya 37,4 % és 74,3 % közötti jelentős eltéréseket mutatva átlagosan 59,1 %-ot tesz ki, s arányuk 2000 óta tartó folyamatos növekedése nem hozta magával a nők munkafeltételeinek javulását, akik továbbra is áldozatai a foglalkoztatási és ágazati szegregációnak,
- G. mivel a szociális gazdaságbeli vállalkozások a nők foglalkoztathatóságának sikeres példái, amelyek javítják a nők társadalmi státuszát, elősegítik pénzügyi függetlenségüket és lehetővé teszik a nők számára, hogy jobban összeegyeztethessék a szakmai és a családi életet, nevezetesen az e vállalatok által a gyermekek, az idősek és a fogyatékos személyek számára nyújtott gondozási szolgáltatások révén,
- H. mivel Bizottság számos intézkedése és a tagállamok kötelezettségvállalásai ellenére a nemek közti átlagos bérezési különbség 2000 óta magas szinten (14 % és 17,4 % között) stagnál,
- I. mivel az EUMSZ 157. cikke kimondja, hogy „minden tagállam biztosítja annak az elvnek az alkalmazását, hogy a férfiak és a nők egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért egyenlő díjazást kapjanak”, továbbá az Európai Unió Bírósága állandó joggyakorlatában megerősíti ezt az elvet,

⁽¹⁾ A várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1992. október 19-i 92/85/EGK tanácsi irányelv (HL L 348., 1992.11.28., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1996. június 3-i 96/34/EK irányelve az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött keretmegállapodásról (HL L 145., 1996.06.19., 4. o.).

2010. február 10., szerda

- J. mivel a fent idézett 2008. november 18-i állásfoglalásában kéri a Bizottságot, hogy 2009. december 31-ig nyújtson be az Európai Parlamentnek jogalkotási javaslatot a férfiak és nők egyenlő díjazása elvének alkalmazásával kapcsolatos, meglévő jogszabályok felülvizsgálatára vonatkozóan,
- K. mivel a foglalkoztatási és ágazati szegregáció, valamint a szexista sztereotípiák miatt a férfiak – jóllehet enyhébb formában – ugyanúgy hátrányt szenvednek,
- L. mivel a nők és férfiak közötti egyenlőség előmozdításának és megteremtésének elengedhetetlen feltétele a családi és háztartási feladatkörök nemek közötti megosztása, különösen a szülői és apasági szabadság kihasználása révén, ugyanakkor sajnálja, hogy a szociális partnerek szülői szabadságra vonatkozó (2009. júliusi) keretmegállapodása nem foglalkozik a fizetett szabadság kérdésével, amelynek pedig meghatározó befolyása lenne a szülői szabadságot igénybe vevő férfiak arányára, valamint a családi és hivatásbéli kötelezettségek férfiak és nők közötti egyenlő elosztására,
- M. mivel a gyermek- és idősgondozási szolgáltatásokhoz, valamint az egyéb eltartottak gondozási szolgáltatásaihoz való hozzáférés létfontosságú a nők és férfiak egyenlő munkaerő-piaci, illetve az oktatásban és a szakképzésben való részvétele szempontjából,
- N. mivel a 2002. március 15–16-án Barcelonában ülésző Európai Tanácson felkérték a tagállamokat, hogy törekedjenek arra, hogy 2010-re a három év és az iskolaköteles kor közötti gyermekek legalább 90 %-a, és a három év alatti gyermekek legalább 33 %-a számára biztosítsák a gyermekelhelyezési szolgáltatást, de a tagállamok több mint fele még csak közel sem került e célok eléréséhez,
- O. mivel az EU egyetemi diplomáinak 58,9 %-át 2008-ban nők szereztek meg és a kereskedelmi, üzleti és jogi képzésben többségben vannak, ugyanakkor a vállalatok és a közigazgatás felelős pozícióiban és a politikai szervezetekben továbbra is kisebbségben vannak; mivel túlzottan alacsony az informatikai, műszaki és fizikai diplomával rendelkezők nők száma, s ennek következtében a nők alulreprezentáltak a gazdasági fellendülés szempontjából meghatározó magánszektorban; mivel az informatikai ágazatban a nemek közötti bérszakadék idővel egyre szélesedő tendenciát mutat,
- P. mivel az európai parlamenti képviselők 2004–2009-es ciklus alatti 32,1 %-os aránya a 2009. június 7-i európai választásokat követően 35 %-ra nőtt, és mivel a parlamenti bizottságok elnökei között a korábbi 25 %-ról 41 %-ra nőtt a nők aránya és az Európai Parlament alelnökei között arányuk 28,5 %-ról 42,8 %-ra emelkedett, ugyanakkor a női quæstorok száma 3-ról 2-re csökkent,
- Q. mivel a jelek szerint romlik a nők bizonyos csoportjainak helyzete – különös tekintettel a fogyatékkal élő nőkre, az eltartottakért felelős nőkre, az idősebb nőkre, a kisebbséghez tartozó és bevándorló nőkre –, akik gyakran szembesülnek több halmozott nehézséggel és kockázattal, valamint kettős megkülönböztetéssel,
- R. mivel a migráns nőket a munkaerőpiacon kettős megkülönböztetés sújtja, egyrészt női mivoltuk, másrészt migráns státuszuk miatt; mivel öt magasan képzett migránsból egy kevésbé szakképzett munkát végez és mivel a háztartási alkalmazottként, a szálloda- és vendéglátóiparban és a mezőgazdaságban dolgozó migráns nők különösen kiszolgáltatott helyzetben vannak,
- S. mivel a férfiak és a nők foglalkoztatása egyaránt alacsonyabb a vidéki területeken; mivel emellett a nők nagy része sosem vállalt aktív szerepet a hivatalos munkaerőpiacon, és ezáltal munkakeresőként sem került nyilvántartásba vételre és nem szerepel a munkanélküliekről szóló statisztikákban sem, amely különleges anyagi és jogi problémákat okoz a szülési és betegszabadság, a nyugdíjjogosultság megszerzése és a társadalombiztosításhoz való hozzáférés kérdésében, valamint válás esetén; mivel a vidéki térségeket kedvezőtlenül érinti a magas színvonalú munkalehetőségek hiánya,
- T. mivel a kisebbségekhez tartozó nők – és különösen a roma nők – rendszeresen szenvednek a faji és nemi alapon történő többszörös megkülönböztetés formáitól; mivel az esélyegyenlőséggel foglalkozó nemzeti szervezeteknek megfelelő módon fel kellene venniük a küzdelmet a többszörös vagy halmozott megkülönböztetés jelenségével szemben,

2010. február 10., szerda

- U. mivel az emberkereskedelem a rabszolgaság modern formája, amelynek minden kor főként nők és lányok estek áldozatul,
- V. mivel a 2008. szeptember 3-i állásfoglalás felkérte a tagállamokat, hogy haladéktalanul ratifikálják az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezményét, amely a leghatékonyabb európai jogi eszköz az emberkereskedelem elleni küzdelemben, hiszen e kereskedelem bűncselekménynek és egyben az emberi jogok megsértésének is tekinthető, továbbá csorbítja az emberi méltóságot és sértetlenséget, mivel a mai napig az Unió csupán 16 tagállama ratifikálta ezt az egyezményt,
- W. mivel a nők elleni erőszak minden formája a nők és férfiak közötti egyenlőség egyik fő akadály és egyben az egyik legelterjedtebb emberi jogi jogsértés, amely nem ismer földrajzi, gazdasági, kulturális vagy társadalmi határokat; mivel ez súlyos problémákat okoz az EU-ban, tekintve, hogy a nők mintegy 20–25 %-a válik felnőtt korában fizikai erőszak áldozatává, több mint 10 %-uk nemi erőszak áldozata; mivel a Tanács spanyol elnöksége az elsőbbséget élvező kérdések egyikeként a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelmet nevezte meg,
- X. mivel a szexuális és reprodukív egészségen az egyének általános – fizikai, szellemi és társadalmi – jólétét, és nemcsak a betegségek vagy fogyatékoságok hiányát kell érteni a nemi szervek szerepe és működése vonatkozásában, és mivel a nők teljes fizikai és nemi függetlenségének elismerése elengedhetetlen feltétele a nemi és reprodukciós egészséget érintő jogokra vonatkozó minden felelősségteljes politikának, továbbá a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelmet célzó politikáknak,
- Y. mivel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetét hivatalosan 2006-ban hozták létre, és tevékenységét normális esetben legkésőbb 2008. január 19-én meg kellett volna kezdeni, de még mindig nem működik teljes körűen,
- Z. mivel a lisszaboni stratégia a munkaképes nők 60 %-ának munkaerő-piaci integrálását tűzte ki célul, míg a demográfiai kihívással kapcsolatos erőfeszítések a születések magasabb számát kívánják előmozdítani a jövőbeli követelmények kielégítése érdekében; mivel a nemek közötti esélyegyenlőség és a munkamagánélet egyensúlya továbbra is a demográfiai változásról folyó vita központi témája,
1. üdvözlí, hogy a Bizottság a nemek közötti egyenlőségről szóló, fent idézett 2009. évi jelentésében hangsúlyozta nemek közötti egyenlőségre irányuló politikák megerősítését a gazdasági változások közepette, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy több konkrét lépésre és új politikákra van szükség;
 2. elítéli, hogy a gazdasági fellendítés projektjei elsősorban a túlnyomórészt férfiakat alkalmazó munkahelyekre vonatkoznak; kiemeli, hogy a férfiak foglalkoztatásának támogatása a nőké helyett nemhogy csökkent, de növeli a nemek közötti egyenlőtlenséget, és hangsúlyozza, hogy a nők és férfiak közötti egyenlőségi politikákat integrálni kell a válság felszámolására irányuló európai, nemzeti és regionális fellendítési programokba;
 3. sürgeti a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy védjék meg a szociális jogokat és gondoskodjanak arról, hogy a gazdasági és pénzügyi válság ne járjon a szociális juttatások és a szociális szolgáltatások korlátozásával, különösen a gyermekgondozás és az időskorúak támogatása terén ; kiemeli, hogy a gondozási politikák, valamint a támogató és gondozási szolgáltatások nyújtása szorosan összefügg a nők és férfiak közötti egyenlőség elérésével;
 4. megjegyzi, hogy a gazdasági, társadalmi és pénzügyi válság lehetőséget teremthet arra, hogy az Unió termelékenyebb és innovatívabb gazdasággá alakuljon és társadalma határozottabban figyelembe vegye a nők és férfiak közötti egyenlőséget, amennyiben megfelelő politikákat és intézkedéseket fogadnak el;
 5. felszólítja a Bizottságot, hogy szolgáltatson pontos statisztikai adatokat a válság nőkre és férfiakra gyakorolt hatásáról, amely számol a munkanélküliségi aránnyal, a részmunkaidős foglalkoztatás alakulásával és a határozott, illetve határozatlan idejű szerződéssel alkalmazottakkal, valamint a válság felszámolására irányuló politikák közszolgáltatásokban jelentkező következményeivel;
 6. hangsúlyozza, hogy nélkülözhetetlen, hogy a Bizottság és a tagállamok értékeljék, támogassák és megerősítsék a nők helyzetét a szociális gazdaságban, az ezen ágazatban a nők nagy arányára, valamint e gazdaságnak a munka és a magánélet összeegyeztethetősége terén tett szolgálatainak jelentőségére tekintettel;

2010. február 10., szerda

7. felkéri azon tagállamokat, amelyek költségvetési konszolidációs politikát kénytelenek végrehajtani, hogy a nőket ne sújtsák aránytalan mértékben a megszorítások, és kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki gazdaságösztönző politikákat, figyelembe véve a nők és férfiak sajátos helyzetét és szükségleteit, például a nemek közötti esélyegyenlőség horizontális érvényesítésén („gender mainstreaming”), valamint a nemek szerinti és a nők-férfiak közötti egyenlőség szempontjából történő költségvetési elemzésen („gender budgeting”) keresztül;

8. sajnálatosnak tartja, hogy a jelenlegi lisszaboni stratégiából csaknem teljesen hiányzik a nemek közötti esélyegyenlőség dimenziójának integrációja, és kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a Lisszabon utáni, „EU-2020” európai stratégiában szenteljen külön fejezetet e dimenzióknak;

9. kéri az esélyegyenlőség területén illetékes nemzeti szervezeteket, hogy a többszörös diszkrimináció eseteiben adott válaszaik és ezen esetek kezelésének javítása érdekében integrált megközelítéseket alkalmazzanak; továbbá kitart amellett, hogy az esélyegyenlőségért felelős nemzeti szervezeteknek tanfolyamokat kell szervezniük a bírók, a jogászok és az alkalmazottak részére a többszörös diszkrimináció felismeréséről, megelőzéséről és kezeléséről;

10. üdvözlí, hogy 2010-re a nők 60 %-os foglalkoztatási arányának elérésére vonatkozó, az Európai Tanács 2000. március 23–24-i lisszaboni ülésén meghatározott célkitűzés rövidesen megvalósul, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy e munkahelyek jelentős része sajnálatos módon bizonytalan és rosszul fizetett; sajnálatát fejezi ki amiatt is, hogy a tagállamok között jelenős eltérések vannak, mivel ez az arány 37,4 % és 74,3 % között ingadozik; ezért kéri a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket a 2006/54/EK irányelv hatékony végrehajtása érdekében;

11. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy foglalkozzanak a kézműves, a kereskedelmi, a mezőgazdasági és a halászati munkába, valamint a családi kisvállalkozások munkájába besegítő házastársak helyzetével a nemek közötti esélyegyenlőség szempontjából, figyelembe véve, hogy a nők helyzete bizonytalanabb a férfiakénál; kéri a tagállamokat a megosztott tulajdon jogi modelljének kidolgozására a nők jogainak a mezőgazdasági ágazatban való teljes körű elismerése, megfelelő szociális biztonságuk garانتálása és munkájuk elismerése érdekében;

12. kéri a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek intézkedéseket és lépjenek fel támogatólag annak érdekében, hogy a gazdaság környezetbarát átalakítására irányuló projektekben és programokban nagyobb számban vegyenek részt nők, többek között a megújulóenergia-ágazatban, valamint a tudományok és a csúcstechnológia területén;

13. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy támogassák a nők vállalkozói szerepvállalását az ipari ágazatban, és a vállalkozásokat létrehozó nők számára biztosítsanak pénzügyi támogatást, valamint megfelelő szakmai tanácsadási és képzési lehetőségeket;

14. rámutat arra, hogy továbbra is a nők saját jövedelme és munkaviszonya képezi gazdasági önállóságuk, valamint a nők és férfiak közötti nagyobb fokú általános társadalmi egyenlőség alapját; hangsúlyozza, hogy – tekintettel többek között a társadalom elöregedésére – a férfiak és a nők szerepe egyaránt nélkülözhetetlen a munkaerőhiány megelőzésében;

15. megállapítja, hogy a nők jobban ki vannak téve az elszegényedés kockázatának, mivel a nemek közötti átlagos bérezési különbség továbbra is nagymértékű, és számos különbség áll fenn a tagállamok és az ágazatok között is; ezért nyomatékosan felszólítja a tagállamokat a 2006/54/EK irányelv végrehajtására és különösen az „egyenlő munkáért egyenlő bérezést” vagy az „azonos értékű munka” elv előmozdítására;

16. szükségesnek tartja továbbá a férfiak és nők nyugdíja közötti egyenlőtlenségek csökkentésére irányuló törekvést, mivel a családi kötelezettségek döntő része még ma is a nőket terheli, ami munkahelyi pályafutásuk megszakadásával jár, és általánosabb értelemben a férfiakénál kisebb mértékű munkahelyi szerepvállalást eredményez;

17. sajnálja, hogy Bizottság a Parlament fent idézett 2008. november 18-i állásfoglalását követően máig nem nyújtott be jogalkotási javaslatot a férfiak és nők egyenlő bérezése elvének alkalmazásával kapcsolatos, meglévő jogszabályok felülvizsgálatára vonatkozóan; felszólítja a Bizottságot, hogy mielőbb terjesszen elő erre irányuló jogalkotási javaslatot;

2010. február 10., szerda

18. támogatja a Bizottságot a hatályos irányelvek hiányos átültetése miatt indított eljárások lefolytatásában; úgy véli, hogy azon tagállamoknak, amelyek ezt eddig elmulasztották, a lehető leghamarabb át kell ültetniük nemzeti joganyagukba a nemek közötti esélyegyenlőségre vonatkozó irányelveket, és legfőképp gondoskodniuk kell azok helyes alkalmazásáról;
19. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsanak figyelemfelhívó kampányokat az iskolákban, a munkahelyeken és a médiában a –különösen a fiatal lányok előtt álló – pályaválasztási lehetőségek kiszélesítésének előmozdítása, a továbbra is jelenlévő szexista sztereotípiák felszámolása és a nőket lealacsonyító nézetek elleni küzdelem előmozdítása érdekében, és e kampányokban hangsúlyozzák ki a férfiak szerepét a családi feladatok egyenlő elosztása, valamint a munkahelyi és a magánélet összeegyeztetése terén;
20. kéri a tagállamokat, hogy ismerjék el azokat a vállalkozásokat, amelyek intézkedéseket hoznak a nők és férfiak közötti egyenlőség előmozdítása, valamint a munkahelyi és a magánélet összeegyeztethetőség tétele érdekében, oly módon, hogy azzal előmozdítsák a helyes gyakorlatok terjedését e területen;
21. továbbra is hangsúlyozza a nem iskoláskorú gyermekek nappali elhelyezésére szakosodott intézmények, a gyermekfelügyeleti szolgáltatások, valamint az időseket és más eltartott személyeket támogató szolgáltatások fontosságát a munkahelyi és a magánélet jobb összeegyeztethetősége szempontjából; támogatja a Bizottság arra irányuló igyekezetét, hogy összevethető, időben rendelkezésre bocsátható és minőségi statisztikákat készítsen, és egyedi ajánlásokat dolgozzon ki a tagállamok számára; felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek meg mindent a barcelonai Európai Tanács fent említett, a nem iskoláskorú gyermekek nappali elhelyezésére szakosodott intézményrendszerre vonatkozó célkitűzéseinek elérése érdekében;
22. hangsúlyozza a Bizottság egyes intézkedései, többek között a szülési szabadságról szóló 92/85/EGK irányelv, valamint az önálló vállalkozókról és a családi vállalkozásban „segítő házastársakról” szóló 86/613/EGK irányelv felülvizsgálatára irányuló javaslatok fontosságát; úgy véli ugyanakkor, hogy a Bizottságnak a 92/85/EGK irányelv felülvizsgálatára irányuló javaslata nem elég ambiciózus a munkahelyi és a magánélet összeegyeztethetőségének előmozdítása terén;
23. hangsúlyozza, hogy napirendre kell venni az apasági szabadság kérdését is, és kéri a Bizottságot, hogy támogasson minden lépést, amely az apasági szabadság európai szintű bevezetésére irányul; úgy véli, hogy a nők magasabb szintű munkaerő-piaci védelme, egyszersmind az e szabadság felhasználásával kapcsolatos társadalmi sztereotípiákkal szembeni fellépés érdekében a szülési és apasági szabadságot össze kell kötni;
24. kéri a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy támogassák a vállalatok és politikai szervek felelős pozícióba kinevezett nők és férfiak kiegyensúlyozottabb arányát, ezért kéri, hogy határozzanak meg kötelező célokat a nők és a férfiak egyenlő képviselésének biztosítása érdekében; ezzel összefüggésben jelzi, hogy a választási kvóták alkalmazása kedvezően hat a nők képviselésére;
25. üdvözli a norvég kormány azon döntését, mely szerint a magántársaságok és állami vállalatok igazgatótanácsát legalább 40 %-ban nőknek kell alkotniuk, és kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tekintsék pozitív példának a norvég kezdeményezést, és ezt jelöljék ki a maguk számára is fejlődési irányként;
26. kéri a tagállamokat, hogy indítsanak kampányokat, amelyek arra ösztönzik az érettségivel rendelkező nőket, hogy továbbtanulás esetén a mérnöki pályát válasszák, ily módon növelve a nők arányát a hagyományosan férfiak által előnyben részesített műszaki pályákon;
27. örömmel állapítja meg, hogy a 2009. júniusi európai választásokat követően a parlamenti bizottságok elnökei és az Európai Parlament alelnökei között jelentősen, az európai parlamenti képviselők között kevésbé jelentősen, de azért jól láthatóan nőtt a nők aránya;
28. ezzel összefüggésben úgy véli, hogy a Bizottságban a női biztosjelöltek – nagy nehézségek árán elért – 33 %-os aránya a pusztán minimumot jelenti; véleménye szerint a Bizottság összetételének hívebben kellene tükröznie az európai népesség sokszínűségét, ideértve a nők és férfiak arányát is; felkéri a tagállamokat, hogy a következő jelölés alkalmával egy nőt és egy férfit jelöljenek, ezzel is elősegítve egy reprezentatívabb összetételű Bizottság létrejöttét;

2010. február 10., szerda

29. kéri a tagállamokat, hogy figyelmesen vizsgálják felül migrációs politikáikat, hogy hatékonyabban kiaknázzák a magasan képzett migráns munkavállaló nők képességeit, és biztosítsák a háztartásokban és más olyan ágazatokban dolgozó nők szociális biztonságát, ahol az nem biztosított, a migráns munkavállaló nők integrációjának elősegítése céljából, egyszersmind hozzáférést biztosítva számukra az oktatáshoz, különösen a szakmai képzéshez és a fogadó országban beszélt nyelv elsajátítását szolgáló tanfolyamokhoz;

30. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szenteljenek különös figyelmet a nők leginkább kiszolgáltatott csoportjainak, nevezetesen a fogyatékkal élő, az eltartottakért felelős, az idős, a kisebbségekhez tartozó és bevándorló, valamint a börtönbüntetésüket töltő nőknek, és hozzanak célzott intézkedéseket szükségleteik kielégítésére;

31. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el és hajtsanak végre a fogyatékkal élő nők támogatásához szükséges intézkedéseket, hogy lehetővé váljon számukra az előmenetel a társadalmi, szakmai, kulturális és politikai élet azon területein, ahol jelenleg még igen alacsony számban vannak képviseltetve;

32. felszólítja a Cseh Köztársaságot, Németországot, Észtországot, Írországot, Görögországot, Olaszországot, Litvániát, Magyarországot, Hollandiát, Finnországot és Svédországot, hogy haladéktalanul ratifikálják az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezményét;

33. emlékeztet arra, hogy a nők elleni erőszak továbbra is súlyos problémát jelent, melynek felszámolásához minden közösségi és nemzeti szinten hozzáférhető eszközt meg kell ragadni, és újra kéri a Bizottságot, hogy öt éven belül gondoskodjon a nők elleni erőszak európai évének létrehozásáról; méltányolja, hogy a Tanács spanyol elnöksége a nők elleni erőszakot a prioritások közé emeli, és kéri, hogy a később soros elnökségek kövessék ezt a példát;

34. támogatja a spanyol elnökség javaslatait az áldozatok védelmére irányuló európai megbízatás, valamint egy erőszak esetén hívható, egységes európai segélyhívószám létrehozására;

35. kitart amellett, hogy a nők és férfiak közötti egyenlőség eléréséhez alapvetően fontos a nők elleni erőszakkal szembeni fellépés; felkéri a Bizottságot, hogy kezdje meg egy, a nők elleni erőszak valamennyi formájának, többek között a leánykereskedelemnek a megelőzéséről és az ellenük való küzdelemről szóló átfogó irányelvre irányuló javaslat kidolgozását;

36. fenntartja annak szükségességét, hogy a nők rendelkezhessenek szexuális és reprodukzív jogaik felett, többek között a fogamzásgátláshoz és a terhességmegszakításhoz való könnyű hozzáférés révén; hangsúlyozza a terhességmegszakítással kapcsolatos ingyenes tanácsadás szükségességét; ezért – a fent említett 2008. szeptember 3-i állásfoglalásával összhangban – támogatja azokat az intézkedéseket és fellépéseket, amelyek a nők szexuális és reprodukzív egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek javítására, valamint a jogaikról és a rendelkezésükre álló szolgáltatásokról nyújtott hatékonyabb tájékoztatásra irányulnak; kéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy hajtson végre olyan lépéseket és akciókat, melyek keretében felhívják a férfiak figyelmét a szexuális és reprodukzív kérdésekben őket terhelő felelősségre;

37. megjegyzi, hogy a férfiak és nők közötti esélyegyenlőséggel foglalkozó európai intézet felállítására irányuló eljárás jelenleg is folyik, és várja, hogy az intézmény mielőbb teljes körűen megkezdje működését;

38. kéri az Európai Bizottságot, hogy folytassa „A GDP-n túl” elnevezésű új stratégiáját, és tevékenységeibe építsen be olyan stratégiákat, melyek lehetővé teszik annak mérését, hogy a generációk közötti szolidaritás területén a nők és férfiak mennyiben járulnak hozzá egy adott tagállam GDP-jéhez;

39. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácshoz, a Bizottsághoz és a tagállamok kormányaihoz.

2010. február 10., szerda

Kulcsfontosságú célok a CITES aláíró feleinek konferenciájára

P7_TA(2010)0022

Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény (CITES) részes felei konferenciájának 2010. március 13. és 25. között Dohában (Katar) megrendezendő 15. ülésére készített uniós stratégiai célkitűzésekről

(2010/C 341 E/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény (CITES) részes felei konferenciájának közelgő, 2010. március 13. és 25. között Dohában (Katar) megrendezendő 15. ülésére (COP 15),
 - tekintettel a CITES részes felei 2010. március 13. és 25. közötti dohai konferenciájára készített uniós stratégiai célkitűzésekről szóló, a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett 2009. december 2-i kérdésekre (O-0145/2009 – B7 -0003/2010, O-0146/2009 – B7 -0004/2010),
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a CITES a ma létező legszélesebb körű, 175 részes felet – köztük a 27 tagállamot – magában foglaló globális megállapodás a vadvilág megőrzéséről, amely a vadon élő állat- és növényvilágnak a nemzetközi kereskedelemről eredő túlzott kizsákmányolását hivatott megelőzni,
- B. mivel a Föld biológiai sokféleségének csökkenését elsősorban a természeti erőforrások emberi felhasználása, az élőhelyek pusztítása, az éghajlatváltozás, a vadon élő fajok túlzott mértékű kizsákmányolása, valamint a vadon élő állat- és növényfajok illegális kereskedelme okozza,
- C. mivel tudományos jelentések támasztják alá, hogy az éghajlatváltozás fokozza a biológiai sokféleség csökkenését és a veszélyeztetett fajok helyzetének romlását,
- D. mivel a CITES-nek a tudományos eredményekre támaszkodva kell döntéseket hoznia, és mivel a Természetvédelmi Világszövetség (IUCN) és az állatok és növények kereskedelmének nyilvántartását elemző hálózat (TRAFFIC) munkája jelentős szerepet játszik abban, hogy a CITES függelékeinek módosítására irányuló javaslatokról részletes értékelés álljon a CITES részes felei rendelkezésére,
- E. mivel a fogyasztó országokban a közvélemény tudatossága mindig is fontos volt az orvvadászat és a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok illegális nemzetközi kereskedelmének ellenőrzése szempontjából,
- F. mivel az illegális kitermelés a CITES függelékebe felvett növényfajok kereskedelmével járhat együtt, és a fát, illetve fából készült termékeket forgalmazó üzemeltetők kötelezettségeit meghatározó európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatnak biztosítania kell az illegális kitermelés kérdésének hatékony kezelését,
- G. mivel az illegális kereskedelem komolyan hátráltatja a környezetvédelem és a fejlődés fenntarthatóságára irányuló átfogó menetrendet, aláássa a felelősségteljes kormányzást, és elősegíti a fertőző betegségek terjedését,
- H. mivel a CITES hatálya alá tartozó fajok a CITES függelékeiben védettségi állapotuk szerint kerültek besorolásra, valamint azért, mert a kereskedelem rájuk hatással van vagy lehet; mivel a CITES I. függeléke a kipusztulás szélén álló fajokat tartalmazza, melyek nemzetközi kereskedelme tilos; mivel a CITES II. függeléke olyan fajokat tartalmaz, melyek kereskedelmét a túlélésüket veszélyeztető kizsákmányolás elkerülése érdekében felügyelni kell; mivel a CITES III. függelékeiben olyan, legalább egy országban védettnek nyilvánított fajok szerepelnek, amelyek kereskedelmének felügyeletére az adott ország segítséget kér a CITES többi részes felétől,

2010. február 10., szerda

- I. mivel a Monacói Hercegség javaslatot nyújtott be arra vonatkozóan, hogy a kékúszójú tonhal nemzetközi kereskedelmének ideiglenes felfüggesztése érdekében a faj kerüljön bele a CITES I. függelékébe,
 - J. mivel az atlanti tonhalfélék védelmére létrehozott nemzetközi bizottság (ICCAT) tudományos bizottsága 2009. október 21–23-i ülésének becslése szerint a kékúszójú tonhal jelenlegi szaporodóképes állománya kevesebb, mint a halászat megkezdése előtti állomány 15 %-a, és így megerősítést nyert, hogy e faj teljesíti a CITES I. függelékébe történő felvétel ezen feltételét,
 - K. mivel a heringcápa és a tüskécápa a túlhalászással szemben rendkívül sérülékeny fajok, és állományaik biológiai jellemzőik (a lassú növekedés, a késői ivarérettség, az alacsony szaporodási képesség, a hosszú élettartam és a hosszú generációs ciklus) miatt nagyon lassan állnak helyre,
 - L. mivel ezen fajokat a CITES II. függelékébe kell sorolni annak biztosítása érdekében, hogy a jövőbeli nemzetközi kereskedelmük fenntartható módon irányított, megfelelően nyilvántartott halászból származzon, amely nem veszélyezteti a halászott vadon élő populációk állapotát,
 - M. mivel a CITES konferencia 9.24. sz. határozata kimondja, hogy a CITES I. függelékébe – többek között – azok a fajok kerülhetnek be, amelyekre „a kereskedelem hatással van vagy hatással lehet”, és amelyek „vadon élő populációjának mérete észrevehetően csökkent, amire az élőhely méretének csökkenése vagy az élőhely minőségének romlása enged következtetni”,
 - N. mivel a jegesmedvéket súlyosan veszélyezteti az élőhelyük éghajlatváltozásból fakadó csökkenése, aminek következtében populációik mérete előfordulási helyük nagy részén csökken, és mivel a jegesmedve testrészeinek az 1990-es évek óta fokozódó kereskedelme további negatív hatással van rájuk,
 - O. mivel a CITES részes felei 14. ülésük során (COP 14) megállapodtak abban, hogy legalább kilenc évig ne készüljön javaslat az elefántcsont kereskedelmére vonatkozóan,
 - P. mivel a részes felek konferenciája 14. ülésének megbeszélései során eredetileg húszéves várakozási időt írtak elő, és mivel azóta jelentős mennyiségű elefántcsontot foglaltak le, és az orvvadászat egyre növekvő elterjedéséről érkeznek jelentések,
 - Q. mivel az ázsiai nagymacskaállományt továbbra is fenyegeti az orvvadászat, az élőhelyek tönkrététele és a zsákmányállatok hiánya, és mivel az ismételt felszólítások ellenére számos területen elkeserítően kevés előrelépés történt a tigrisek és egyéb nagymacsák számbeli csökkenésének megakadályozására tett határozott fellépések tekintetében,
 - R. mivel a részes felek konferenciájának 14. ülésén elfogadott 14.69. sz. határozat felszólítja az intenzív tenyésztési tevékenységet folytató részes feleket annak biztosítására, hogy az ázsiai nagymacsák fogságban történő tenyésztése csak azok megőrzése céljával történhessen, és kimondja, hogy a tigriseket nem szabad azok részeinek és származékainak kereskedelme céljából tenyészteni,
 - S. mivel a közelmúltbeli katmandui ajánlások kiemelték, hogy a vadvilágot érintő büntények elleni harcba jobban be kell vonni az olyan nemzetközi bűnüldözési szervezeteket, mint az Interpol, a Vámigazgatások Világszervezete (WCO), az ENSZ Kábítószer-ellenőrzési és Bűnmegelőzési Hivatala (UNODC) és a CITES, és felszólított e szervek környezetvédelmi bűncselekményekkel foglalkozó egységeinek e célból történő megerősítésére,
 - T. mivel a COP 14 (2007-ben Hágában) elfogadta a 14.35. és 14.36. számú CITES-határozatokat, és mivel az internet anonimitása és globális elérhetősége drasztikusan csökkentheti a CITES részes feleinek lehetőségeit arra, hogy felvegyék a harcot a vadon élő állatok és növények illegális kereskedelmével szemben; mivel a CITES függelékébe felvett fajok példányaival való elektronikus kereskedelem gyors növekedése számos faj fennmaradását komolyan veszélyezteti; mivel az internet globális jellege megnehezíti a CITES részes felei számára, hogy joghatóságukon belül érvényre juttassák a nemzeti és a nemzetközi jogot; továbbá mivel a vadon élő állatokkal és növényekkel, valamint az ezekből készült termékekkel való elektronikus kereskedelmet potenciális nemzetközi kereskedelemnek kell tekinteni,
1. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a munkadokumentumokról és a besorolási javaslatokról szóló határozataik során az elővigyázatossági elvet alapelveként alkalmazzák, valamint vegyék figyelembe a „felhasználó fizet” elvet, az ökoszisztémát szem előtt tartó megközelítést és a hagyományos megőrzési elveket is;

2010. február 10., szerda

2. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a CITES és más, a biológiai sokféleséggel kapcsolatos egyezmények közötti megerősített koordinációra irányuló döntések ne legyenek ellentétesek a CITES mint a megőrzésről szóló átfogó megállapodás természetével és a CITES szigorú megőrzési intézkedéseivel;

3. határozottan ellenzi a titkos szavazás rendszerét, és csalódottságát fejezi ki amiatt, hogy a CITES állandó bizottsága nem tett arra irányuló javaslatokat, hogy kizárják a titkos szavazás lehetőségét a CITES döntéshozatali eljárásából;

Kékúszójú tonhal

4. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az alábbi három feltétel teljesülése esetén támogassák a kékúszójú tonhal (*Thunnus thynnus*) besorolását a CITES I. függelékébe:

- garancia a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló 338/97/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 865/2006/EK bizottsági rendelet oly módon történő módosítására, hogy bevezetésre kerüljön egy, a belső kereskedelemre vonatkozó általános mentesség, amely biztosítja a part menti kisüzemi halászat fenntarthatóságát;
- az Európai Unió pénzügyi támogatása a döntés által érintett tengerészeknek és hajótulajdonosoknak;
- a jogellenes, be nem jelentett és nem szabályozott halászat elleni küzdelem érdekében végzett ellenőrzések és kiszabott szankciók megerősítése;

5. felhívja a Bizottságot, hogy a halászati ágazat gazdasági fenntarthatóságának megóvása érdekében biztosítson pénzügyi kompenzációt az ágazat számára, amelyet érinthet a kékúszójú tonhalnak a CITES I. függelékébe történő esetleges besorolása;

Cápák

6. határozottan üdvözlí két cápafajnak, a heringcápának (*Lamna nasus*) és a tüskécápának (*Squalus acanthias*) a CITES II. függelékébe történő besorolására irányuló, a tagállamok nevében Svédország által előterjesztett javaslatot; sürgeti az Európai Bizottságot és a tagállamokat e javaslat támogatására;

7. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az Amerikai Egyesült Államok javaslatával összhangban támogassák öt cápafaj, a csipkés pörölycápa (*Sphyrna lewini*), a nagy pörölycápa (*Sphyrna mokarran*), a közönséges pörölycápa (*Sphyrna zygaena*), a barna szirticápa (*Carcharhinus plumbeus*) és a sötét cápa (*Carcharhinus obscurus*) besorolását a CITES II. függelékébe;

8. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az Amerikai Egyesült Államok javaslatával összhangban támogassák a fehérúszójú cápa (*Carcharhinus longimanus*) besorolását a CITES II. függelékébe;

A jegesmedve

9. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az Amerikai Egyesült Államok javaslatával összhangban támogassák a jegesmedve (*Ursus maritimus*) átsorolását a CITES II. függelékéből a CITES I. függelékébe;

Az elefánt és az elefántcsont

10. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy utasítsák el:

- Tanzánia és Zambia javaslatait az afrikai elefánt (*Loxodonta africana*) kereskedelmi céllal történő visszasorolására a CITES I függelékéből a CITES II. függelékébe;

2010. február 10., szerda

- az afrikai elefántokra vonatkozó valamennyi visszaszorulási javaslatot, legalábbis addig, amíg valódi felmérés nem készül a botswanai, namíbiai, dél-afrikai és zimbabwei elefántcsontkészletek 2008. novemberi „egyszeri” eladásának hatásairól, mivel egyre több bizonyíték áll rendelkezésre az Afrika-szerte terjedő illegális és szervezett kereskedelemről;

11. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a Kenya, Ghána, Libéria, Mali, Sierra Leone, Togo, Kongó és Ruanda által benyújtott javaslatot olyan megjegyzés beillesztésére az afrikai elefántokkal kapcsolatban, amely megakadályozza, hogy a 2008. novemberi egyszeri elefántcsont-eladást követő első 20 évben további javaslatok születhessenek az elefántcsont-kereskedelemre vagy az elefántok populációjának a CITES I. függelékéből a CITES II. függelékébe történő visszaszorolására vonatkozóan;

12. sürgeti a CITES azon részes feleit, akik hasznot húztak az állami elefántcsont-készletek egyszeri eladásából, hogy a szankciók végrehajtásának fokozása és az orvvadászat-ellenes kezdeményezések elősegítése érdekében támogassák anyagi eszközökkel az afrikai elefántok védelmére létrehozott alapítványt;

13. szélesebb körű és mélyrehatóbb konzultációra ösztönöz az elefántok elterjedési területén fekvő államokkal az afrikai elefánt visszaszorolásával és a későbbi egyszeri eladásokkal kapcsolatos fellépések terén;

14. erőteljesebb módszerek kidolgozását ösztönzi a résztvevők széles körének bevonásával az illegális elefántcsont-kereskedelem ellenőrzésére;

A tigris és az ázsiai nagymacskák

15. üdvözlöi az EU javaslatát, amely a CITES konferencia 12.5. sz., a tigrisek, valamint egyéb, az I. függelékben szereplő ázsiai nagymacskafajok megőrzéséről és kereskedelméről szóló határozatának megerősítésére irányul;

16. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az ázsiai nagymacskák részeivel és származékaival való illegális kereskedelem felszámolására irányuló erőfeszítéseket, különös hangsúlyt fektetve a szankciók végrehajtása és az információcsere javítására, nevezetesen az Interpol, az UNODC, a WCO és a CITES a vadvilággal kapcsolatban elkövetett bűncselekmények leküzdésére irányuló képességeinek fejlesztésével és képzések biztosításával;

17. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az ázsiai nagymacskák részei és származékai iránti igény csökkentésére irányuló erőfeszítéseket saját népességük körében és a többi országban egyaránt;

Egyéb fajok

18. sürgeti az Európai Bizottságot és a tagállamokat a következő javaslatok támogatására:

- a Corallium és a Paracorallium fajoknak a CITES II. függelékébe történő besorolásáról szóló, a tagállamok nevében Svédország által előterjesztett javaslat;

- Argentína javaslatára az argentinai lignum vitae (Bulnesia sarmientoi) a CITES II. függelékébe történő besorolása;

- Izrael javaslatára a díszes tuskésfarkú gyík (Uromastix ornata) átsorolása a CITES II. függelékéből a CITES I. függelékébe;

- Irán javaslatára a császári foltos gőte (Neurergus kaiseri) besorolása a CITES I. függelékébe;

- Honduras javaslatára három tuskésfarkú leguánfaj, a Ctenosaura bakeri, a Ctenosaura oedirhina és a Ctenosaura melanosterna besorolása a CITES II. függelékébe;

2010. február 10., szerda

- Honduras és Mexikó javaslatára a vörösszemű levelibékafajok (*Agalychnis*) besorolása a CITES II. függelékébe;
 - Guatemala javaslatára a guatemalai tüskésfarkú leguán (*Ctenosaura palearis*) besorolása a CITES II. függelékébe;
 - Brazília javaslatára a rózsafa (*Aniba rosaedora*) besorolása a CITES II. függelékébe;
 - Madagaszkár javaslatára a *Dynastes satanas* besorolása a CITES II. függelékébe;
 - Madagaszkár javaslatára a *Beccariophoenix madagascariensis* magvainak besorolása a CITES II. függelékébe;
 - Madagaszkár javaslatára a *Beccariophoenix madagascariensis* magvainak besorolása a CITES II. függelékébe;
19. üdvözlí és támogatja a növényfajok és vetőmagfajták besorolására vonatkozó, Madagaszkár által benyújtott javaslatokat;
20. sürgeti az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy helyezkedjenek szembe az alábbi javaslatokkal:
- a vörös hiúz (*Lynx rufus*) törlése a CITES II. függelékéből;
 - a Morelet/Belize krokodil (*Crocodylus moreletti*) átsorolása a CITES I. függelékéből a CITES II. függelékébe (Belize és Mexikó javaslata);
 - a nílusi krokodil (*Crocodylus niloticus*) egyiptomi populációjának átsorolása a CITES I. függelékéből a CITES II. függelékébe (Egyiptom javaslata);
21. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy utasítsák el az Egyesült Államok és Mexikó javaslatát, amelynek célja a kutyatej (*Euphorbia misera*) átsorolása a CITES I. függelékéből a CITES II. függelékébe;
22. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a nemzetközi együttműködést a CITES végrehajtása terén;
23. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a Németország által tett, a részes felek konferenciája 15. ülése 32. sz. dokumentumában (a CITES függelékeibe felvett fajok példányaival való elektronikus kereskedelem) szereplő javaslatot, amelynek célja határozottabb megszövegezés beillesztése, és támogatása a felülvizsgált javaslatot;
24. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a titkárság javaslatait, amelyek célja, hogy az éghajlatváltozás kezelése mellett az Unió vegyen részt a biodiverzitással kapcsolatos, a 2010 utáni időszakra vonatkozó célkitűzések és „a biológiai sokféleséggel kapcsolatos európai mutatók 2010” (BIP) kidolgozásában, valamint a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal kapcsolatos kormányközi platform (IPBES) munkájában (a részes felek konferenciája 15. ülése 10.1. sz. dokumentuma);
25. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a növényvédelmi bizottság elnökének javaslatát (a részes felek konferenciája 15. ülése 10.4. sz. dokumentuma), amelynek célja további együttműködés kialakítása a biológiai sokféleségre vonatkozó egyezményben (CBD) lefektetett, a növények megőrzését célzó átfogó stratégia terén;
26. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a titkárság javaslatával összhangban (a részes felek konferenciája 15. ülése 46. sz. dokumentuma) támogassák a tibeti antiloppal való illegális kereskedelem felszámolására irányuló további fellépéseket;

2010. február 10., szerda

27. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a tatárantilop (*Saiga tatarica tatarica*) elterjedési területére tekintettel támogassák a titkárság javaslatát (a részes felek konferenciája 15. ülése 47. sz. dokumentuma), a tatárantilopra vonatkozó cselekvési terv megfelelő végrehajtása és a vonatkozó határozatokkal való összhang biztosítása érdekében. Javasolja továbbá, hogy a CITES szerződő felei bátorítsák a tatárantilop szarvát felhasználó üzleti vállalkozásokat a vadállomány visszaállítását célzó helyi megőrzési tevékenységek támogatására;

28. határozottan sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a titkárság javaslatával (a részes felek konferenciája 15. ülése 42. sz. dokumentuma) összhangban támogassák az emberszabású majmokkal való illegális kereskedelem leküzdésére irányuló további fellépéseket;

29. határozottan sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a CITES erőfeszítéseit a Napóleon-ajakoshal (*Cheilinus undulatus*) törvénytelen, szabálytalan és nem bejelentett hakedésének tekintésében;

30. felhívja a figyelmet arra, hogy az Európai Unió az illegális vadkereskedelem egyik legnagyobb piaca, illetve hogy a követelmények betartása tagállamonként eltérő, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseik összehangolását az uniós vadkereskedelmi szabályozás érvényre juttatása terén;

*

* *

31. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a CITES részes feleinek és a CITES titkárságának.

A Horvátország által elért haladásról szóló 2009. évi jelentés

P7_TA(2010)0023

Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása a Horvátország által elért eredményekről szóló 2009. évi jelentésről

(2010/C 341 E/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács által 2005. október 3-án elfogadott, a csatlakozási tárgyalások Horvátországgal való megnyitásáról szóló határozatra,
- tekintettel a Horvátország által elért eredményekről szóló 2008. évi jelentéssel kapcsolatos 2009. március 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Horvátország által elért eredményekről szóló 2009. évi, a Bizottság által 2009. október 14-én közzétett jelentésre (SEC(2009)1333),
- tekintettel az EU–Horvátország Parlamenti Vegyes Bizottság tizedik ülésén, 2009. november 26-án Strasbourgban elfogadott ajánlásokra,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az újonnan megválasztott Európai Parlament elkötelezetten támogatja Horvátország Európai Unióhoz való csatlakozását,
- B. mivel Horvátország sikeres csatlakozása a nyugat-balkáni régió többi országa számára is lendületet ad az európai integrációs folyamathoz, és mivel az uniós tagság kilátása erőteljes ösztönzést jelent a politikai és gazdasági reformok végrehajtására, illetve a béke és a stabilitás megerősítésére,

⁽¹⁾ Az e napon elfogadott szövegek, P6_TA (2009)0133.

2010. február 10., szerda

- C. mivel Horvátország ismét szinte valamennyi területen fejlődést ért el, a csatlakozási tárgyalások kilenc hónapos elakadása és a világszintű gazdasági válság ellenére is,
- D. mivel a csatlakozási tárgyalások a Szlovéniával kialakult határvita miatt a tervezett menetrendhez képest késedelmet szenvedtek, és a Bizottság által a technikai tárgyalások 2009 végére történő lezárása érdekében összeállított előzetes ütemterv nem volt tartható,
- E. mivel a kétoldalú határvita megoldására szolgáló módzatokkal kapcsolatosan a szlovén és a horvát miniszterelnök között létrejött 2009. szeptember 11-i megállapodás lehetővé tette a fennmaradó fejezetek megnyitását és a csatlakozási tárgyalások felgyorsítását,
- F. mivel a 2009. november 4-én az EU elnökségének jelenlétében aláírt szlovén–horvát választottbíróági megállapodás megvetette a két ország közötti határvita teljes körű, a kölcsönös bizalom jegyében történő megoldásának alapjait, amint véget ér a ratifikációs folyamat;
- G. mivel a Horvátországgal folytatott tárgyalások 2010-ben lezárhatók, amennyiben Horvátország kötelezettséget vállal arra, hogy erőfeszítéseket tesz többek között a közigazgatás megerősítése, az igazságügyi rendszer reformjának határozott továbbvitele, a korrupció és a szervezett bűnözés elleni erőteljes küzdelem és a menekültek fenntartható visszatelepülésének biztosítása érdekében, és teljes mértékben együttműködik a volt Jugoszláviával foglalkozó nemzetközi büntetőtörvényszékkel (ICTY), lehetővé téve számára, hogy hozzáférjen a háborús bűnökkel kapcsolatos eljárásokhoz szükséges dokumentumokhoz,
- H. mivel 2009. július 7-én új miniszterelnököt neveztek ki, aki eltökélt abban, hogy fenntartsa Horvátország elkötelezettségét az EU-csatlakozás és a gazdasági reformra, valamint a szervezett bűnözés és a korrupció elleni küzdelemre is kiterjedő reformmenetrend mellett; mivel a gazdaságpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettes lemondott; továbbá mivel felfüggesztették a volt hadügyminiszter mentelmi jogát, ami mutatja, hogy a kormány politikailag elkötelezte magát a korrupciós vádak átlátható vizsgálata mellett,

Általános észrevételek

1. elismerését fejezi ki Horvátországnak az Unióhoz való csatlakozáshoz szükséges feltételek és a tagsággal járó kötelezettségek teljesítésében elért előrehaladásáért; tudomásul veszi a Horvátország által a szükséges jogszabályok elfogadására, a közösségi vívmányok átültetésére és a reformok véghezvitelére tett összehangolt erőfeszítéseket;
2. üdvözlí, hogy 2009. október 2-án több mint kilenc hónapos elakadást követően újraindultak a tárgyalások az EU és Horvátország között; úgy véli, hogy a tárgyalásoknak zavartalanul kell haladniuk annak érdekében, hogy 2010-ben lezárulhassanak, feltéve, hogy Horvátország teljesíti valamennyi nyitó és záró tárgyalási kritériumot;
3. bízik benne, hogy Horvátország megfelel majd a fennmaradó, a tárgyalási fejezetekben rögzített kritériumokkal kapcsolatos jelentős kihívásoknak és leküzdi azokat; rámutat, hogy az ország folytatja reformokra irányuló erőfeszítéseit, különös tekintettel az igazságszolgáltatásra és a közigazgatásra, a korrupció és a szervezett bűnözés elleni küzdelemre, a kisebbségek jogainak előmozdítására – beleértve a menekültek visszatérését is –, a háborús bűnökkel kapcsolatos perek lefolytatására, és arra, hogy az ICTY hozzáférhessen a dokumentumokhoz; úgy véli, hogy Horvátországnak további jelentős erőfeszítéseket kell tennie a hajógyárak átalakításának befejezése tekintetében;
4. aggódik amiatt, hogy az EU-csatlakozás támogatása csökken a lakosság körében annak ellenére is, hogy a politikai pártok széleskörűen támogatják az Unióhoz való csatlakozást; megjegyzi, hogy a közvélemény-kutatások szerint a horvát közvélemény korántsem lelkes az EU-val kapcsolatban, és csupán a lakosság egyharmada gondolja, hogy az EU-csatlakozás előnyökkel jár; bátorítja a horvát hatóságokat és civil társadalmat, hogy kezdeményezzenek több nyilvános vitát az uniós tagságról és az Unióhoz való csatlakozás következményeiről; felkéri a kormányt és a civil társadalmat, hogy egyesítsék erőiket a szociális reformok javítása, illetve az igazságügyi, közigazgatási, környezetvédelmi és gazdaságpolitikai reformok végrehajtásának felgyorsítása érdekében;
5. tudomásul veszi a távozó elnök, Stjepan Mesić munkáját, és az új elnök, Ivo Josipović megválasztását;

2010. február 10., szerda

Politikai kritériumok

6. üdvözlö a 2008–2011-es időszakra vonatkozó közigazgatási reformprogram végrehajtásában elért előrehaladást és a kormány egyértelmű elkötelezettségét az erőfeszítések keresztülvitelével kapcsolatban;

7. üdvözlö, hogy Horvátország részt vesz az európai biztonsági és védelmi politika (EBVP) műveleteiben és misszióiban, valamint hogy igazodik a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) keretében elfogadott nyilatkozatokhoz, közös álláspontokhoz és állásfoglalásokhoz, mindannyiszor, amikor felkérlik az azokhoz való csatlakozásra;

8. hangsúlyozza ugyanakkor, hogy továbbra is komoly hiányosságok vannak a közigazgatási eljárásokban, valamint a legfontosabb intézmények irányításával és adminisztratív kapacitásaival kapcsolatban; úgy véli, hogy általában véve nagyobb politikai figyelmet kellene szentelni a közzsféra megerősítésének; megjegyzi, hogy a közigazgatás politikamentesítése továbbra is korai fázisban van, valamint hogy a professzionális és hatékony közigazgatás létrehozásának jogi kerete még nem tekinthető befejezettnek; rámutat, hogy új bérezési rendszerre van szükség, továbbá a döntéshozói hatáskörök nagyobb mértékű átruházására a vezetői szintről a köztisztviselők szintjére;

9. megjegyzi, hogy bár megvan a politikai akarat a minden szinten jelen lévő korrupció leküzdésére, és bár a korrupcióellenes küzdelemhez rendelkezésre áll a jogi keret, a korrupció továbbra is széles körben elterjedt, és az állami szervek igazgatási kapacitásai – ideértve a rendőrséget és a büntetőrendészeti hatóságokat is – továbbra is elégtelenek; sürgeti az illetékes hatóságokat, hogy oldják meg a korrupciós eseteket, mivel ezek a társadalom, a gazdaság és a kormányzás szinte minden szintjét érintik, beleértve az elsősorban az egészségügy területén működő intézmények, az igazságszolgáltatás, az önkormányzatok, a várostervezési és -építési ágazat és a vállalkozások közötti kapcsolatrendszert; különösen aggódik az igazságszolgáltatásra gyakorolt nem helyénvaló politikai befolyással kapcsolatos esetek miatt; örömmel jegyzi meg, hogy a miniszterelnök és a kormány növelte az állami tulajdonú vállalatokban előforduló korrupció leküzdésére tett erőfeszítéseit, de úgy véli, hogy még többet kell tenni a politikai felelősségre vonhatóság kultúrájának elősegítésére a politikusokat is érintő korrupció tekintetében;

10. üdvözlö a szervezett bűnözés leküzdésére eszközölt jelentős jogszabályi és intézményi változásokat, és elégedett az új maffiaellenes intézkedésekkel, amelyek lendületet adnak a biztonságért felelős hatóságok közötti együttműködésnek; különösen elégedett a bosnyák és szerb bűnüldözési hatóságokkal fenntartott igen jó együttműködéssel;

11. elégedett az igazságszolgáltatási reform alapvető fontosságú területén folytatott jogalkotási és intézményépítési tevékenységgel, és elégedettséggel nyugtázza az igazságszolgáltatáson belül egyre növekvő hatékonyságot és átláthatóságot, valamint a hátralékos ügyek számának csökkenését;

12. rámutat ugyanakkor, hogy az előrehaladás ellenére elszántabb lépésekre van szükség az igazságszolgáltatás reformjához, amely továbbra is – többek között – az ügyekkel kapcsolatos lemaradások és a bírósági eljárások nagymértékű elhúzódnak terhével birkózik; rámutat, hogy jelentős mennyiségű munka vár még elvégzésre az igazságszolgáltatás függetlenségének megerősítése, a bírák és ügyészek kiválasztási eljárásának átláthatóbbá tétele, valamint a bírósági ítéletek hatékonyabb betartatása terén; úgy ítéli meg, hogy további erőfeszítésekre van szükség a kihívások leküzdése terén annak érdekében is, hogy a polgárok ne veszítsék el az igazságszolgáltatásba és a jogállamiságba vetett bizalmukat; támogatja az Igazságügyi Minisztérium jogalkotási kezdeményezéseit, amelyek célja a bírák jelölésének, kiválasztásának, valamint a képzettség és az érdemek szerinti előléptetésének javítása;

13. tudomásul veszi az ICTY ügyésze által az ENSZ Biztonsági Tanácsa előtt 2009. december 3-án tett nyilatkozatot, és sürgeti Horvátországot, hogy teljes körűen működjön együtt az ICTY-vel; hangsúlyozza, hogy az ügyész – miközben elismerte, hogy Horvátország továbbra is megfelelően válaszol az ICTY-től érkező, segítségnyújtás iránti megkeresések többségére – ismételten rámutatott, hogy egy aggályos pont továbbra is megoldatlan maradt, nevezetesen továbbra sem kerültek elő azok az 1995-ös Vihar hadművelettel kapcsolatos hiányzó katonai kulcsdokumentumok, amelyeket egyes tábornokok ügyének tárgyalása során kívánnak felhasználni; sok sikert kíván az újonnan létrehozott, különböző állami intézmények és ügynökségek képviselőiből álló ügynökségközi munkacsoportnak a vizsgálatok lefolytatásához; azon a véleményen van, hogy szükség esetén egy harmadik fél további ösztönzést adhat ezekhez a vizsgálatokhoz; felkéri a Tanácsot, hogy a lehető leghamarabb határozzon a 23. fejezetről (Igazságszolgáltatás és alapvető jogok) szóló tárgyalások megnyitásáról; bátorítja Horvátországot, hogy foglalkozzon a háborús bűnösök büntetlenségének kérdésével, és tegyen további előrelépéseket a háborús bűnösök hazai pereinek pártatlan lefolytatása érdekében;

2010. február 10., szerda

14. örömmel nyugtázza, hogy Horvátország megítélése folyamatosan javul a háborús bűnök kiegyensúlyozott és igazságos kivizsgálásával összefüggésben, és hogy az idei évben több, háborús bűnökkel vádolt horvát ellen is vádemelésre és tárgyalásra került sor; üdvözlí a főállamügyész által a háborús bűnökkel kapcsolatban az összes ügyészség számára kiadott utasításokat, amelyek célja az egységes gyakorlat biztosítása a gyanúsított nemzeti hovatartozására való tekintet nélkül; megjegyzi azonban, hogy az év során háborús bűnök miatt számos gyanúsítottat távollétében fogtak perbe, valamint hogy egyes esetekben továbbra is vannak még aggályok, például az eljárás lefolytatása tekintetében; kiemeli azt az esetet, amelyben az egyik közismert elítélt háborús bűnös – aki a horvát parlament képviselője is – elmenekülhetett és egy szomszédos országban rejtőzhetett el;

15. megjegyzi, hogy a második világháború és a kommunista rezsim alatt lefoglalt tulajdonok visszaadása továbbra is megoldatlan kérdés, de elismeri, hogy történt előrehaladás az elvett magántulajdonnak a jogos tulajdonosok számára történő visszaszolgáltatása terén, különös tekintettel az elfoglalt termőföldekre;

16. elégedett a sajtószabadsággal kapcsolatos helyzettel, de azt is megjegyzi, hogy továbbra is észlelhető bizonyos politikai és üzleti nyomásgyakorlás a médiára; sürgeti a horvát hatóságokat, hogy tegyenek elszánt lépéseket a háborús bűnökkel, korrupciós és szervezett bűnözéssel kapcsolatos esetekkel foglalkozó riporttereket érő fenyegetések ellenében, mivel volt példa újságírók megfélemlítésére;

17. örömmel állapítja meg, hogy a szerb etnikumú lakosság elleni erőszakos cselekmények gyakorisága és ereje csökkent, a rendőrségi nyomozások javultak és a horvát etnikumú és a szerb etnikumú lakosság közötti megbékélési folyamat sikeresnek bizonyul; üdvözlí, hogy az alkotmány a javasolt változtatásoknak köszönhetően várhatóan el fogja ismerni Horvátország összes kisebbségét, és hogy az oktatás területén javultak a kisebbségi jogok; különösen örömtelinek tartja, hogy a romák integrációjában előrehaladást sikerült elérni; mindazonáltal felszólítja a horvát hatóságokat, hogy folytassák erőfeszítéseiket a romákkal és az szerb etnikumú lakossággal szembeni hátrányos megkülönböztetés leküzdésére, elsősorban az igazságszolgáltatásban, a foglalkoztatáshoz való hozzáférésben és a lakhatásban; továbbra is bátorítja Horvátországot, hogy ezentúl is a tolerancia szellemében lépjen fel, és hozzon megfelelő intézkedéseket azok védelmére, akik még mindig fenyegetéseknek és megfélemlítésnek lehetnek kitéve;

18. ösztönzi Horvátországot, hogy folytassa a kulturális sokszínűség előmozdítására tett erőfeszítéseit;

19. üdvözlí a menekültek visszatérésének terén általánosságban elért eredményeket, és hangsúlyozza, hogy a menekültek visszatérése és visszailleszkedése rendkívüli jelentőséggel bír, ideértve a lakások újjáépítését és visszaszolgáltatását, a bérleti jogok korábbi birtokosai számára kidolgozott lakhatási programok nagy kihívást jelentő végrehajtását, továbbá a nyugdíj jogosultságok érvényesítése kérdésének megoldása érdekében teendő lépéseket; megállapítja, hogy Horvátország 2009. évi lakhatási programjának végrehajtása a világszintű gazdasági válság hatásainak és a költségvetési megszorításoknak betudhatóan még korai szakaszban van, valamint hogy a programnak 2010-ben és talán még azon túl is folytatódnia kell, amihez az illetékes hatóságok részéről a kötelezettségvállalások fenntartása szükséges; hangsúlyozza, hogy a visszatérés területén rendkívül fontos a fenntarthatóság feltételeinek megteremtése; felkéri a horvát kormányt, hogy bevándorlási és menekültügyi politikáját igazítsa az európai uniós normákhoz;

20. felhívja a kormányt, hogy a nemek egyenjogúságáról szóló törvény és a diszkrimináció elleni törvény végrehajtására vonatkozóan biztosítson képzést az igazságszolgáltatás számára; megállapítja, hogy ez idáig e törvények egyike sem szolgált egyetlen bírósági határozat jogalapjául sem; miközben üdvözlí, hogy nőt neveztek ki miniszterelnököknek, kéri a nők politikai életben való részvételének hathatósabb előmozdítását, megállapítván, hogy a nők aránya az idej helyhatósági választásokon valamennyi önkormányzati testületben csökkent (a megyei önkormányzatok elnökei – a „županok” – között például háromról egyre csökkent a nők száma); hangsúlyozza, hogy fokozni kell a családon belüli erőszak áldozatainak támogatására irányuló erőfeszítéseket; megállapítja, hogy a gyűlölet által motivált bűncselekményekre vonatkozó jogszabályok terén Horvátország előrelépést mutat fel, és arra buzdítja a kormányt, hogy tegyen további erőfeszítéseket a megfelelő jogi keret biztosítására, valamint a szexuális kisebbségekkel szembeni diszkrimináció kezelésére, ideértve a gyűlölet által motivált bűncselekmények és fenyegetések alapos kivizsgálását is;

21. aggódalmának ad hangot a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű (LGBT) személyek elleni indulatok miatt, amelyekre a legutóbbi példát a zágábi „Meleg Büszkeség” felvonulás résztvevői elleni homofób támadások szolgáltatták; sürgeti a horvát hatóságokat, hogy ítélik el és üldözzék a bármely kisebbség elleni politikai gyűlöletet és erőszakot; felhívja a horvát kormányt a diszkrimináció elleni törvény végrehajtására és érvényre juttatására;

22. felhívja a figyelmet arra, hogy foglalkozni kell a fogyatékkal élő személyekkel kapcsolatos hiányosságokkal, elsősorban megszüntetve a jogszabályok, az irányelvek kialakítása és a fogyatékosok, különösen a szellemi fogyatékosok számára nyújtott szolgáltatások terén tapasztalható hiányosságokat;

2010. február 10., szerda

Gazdasági kritériumok

23. örömmel veszi tudomásul, hogy Horvátország fokozatosan felépül a gazdasági válságból, és hogy gazdasági kilátásai a növekvő munkanélküliség ellenére is viszonylag pozitívak; megjegyzi, hogy a makro-gazdasági stabilitást megőrizték, a folyó fizetési mérlegben kisebb hiány várható, a külső egyensúlyhiány csökkent és a bankszektor stabilitása megmaradt; megjegyzi továbbá, hogy az EU-hoz való csatlakozás perspektívájának köszönhetően a befektetők továbbra is bíznak a horvát gazdaságban, illetve a gazdaság-politika is támaszkodhatott rá az utóbbi viharos időszakban;

24. felszólítja azonban a kormányt, hogy foglalkozzék a gazdaság jelenlegi szerkezeti gyengeségeivel, ami mélyebb és gyorsabb strukturális reformokat tesz szükségessé a fenntartható gazdasági növekedés előfeltételeként; sürgeti az államot, hogy csökkentse erőteljes újraelosztói szerepét, és még jobban korlátozza a gazdaságba való állami beavatkozást, gerjessze a foglalkoztatást a kissé merev munkaerőpiac újraelosztásával, szüntesse meg a vállalkozások előtt álló adminisztratív korlátokat és csökkentse a veszteséges iparágak támogatását;

Az uniós tagsággal járó kötelezettségek vállalása

25. örömmel tölti el, hogy Horvátország javította képességét az uniós tagságból eredő kötelezettségek vállalására, és a legtöbb ágazatban megfelelő előrehaladást ért el a közösségi vívmányok elfogadása terén; mindazonáltal arra bátorítja a horvát hatóságokat, hogy erősítsék tovább az igazgatási struktúrákat és a vívmányok megfelelő végrehajtásához szükséges intézményi kapacitást, hogy az ország a csatlakozást követően a lehető legnagyobb mértékben kiaknázhassa az EU-tagságból származó előnyöket;

26. bátorítja Horvátországot, hogy haladjon előre a privatizációval, hogy fejezze be a kisléptékű privatizáció programját – a turizmus ágazatában is –, haladjon előre az érzékeny ágazatok – például a mezőgazdaság – átalakításával, és mozdítsa elő a magánszektor részvételét az infrastruktúrában nemzeti, regionális és helyi szinten;

27. nyugtázza egyebek között a nehézségekkel küzdő hajógyárakkal kapcsolatos ajánlattételi pályázatok kiírásában bekövetkező előrelépést, miközben felszólítja a horvát hatóságokat, hogy tartsák fenn ahhoz szükséges erőfeszítéseiket, hogy befejezhessék a hajóépítő-ipar átalakítását;

28. elégedett, hogy a közbeszerzés terén megtörténtek a szükséges intézményi előkészületek, ami a közbeszerzési politika igazgatását koherensebbé és összehangoltabbá teszi; mindazonáltal sürgeti a horvát hatóságokat, hogy tovább bővítsék a közbeszerzési szervek kapacitásait a közbeszerzési jogszabályok hatékony és átlátható alkalmazhatósága és a szabálytalanságok – ideértve a csalást is – kockázatának jelentős csökkentése érdekében, hiszen a közbeszerzési eljárások továbbra is a korrupció fő forrásai; felszólítja a horvát hatóságokat, hogy tegyenek lépéseket a szerződéses előkészítése és tényleges végrehajtása ellenőrzésének javítására;

29. elégedettséggel nyugtázza a pénzügyi ellenőrzés terén elért általános előrehaladást, különösen a belső pénzügyi ellenőrzéssel kapcsolatos jogszabályok tekintetében, de rámutat arra, hogy további előrehaladásra van szükség a külső könyvvizsgálat területén, egyebek között azáltal, hogy megerősítik az Állami Számvevőszék függetlenségének jogi keretét; rámutat, hogy a közpénzek felhasználásának átláthatósága alapvető fontosságú a korrupció leküzdéséhez és a közszolgáltatások hatékonyságának javításához, hiszen megkönnyíti a hatóságok ellenőrzését, aminek pozitív hatása van az állampolgárok iránti felelősségük tekintetében;

30. üdvözli az előcsatlakozási támogatási eszköz (IPA) – az országot a strukturális alapok kezelésére felkészítő – alkotóelemeinek végrehajtásában elért előrehaladást; felszólítja ugyanakkor a horvát hatóságokat, hogy jelentős mértékben növeljék adminisztratív kapacitásaikat a meglévő IPA-struktúrákban az EU kohéziós politikája szabályozási és működési követelményeinek teljesítése és a támogatások kihasználásával kapcsolatos kapacitás garantálása érdekében, nevezetesen a nemzeti stratégiai referenciakeret és a strukturális alapok működési programjainak tervezésével;

31. felhívja a horvát hatóságokat, hogy dolgozzanak ki határokon átnyúló együttműködési projekteket, amelyek célja a társadalmi, gazdasági és területi kohézió elérése és a határ menti régiókban élők életszínvonalának növelése;

2010. február 10., szerda

32. elégedett a környezetvédelem területén elért eredményekkel és előrehaladással, különösen a levegő-minőség, az éghajlatváltozás, az ipari szennyezés és a kockázatkezelés területén; sürgeti Horvátországot, hogy erősítse meg adminisztratív kapacitásait nemzeti és helyi szinten; felszólít az EU közösségi vívmányainak nem csupán formális átültetésére, de megfelelő alkalmazására is a természetvédelem és a vízgazdálkodás területén;

33. rámutat arra, hogy elő kell mozdítani az energetikai infrastruktúrába történő befektetést az energia-ellátás biztonságának, változatosságának és hatékonyságának javítása érdekében; hangsúlyozza, hogy az ország megújuló energiaforrások és különösen napenergia tekintetében óriási lehetőségekkel bír, és e tekintetben kéri a horvát hatóságokat, hogy fogadjanak el jogszabályokat a megújuló energia-piac fejlődésének elősegítésére;

Regionális együttműködés

34. bátorítja Horvátországot, hogy tegyen erőfeszítéseket a jószomszédi kapcsolatok elérésére és fenntartására, hogy a regionális együttműködés tevékeny előmozdítója maradjon minden szinten és vállaljon pozitív szerepet a régióban; mindazonáltal sürgeti a horvát kormányt és a szomszédos államok kormányait, hogy tegyék intenzívebbé párbeszédüket, hogy végleges megoldást találjanak számos megoldatlan kétoldalú kérdésre, különösen ami a határ kijelölését, az eltűnt személyeket, a tulajdon visszaállítását és a menekülteket, továbbá a háborús és emberiségellenes bűnökkel vádolt állampolgárok kiadatását illeti;

35. emlékeztet a Szlovénia és Horvátország miniszterelnöke által határvitáik megoldása érdekében kötött választottbírószági megállapodásra; üdvözli, hogy a horvát parlament ratifikálta a megállapodást, és reméli, hogy erre a szlovén parlament is sort kerít a közeljövőben; e tekintetben kéri a Bizottságot, hogy készítse el a választott bíróság tagjainak jegyzékét, amelyben csak magasan képzett szakemberek kapjanak helyet jogi háttérrel és – amennyire lehetséges – választottbíráskodási tapasztalattal;

36. felhívja a horvát kormányt és valamennyi horvát politikai erőt, hogy építő módon járjanak el a bosnyák függetlenség megerősítése és a folyamatban lévő alkotmányos reformfolyamat megkönnyítése érdekében;

37. felhívja a horvát kormányt, hogy vizsgálja felül a kettős állampolgársággal kapcsolatos politikáját, különösen a Bosznia-Hercegovinában állandó lakhellyel rendelkező horvát állampolgárokat illetően; felhívja a horvát kormányt és az Európai Bizottságot, hogy ezen állampolgárok számára találjanak méltányos és tartós megoldást;

38. hangsúlyozza, hogy a csatlakozási partnerség egyik kulcsprioritásával összhangban növelni kell a Horvátország függőben lévő határügyeinek a szomszédos országokkal történő megoldására irányuló erőfeszítéseket; e tekintetben üdvözli a Montenegróval folyó tárgyalásokon elért előrehaladást, és arra buzdítja Horvátország, Szerbia és Bosznia-Hercegovina kormányát, hogy folytassák a határkijelöléssel kapcsolatos kétoldalú tárgyalásaikat;

*

* *

39. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és Horvátország kormányának és parlamentjének.

2010. február 10., szerda

A Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló 2009. évi jelentés

P7_TA(2010)0024

Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló 2009. évi jelentésről

(2010/C 341 E/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Tanács 2003. június 19–20-i thesszaloniki ülését követő elnökségi következtetésekre, amelyekben minden nyugat-balkáni állam ígéretet kapott arra, hogy csatlakozhat az Európai Unióhoz,
- tekintettel az Európai Tanács 2005. december 16-i határozatára, amely Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságnak megadta az EU-tagjelölt ország státuszát, és tekintettel a 2006. június 15–16-i és a 2006. december 14–15-i Európai Tanács ülését követő elnökségi következtetésekre,
- tekintettel a Görög Köztársaság és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság között 1995-ben létrejött ideiglenes megállapodásra,
- tekintettel a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló 2009. évi bizottsági jelentésre és a „Bővítési stratégia és a legfontosabb kihívások 2009-2010” című, 2009. október 14-i bizottsági közleményre ⁽¹⁾
- tekintettel az EU–Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság Stabilizációs és Társulási Tanács 2009. július 27-i hatodik ülésének következtetéseire,
- tekintettel az EU–Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság Parlamenti Vegyes Bizottság 2009. március 31-i ajánlásaira,
- tekintettel az EU és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság között létrejött, 2007. szeptember 18-i visszafogadási megállapodásra, valamint a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló, 2001. március 15-i 539/2001/EK rendelet módosításáról szóló, 2009. december 1-jén elfogadott 2009. november 30-i 1244/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾
- tekintettel a 2008. február 18-i, a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársasággal a csatlakozási partnerségben létrehozott elvekről, prioritásokról és feltételekről szóló, 2008/212/EK tanácsi határozatra ⁽³⁾
- tekintettel az Általános Ügyek Tanácsa és a Külügyek Tanácsa 2009. december 7–8-i következtetéseire,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,

A. mivel a bővítési folyamat mind a csatlakozó ország, mind pedig az Európai Unió egésze számára előnyökkel jár,

⁽¹⁾ COM(2009)0533.

⁽²⁾ HL L 336., 2009.12.18., 1. o.

⁽³⁾ HL L 80., 2008.3.19., 32. o.

2010. február 10., szerda

- B. mivel a kilátásba helyezett uniós integráció továbbra is pozitív hatást gyakorol a nyugat-balkáni térség reformfolyamataira, és elősegíti, hogy a régió stabilabbá, békésebbé és virágzóbbá váljon,
- C. mivel a korrupció elleni küzdelem az EU-hoz csatlakozni kívánó valamennyi ország esetében fontos prioritás az EU csatlakozási menetrendjében,
- D. mivel Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság folytatja a reformfolyamatot, és amint az ország teljesíti a koppenhágai kritériumokat, csatlakozik az Európai Unióhoz,

1. elismerését fejezi ki Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságnak az elért eredményekről szóló legutóbbi jelentés óta tett előrelépésekért; elégedettségének ad hangot amiatt, hogy e haladás alapján a Bizottság javasolta a csatlakozási tárgyalások megkezdését; felhívja a Tanácsot, hogy 2010. márciusi csúcstalálkozóján további késedelem nélkül az Általános Ügyek Tanácsa és a Külügyek Tanácsa 2009. december 7–8-i következtetéseivel összhangban hagyja jóvá a Bizottság ajánlását; arra számít, hogy a tárgyalások a közeljövőben megkezdődnek;

2. hangsúlyozza, hogy az európai uniós tagság egyértelmű, kézzelfogható és időszerű kilátása jelenti továbbra is a reformfolyamat fő hajtóerejét a térség országaiban, és különösen Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban; ezenkívül emlékeztet arra, hogy az uniós tagság felé történő akadálytalan haladás rendkívül nagy jelentőséggel bír a politikai stabilitás biztosítása szempontjából, ami az ország politikai szereplői és etnikai csoportjai által széles körben vallott közös célnak számít;

Politikai fejlemények

3. üdvözli a kormány és az ellenzéki pártok közötti széles körű egyetértést az ország európai elkötelezettségével kapcsolatban; elégedettséggel nyugtazza, hogy ez az egyetértés, valamint a politikai párbeszéd fejlődése felgyorsította az uniós integrációval kapcsolatos jogszabályok elfogadását; hangsúlyozza ugyanakkor azok hatékony végrehajtásának szükségességét; üdvözli, hogy a lakosság túlnyomó többsége támogatja az európai uniós csatlakozási folyamatot, és ennélfogva elkötelezett a szükséges reformok mellett;

4. üdvözli, hogy az ország jelentős előrelépéseket tett a korrupció elleni küzdelem terén, különösen a politikai pártok finanszírozásáról szóló jogszabályok elfogadásával kapcsolatban; ugyanakkor megjegyzi, hogy a korrupció, ami általános problémaként jelentkezik a térség országaiban, továbbra is igen gyakori jelenség, és hogy felszámolására további határozott erőfeszítéseket kell tenni;

5. emlékeztet arra, hogy a hatékonyan működő, jogalkotói szerepét betöltő parlament, amely felügyeli a kormány tevékenységét, a demokrácia alapkövét képezi; ebben a tekintetben üdvözli, hogy elfogadták az ország parlamentjéről szóló törvényt, amely jelentős mértékben javítja annak működését; megjegyzi, hogy a parlament eljárási szabályzatának a bevált európai gyakorlatokkal összhangban történő módosítása révén tovább kell fejleszteni a parlament működését, és fokozni kell az ellenzék szerepét; helyteleníti, hogy az egyik politikai párt a közelmúltban úgy határozott, hogy felhagy a parlamenti tevékenységgel, és sürgeti az összes politikai pártot, hogy olyan általánosan elfogadott megoldásra törekedjenek, amely a parlamenti munka normalizálódását idézi elő;

6. elismerését fejezi ki a hatóságok számára az elnökválasztás és a helyi választások lebonyolításáért, melyek jelentős előrelépésnek számítottak a 2008-as parlamenti választásokhoz képest; elégedetten nyugtazza, hogy a választások lebonyolítása megfelelt a legtöbb nemzetközi normának, és felszólítja a kormányt, hogy folyamatosan hajtsa végre az EBESZ/ODIHR fennmaradó ajánlásait, különösen azáltal, hogy a választói névjegyzéket aktualizálja, biztosítja a politikai pártok és jelöltek médiához történő egyenlő hozzáférést és teljes körűen végrehajtja a kampányfinanszírozásról szóló rendelkezéseket; felhívja a figyelmet arra a számos bejelentett esetre, melyben nyomást gyakoroltak, illetve megfélemlítették a szavazókat – elsősorban köztisztviselőket –, ami rendezésre váró probléma; üdvözli, hogy a szabálytalanságok néhány elkövetőjét már bíróság elé állították, és arra számít, hogy a fennmaradó szabálytalanságokat kivizsgálják és az elkövetők ellen vádat emelnek;

2010. február 10., szerda

7. hangsúlyozza a népcsoportok közötti kapcsolatok javításának kiemelkedő jelentőségét, többek között az ország népcsoportjai közötti kapcsolat alapköveként számon tartott ohridi keret-megállapodás további végrehajtása révén a bármilyen etnikai háttérű személyek jogainak biztosítását; felszólít minden közösséget és azok vezetőit arra, hogy tartsák tiszteletben az egyéb csoportok érzékeny pontjait, és különösen arra, hogy tartózkodjanak az egyéb népcsoportok szerepét aláásó lázító nyelvezettől és provokatív jelképek használatától; hangsúlyozza továbbá az oktatás szerepének jelentőségét az integrációs folyamatban, és ezzel kapcsolatban felszólítja a hatóságokat arra, hogy számolják fel az iskolákban az etnikai alapon történő elkülönítést;

8. külön felhívja a figyelmet a decentralizáció jelenleg zajló folyamatára, amely fontos lépés az ország jobb működése és a népcsoportok közötti kapcsolatok javítása terén; hangsúlyozza, hogy e folyamat sikeres véghezvitelének biztosítása érdekében elegendő támogatást kell biztosítani az önkormányzatok számára új feladataik teljesítéséhez, valamint fokozni kell az átruházott hatáskörök ellátására való képességüket;

9. hangsúlyozza, hogy az állampolgárok igazságszolgáltatáshoz való hozzáférése a jogállamiság alapvető eleme; ezzel összefüggésben üdvözlí az igazságszolgáltatás terén elért haladást, valamint a kormány elkötelezettségét a reformok folytatása mellett, amelyet többek között a bíróságok és az Államügyész Hivatal számára nyújtott finanszírozás növelésével bizonyított; hangsúlyozza a törvények betartásának fontosságát, és felszólítja a hatóságokat az igazságszolgáltatás függetlenségének további megszilárdítására és a bírák pártatlanságának biztosítására; megjegyzi, hogy csökkent a bírósági ügyek terén tapasztalható lemaradás, és ösztönzi a hatóságokat a rendszer hatékonyságának további fejlesztésére, miközben a vizsgálati és bírósági eljárások vonatkozásában tovább fokozza az emberi jogok tiszteletben tartását; felszólít továbbá a jogi segéllyel kapcsolatos jogszabályok sürgős elfogadására;

10. tudomásul veszi a közigazgatás általános működésének átalakítása terén elért előrelépést és különösen a köztisztviselőkkel kapcsolatos jogszabályok elfogadását; felszólítja a hatóságokat, hogy biztosítsák a jogszabályoknak való megfelelést, és vessenek véget a jogtalan előléptetések gyakorlatának és az ideiglenes munkaerő jogszabályok hatókörén kívül történő felvételének;

11. üdvözlí a rendőrségi reform terén elért eredményeket és az új szakmai előmeneteli rendszer bevezetését, amely hozzájárul a rendőrség politikailag semlegessé tételének folyamatához; felhívja a hatóságokat, hogy folytassák a reformokat a rendőrség felügyeletére szolgáló hatékony és demokratikus mechanizmusok biztosítása, valamint a hibás rendőri viselkedés és a hatalommal való visszaélés megelőzése érdekében;

12. sürgeti a hatóságokat, hogy támogassák tovább a politikai befolyástól mentes, független és sokszínű média fejlődését; hangsúlyozza, hogy az európai normák alkalmazása és az átláthatóság fokozása révén folyamatosan meg kell erősíteni a médiaszabadságot;

13. felszólítja a hatóságokat, hogy dolgozzanak ki megkülönböztetés ellenes stratégiát, (amely szavatolja az emberek egyenlőségét etnikai származásukra, nemükre, életkorukra, vallásukra, szexuális irányultságukra vagy fogyatékosságukra való tekintet nélkül) és fogadjanak el valamennyi, ehhez szükséges jogszabályt; hangsúlyozza a nők és a gyermekek helyzetének javítására, valamint a családon belüli erőszaktól való védelmükre irányuló határozott erőfeszítések szükségességét;

14. sajnálja, hogy a 2010. január 28-án a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság kormánya által javasolt átfogó megkülönböztetésellenes jogszabály tervezete, amely megvédi az állampolgárokat a foglalkoztatás, az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, az oktatás, a közintézmények és a magánélet területén fennálló megkülönböztetéstől, nem ismeri el a szexuális irányultságot a megkülönböztetés egyik fajtájaként; rámutat, hogy a Bizottság által látott előző jogszabálytervezetekbe már belefoglaltak ilyen irányú rendelkezéseket és a Szociális és Munkügyi Minisztérium által készített jelentésben is említésre kerültek; felhívja a szkopjei kormányt, hogy a törvénytervezetet hozza összhangba a 2000/78/EK foglalkoztatási keretirányelvvel és a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló irányelvjavaslattal (COM(2008)0426);

15. felszólítja a kormányt, hogy tegyen további erőfeszítéseket a nők politikai életben való jelenleg korlátozott részvételének javítására; üdvözlí az eddig hozott pozitív intézkedéseket, amelyek következtében a nemzeti parlamentben a nők aránya növekedett; azonban úgy ítéli meg, hogy további erőfeszítésekre van szükség, nevezetesen a nők politikai életben való helyi szintű részvételének fokozása érdekében;

2010. február 10., szerda

16. üdvözli a létrehozott esélyegyenlőségi bizottságok új intézményi keretét, és reméli, hogy ezeket a bizottságokat megfelelő forrásokkal és egyértelmű megbízatásokkal látják el;

17. megjegyzi, hogy ugyan elfogadták a családon belüli erőszak elleni küzdelemre irányuló politikát, de ez a fajta erőszak a Bizottság véleménye szerint továbbra is aggodalomra ad okot; örömmel állapítja meg, hogy a nemi erőszak büntetőjogi fogalom-meghatározását kibővítették, ami nagyobb védelmet fog jelenteni a nők számára;

18. e tekintetben felhívja az összes önkormányzatot, hogy írják alá a romák integrációjára vonatkozó, 2005 és 2015 közötti tevékenységek végrehajtására irányuló együttműködési szándéknyilatkozatot és a romákra vonatkozó stratégiát annak érdekében, hogy a romákkal kapcsolatos kérdéseket helyi szinten lehessen kezelni a kormányzati intézményekkel együttműködésben; sürgeti Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság hatóságait, hogy a roma nőkre vonatkozó nemzeti cselekvési terv részeként növeljék az operatív tervek végrehajtásának finanszírozását;

19. hangsúlyozza, hogy milyen fontos szerepet játszanak a civilszervezetek az ország jelenleg folyó átalakításában, nemcsak a reformfolyamat és a korrupció elleni harc terén, hanem ugyanilyen jelentőséggel az ország népcsoportjai közötti kapcsolatok és az emberi jogok nyomon követése terén is; hangsúlyozza, hogy az ilyen tevékenységeket megfelelően kell támogatni az előcsatlakozási támogatási eszközből Szkopjében és az ország többi részén is;

A gazdasági és társadalmi helyzet

20. elismerését fejezi ki a kormány számára a globális pénzügyi és gazdasági válság negatív hatásainak ellensúlyozása érdekében elfogadott makrogazdasági politikák miatt; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a pénzügyi válság országra kifejtett hatása súlyosbítja majd a munkanélküliség régóta magas szintjét, és akadályozza a leküzdésére irányuló erőfeszítéseket; hangsúlyozza, hogy a hatóságoknak mindent meg kell tenniük annak érdekében, hogy a társadalom sebezhető rétegeit a lehető leghatékonyabban megvédjék a válság hatásaival szemben;

21. gratulál az országnak az üzleti tevékenységről szóló legutóbbi világbanki jelentés („Doing Business 2009”) rangsorában történt előrelépéshez; ugyanakkor rámutat arra, hogy az üzleti vállalkozások bejegyzésére és a tulajdonjogok védelmére irányuló eljárások továbbra sincsenek megfelelően kidolgozva, és hogy az oktatási rendszer nem rendelkezik elegendő forrással ahhoz, hogy a gazdaság fejlődéséhez szükséges emberi erőforrásokat kitermelje;

22. tudomásul veszi, hogy a szakszervezetek a közelmúltban tiltakoztak a munkajogi törvényeknek a kormány által javasolt azon változtatásai ellen, amelyek csökkenthetik a dolgozók jogait és szabadságait; komoly aggodalmát fejezi ki a munkavállalók, elsősorban pedig a textilgyárakban dolgozó női munkaerő helyzetével kapcsolatban; rámutat, hogy a nőkkel való egyenlő bánásmód és az egyenlő foglalkoztatási esélyek központi elemei egy virágzó és versenyképes gazdaságnak;

23. úgy véli, hogy bár a környezetvédelmi jogszabályok összehangolása viszonylag előrehaladt, a helyi szinten történő megvalósítás még jelentős javításra szorul; megismétli felhívását a határ menti Ohridi-, Preszpa- és Dorjan-tavak, valamint a Vardar folyó vízállásának és vízminőségének hatékony ellenőrzésére; szorosabb, az európai uniós normákon alapuló, határokon átnyúló együttműködésre hív fel, és üdvözli a regionális szintű kezdeményezéseket, például a Görögország, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság és Albánia miniszterelnökeinek közelmúltbeli találkozóját;

24. elismerve ezen ökológiai rendszereinek fontosságát, a fenntartható fejlődésen alapuló hatékony lépések megtételére hív fel annak érdekében, hogy visszaszorítsák az emberi és gazdasági tevékenységek ezen ökológiai rendszerekre gyakorolt negatív hatását, különös tekintettel a veszélyeztetett fajokra és a sérülékeny élőhelyek átfogó egészségére; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az összes nagyobb városban és ipari üzemben a szennyvízgazdálkodással kapcsolatos projektek késedelmei aggodalomra adnak okot;

25. sürgeti a hatóságokat, hogy kezdjék el a vasúthálózat karbantartására és fejlesztésére irányuló beruházást, mivel az ökológiai és gazdasági szempontból egyaránt a közúthálózat egyik életképes alternatívája, és kulcsfontosságú a megfelelő regionális együttműködés folytatása tekintetében; ösztönzi az országot közlekedési hálózatának a szomszédos országokéval történő jobb összehangolására, különös tekintettel az állami szektorra, és felhívja a Bizottságot, hogy az előcsatlakozási támogatási eszköz keretében biztosítsa a szükséges műszaki és pénzügyi támogatást;

2010. február 10., szerda

26. gratulál Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság kormányának az előcsatlakozási támogatási eszköz keretében nyújtott pénzeszközök irányításának átvétele előkészítésében elért előrehaladáshoz; elégedetten veszi tudomásul a nemzeti hatóságok akkreditálását az előcsatlakozási támogatási eszköz területfejlesztési, humánerőforrás-fejlesztési valamint a vidékfejlesztési alkotóelemének vonatkozásában; felszólítja az ország kormányát és a Bizottságot, hogy gyorsítsák fel az előcsatlakozási támogatási eszköz átmeneti támogatási és intézményfejlesztési, illetve határokon átnyúló együttműködési alkotóeleme irányításának átadásához szükséges munkát; hangsúlyozza az előcsatlakozási támogatási eszköz – mint az ország jövőbeni uniós tagságának előkészítését támogató fontos eszköz – jelentőségét;

Regionális kérdések

27. gratulál az országnak ahhoz, hogy teljesítette a vízumliberalizációval kapcsolatos valamennyi kritériumot, aminek következtében a 1244/2009/EK tanácsi rendelet 2009. december 19-étől rendeletben engedélyezi a vízummentesség bevezetését; elismerését fejezi ki a kormánynak azzal kapcsolatban, hogy regionális szintű felelősséget vállalva felajánlotta tárgyalási szakértelmét Bosznia-Hercegovina hatóságainak a vízumtárgyalások során;

28. üdvözli az ország részvételét az uniós polgári és katonai missziókban, valamint igazodását az uniós nyilatkozatok és közös álláspontok többségéhez; tudomásul veszi a diplomáciai kapcsolatok közelmúltbeli létesítését Koszovóval, valamint a határ fizikai kijelöléséről szóló megállapodás megkötését, mint alapvetően fontos hozzájárulást a regionális stabilitáshoz;

29. emlékeztet arra, hogy az Európai Tanács 2008. június 19–20-i, illetve az Általános Ügyek Tanácsa és a Külügyek Tanácsa 2008. december 7–8-i és 2009. december 8-i vonatkozó következtetéseivel összhangban a jószomszédi kapcsolatok fenntartása – ideértve az országnévvel kapcsolatos vitának a tárgyalásokon alapuló és kölcsönösen elfogadható rendezését is – a továbbiakban is alapvető fontossággal bír;

30. ezért üdvözli, hogy a közelmúltbeli görögországi választásokat, és különösen a két ország miniszterelnökeinek közelmúltbeli találkozóját követően új, pozitívabb légkör alakult ki a két miniszterelnök között; ösztönzi a két országot, hogy a legmagasabb szinten növelje erőfeszítéseit annak érdekében, hogy főként ENSZ-tárgyalások keretében az ENSZ égisze alatt mindkét fél számára kielégítő megoldást **találjon** az országnévvel kapcsolatos vitára, valamint hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak segítenie kellene a tárgyalási folyamatban; aggodalommal állapítja meg, hogy a jelenlegi vitában történelmi érvek hangoznak el, ideértve az ókori gyökerekre való hivatkozás közelmúltban elterjedt jelenségét, ami a szomszédos országokkal való feszültségek növekedéséhez és új belső megosztottsághoz vezethet;

31. üdvözli az új görög kormány kezdeményezését, amely 2014-et javasolja a nyugat-balkáni országok uniós csatlakozásának szimbolikus és ösztönző jellegű céldátumaként; e tekintetben felhívja e térség országainak kormányait, hogy őszintén járuljanak hozzá e nemes cél eléréséhez;

32. hangsúlyozza a térségen belüli megbékélés és megértés fontosságát, amely szerves részét képezi az európai értékeknek és elveknek, és ösztönzi Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságot és a szomszédos országokat, hogy tevékenyen vegyenek részt a bizalomépítő intézkedések kidolgozásában és végrehajtásában az oktatás és a határokon átnyúló együttműködés, valamint a történelem közös megértésének terén; felszólítja Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság és a szomszédos országok hatóságait, hogy kerüljék az olyan fellépéseket és megnyilvánulásokat, amelyek kedvezőtlenül befolyásolhatja az e téren tett erőfeszítéseket; megjegyzi, hogy a történelmi eseményeknek a szomszédos uniós tagállamokkal való közös megünneplése hozzájárul a történelem jobb megértéséhez és a jószomszédi kapcsolatok fenntartásához;

33. felhívja Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság hatóságait, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket a médiában megjelenő, a szomszédos uniós tagállamok elleni gyűlöletbeszéd, illetve az iskolai tankönyvekben szereplő, hasonló jellegű állítások visszaszorítása érdekében;

34. felszólítja Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságot és a szomszédos országokat, hogy járuljanak hozzá a kölcsönös tisztelet, megértés, bizalom és tolerancián alapuló politikai kultúrához; e tekintetben hangsúlyozza a politikusok és a média kiemelt felelősségét;

2010. február 10., szerda

35. hangsúlyozza a térség kormányainak a békéért, biztonságért és stabilitásért viselt alapvető felelősségét, valamint az uniós intézmények ezzel kapcsolatos fontos szerepét, és sürgeti őket, hogy mérlegeljék alaposan döntéseik és fellépéseik következményeit; e tekintetben aggodalommal veszi tudomásul, hogy a Tanács későbbre halasztotta a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságot érintő bővítési folyamat következő lépéseiről szóló döntést, ami magában hordozza az országon belüli, etnikumok közötti politikai feszültségek súlyosbodásának veszélyét, és kedvezőtlenül befolyásolhatja a térség stabilitását;

*

* *

36. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság kormányának és parlamentjének.

A Törökország által elért haladásról szóló 2009. évi jelentés

P7_TA(2010)0025

Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása a Törökországról szóló 2009. évi országjelentésről

(2010/C 341 E/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Törökországról szóló 2009. évi országjelentésére (SEC(2009)1334),
 - tekintettel a Törökország csatlakozása felé tett előrehaladásáról szóló 2006. szeptember 27-i állásfoglalására ⁽¹⁾, az EU és Törökország közötti kapcsolatokról szóló 2007. október 24-i állásfoglalására ⁽²⁾, a Törökországról szóló 2007. évi országjelentésről szóló 2008. május 21-i állásfoglalására ⁽³⁾ és a Törökországról szóló 2008. évi országjelentésről szóló 2009. március 12-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a 2005. október 3-án kialakított, Törökországgal kapcsolatos tárgyalási keretre,
 - tekintettel a Török Köztársasággal létrejött csatlakozási partnerség elveiről, prioritásairól, feltételeiről szóló, 2008. február 18-i 2008/157/EK tanácsi határozatra ⁽⁵⁾ („csatlakozási partnerség”), valamint a csatlakozási partnerségről szóló korábbi, 2001., 2003. és 2006. évi tanácsi határozatokra,
 - tekintettel az Európai Tanács 2009. december 10–11-i ülésének következtetéseire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a tárgyalási keret tanácsi jóváhagyását követően 2005. október 3-án megkezdődtek a csatlakozási tárgyalások Törökországgal, és mivel a szóban forgó tárgyalások megnyitása egy hosszú és nyitott kimenetelű folyamat kezdete volt,
- B. mivel Törökország elkötelezte magát a reformok, a jószomszédi kapcsolatok és az EU-hoz való fokozatos közeledés mellett, és mivel ezekre az erőfeszítésekre olyan lehetőségként kell tekinteni, amely lehetővé teszi Törökország számára a modernizálódást,

⁽¹⁾ HL C 306. E, 2006.12.15., 284. o.

⁽²⁾ HL C 263. E, 2008.10.16., 452. o.

⁽³⁾ HL C 279. E, 2009.11.19., 57. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0134.

⁽⁵⁾ HL L 51., 2008.2.26., 4.o.

2010. február 10., szerda

C. mivel az EU-hoz mint közös értékeken nyugvó közösséghez való csatlakozás előfeltétele a 2006. decemberi Európai Tanács következtetéseivel összhangban továbbra is a koppenhágai kritériumoknak és az EU integrációs kapacitásának történő teljes körű megfelelés,

D. mivel a Bizottság megállapította, hogy 2009-ben a politikai reformok terén csekély előrehaladás történt,

E. mivel Törökország – immár negyedik éve – még mindig nem hajtotta végre az EK és Törökország közötti társulási szerződésben és annak kiegészítő jegyzőkönyvében szereplő rendelkezéseket,

F. mivel a Törökországról szóló 2009. évi országjelentésében a Bizottság részletesen kitért a Parlament Törökország előrehaladásáról szóló legutóbbi állásfoglalásában kiemelt kérdésekre,

1. üdvözlí, hogy széleskörű nyilvános viták lefolytatására került sor olyan hagyományosan kényes kérdésekben, mint az igazságszolgáltatás szerepe, a kurd származású állampolgárok jogai, az alavita közösség jogai, a hadsereg szerepe és Törökország szomszédaival fenntartott kapcsolatai; értékeli a török kormány konstruktív hozzáállását és a viták kezdeményezésében vállalt szerepét;

2. ismételten aggodalmának ad hangot a török társadalmon belüli és a politikai pártok közötti ellentétek folyamatos elmélyülése kapcsán, és sürgeti a kormányt és valamennyi parlamenti pártot, hogy teremtsenek megfelelőbb egyensúlyt a politikai verseny és a gyakorlati együttműködés között a török társadalmi megbékélés megkönnyítése és a kulcsfontosságú reformok, különösen az alkotmány reformjának megvalósítása érdekében;

3. megjegyzi, hogy 2009-ben kevés konkrét reformintézkedés történt, és arra ösztönzi a kormányt, hogy politikai kezdeményezéseit vigye tovább jogszabály-módosítások, majd ezek végrehajtása formájában;

4. sajnálja, hogy a koppenhágai politikai kritériumokkal összefüggő, már elfogadott jogszabályok végrehajtása továbbra sem kielégítő; sürgeti különösen a kormányt, hogy fokozza a nők jogai, a megkülönböztetéstől való mentesség elve, a vallás- és gondolat szabadság, a szólás- és véleménynyilvánítási szabadság, a kényszerű szembeli zéró tolerancia és a korrupció elleni harc terén a jogszabályok végrehajtását;

5. felszólítja Törökországot, hogy fokozottabb erőfeszítéssel dolgozzon a koppenhágai kritériumoknak való teljes körű megfelelés eléréséért és a török társadalom egységesítéséért a szükséges reformok támogatása érdekében azon elv alapján, hogy minden ember egyenlő, nemre, faji vagy etnikai származásra, vallásra és meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra, és szexuális irányultságra való tekintet nélkül;

A koppenhágai politikai kritériumok teljesítése

Demokrácia és jogállamiság

6. ismételten felhívja a figyelmet az alkotmány lényeges pontjait érintő és átfogó reform központi jelentőségére, amely révén az emberi jogok és alapvető szabadságok védelme a török állam és társadalom alapjává válna; arra ösztönzi a török kormányt, hogy folytassa az alkotmányt érintő reformokra irányuló félbehagyott munkát, és együttműködésre szólítja fel az összes politikai pártot, valamint kéri a civil társadalom és valamennyi kisebbség bevonását a folyamatba;

7. ismételten hangot ad a választási rendszer reformja tekintetében korábban, 2006-os és 2007-es állásfoglalásaiban megfogalmazott felhívásának, amelyben sürgeti a 10 %-os parlamenti küszöb csökkentését, ezáltal biztosítva több párt részvételét, különösen annak érdekében, hogy az újonnan alapított pártok is részt vehessenek a politikai folyamatban, és hogy a különböző politikai erők és kisebbségek szélesebb körű részvételével rendelkezzenek a Nagy Nemzetgyűlésben;

2010. február 10., szerda

8. mélységesen sajnálja, hogy az alkotmánybíróság határozatában betiltja a Demokratikus Társadalom Pártot (DTP) és eltiltja több demokratikusan megválasztott képviselőjét a politikai tevékenység gyakorlásától; sajnálatának ad hangot a DTP tagjainak közelmúltbeli letartóztatása kapcsán is; ismételten elítéli az erőszakot és a terrorizmust, és békés fellépésre buzdítja a politikai erőket a török társadalom valamennyi polgára számára biztosított azonos jogok alapján történő egyesítésére; hangsúlyozza, hogy a kurd népesség politikai képviselői számára teljes jogú részvételt kell biztosítani ebben a folyamatban; felhívja a figyelmet az Európa Tanács Velencei Bizottsága által 2009 márciusában közzétett véleményre, amelyben megállapították, hogy a politikai pártok betiltásáról szóló török jogszabály nem egyeztethető össze az Emberi Jogok Európai Egyezményével (EJEE), és felszólítja a kormányt, hogy mielőbb tegye meg a szükséges reformjavaslatokat egy olyan jogszabály létrehozása érdekében, amely megfelel az európai jogi normáknak;

9. úgy véli, hogy a Törökországban megkezdett modernizációs folyamat sikeréhez elengedhetetlen lenne az igazságszolgáltatás mielőbbi, átfogó reformja; üdvözli, hogy a kormány jóváhagyta az igazságszolgáltatás reformjára vonatkozó stratégiát, és megnyugtatónak tartja, hogy azt egy széleskörű konzultációs folyamat alapozta meg; arra bízta a kormányt, hogy késedelem nélkül lásson hozzá e stratégia végrehajtásához, külön gondoskodva az igazságszolgáltatás függetlenségének és szakmaiságának megerősítését célzó következetes intézkedésekről, valamint biztosítva, hogy a stratégia megfeleljen az EJEE-ben rögzített normáknak; ezzel összefüggésben felszólítja a török kormányt, hogy fogalmazzon meg iránymutatásokat az ügyészek számára azon törvényekkel kapcsolatban, amelyeket gyakorta alkalmaznak a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozására; ösztönzi továbbá a kormányt a bírák és ügyészek főtanácsának átalakítására, biztosítva annak képviselői jellegét, objektivitását, elfogulatlanságát és átláthatóságát;

10. sajnálatosnak tartja az alkotmánybíróság határozatát a haditörvényszékek joghatóságának korlátozásáról szóló jogszabály hatályon kívül helyezéséről, amely a török reformtörvényekre súlyos csapást jelent, és felkéri a Nagy Török Nemzetgyűlést, hogy hozzon létre konszenzust az alkotmányos reform érdekében; aggasztónak tartja, hogy a hadsereg továbbra is szerepet játszik a török bel- és külpolitika alakításában, és megismétli, hogy egy demokratikus társadalomban a hadseregnek teljes mértékben polgári ellenőrzés alatt kell működnie; felszólítja különösen a Nagy Török Nemzetgyűlést, hogy fokozza a hadsereg költségvetése és kiadásai feletti ellenőrzést, és vegyen részt a biztonsági és védelmi szakpolitikák alakításában;

11. aggasztónak tartja az Ergenekon nevű bünszervezet és a Sledgehammer terv állítólagos méreteit; kéri a kormányt és az igazságszolgáltatást, hogy minden eljárás során biztosítsák a jogszerűséget és minden vádlott jogainak tiszteletben tartását; osztja a Bizottság azon véleményét, miszerint Törökországnak ezt az esetet úgy kell kezelnie, mint amely lehetőséget ad arra, hogy megerősítse a demokratikus intézményrendszer és a jogállamiság megfelelő működésébe vetett hitét; sürgeti a török kormányt, hogy ne engedje, hogy a bírósági eljárást ürügyként lehessen felhasználni indokolatlan nyomásgyakorlás céljára a kritikai hangvételt megütő újságírókkal, egyetemi kutatókkal és ellenzéki politikusokkal szemben;

12. sajnálja, hogy nem történt előrelépés az ombudsmani hivatal felállítása tekintetében; sürgeti a kormányt, hogy terjesszen elő az emberi jogok állítólagos megsértéseinek kivizsgálására képes, hatékony és független panasztételi mechanizmus létrehozásához szükséges jogszabályt, és kéri valamennyi parlamenti pártot, hogy támogassák ezt a jogszabályt;

Emberi jogok és a kisebbségek tiszteletben tartása és védelme

13. üdvözli a török kormánynak a török polgárok egyesítésére irányuló kezdeményezését, amelynek keretében lehetőség nyílik arra, hogy minden polgár azonos jogokat élvezzen, és aktív szerepet játsszon a török társadalom életében, faji és etnikai származásra, vallásra, meggyőződésre, fogyatékosságokra, szexuális irányultságra vagy nemre való tekintet nélkül; tisztában van azzal, hogy ez egy történelmi vita, azonban határozottan sürgeti a kormányt, hogy a politikai kezdeményezésen túl gondoskodjon konkrét reformok megtételéről, és felkér minden politikai pártot és minden érintett felet, hogy a kölcsönös sérelmeken felül emelkedve támogassa ezt a folyamatot; ezzel összefüggésben üdvözli a kormány által 2009. november 13-án a Nagy Török Nemzetgyűlés elé terjesztett tervet, és annak végrehajtására bátorít, mivel ez biztosítaná valamennyi polgár szabadságjogainak tiszteletben tartását;

14. üdvözli annak a jogszabálynak az elfogadását, amely megszüntetett minden korlátozást a magánkézben lévő vagy állami csatornák regionális vagy nemzeti szintű, kurd nyelvű műsorainak sugárzása tekintetében, valamint a börtönökben való kurd nyelvhasználatról szóló jogszabály elfogadását; sürgeti a kormányt olyan további intézkedések megtételére, melyek valódi lehetőségeket biztosítanak a kurd nyelv állami és magániskolákban való tanulására, lehetővé teszi a kurd nyelv használatát a politikai életben, valamint a közszolgáltatásokhoz való hozzáférés tekintetében; kéri a kormányt annak biztosítására, hogy a terrorellenes jogszabályok helytelen alkalmazása miatt ne csorbuljanak az alapvető szabadságjogok – elsősorban a véleménynyilvánítás szabadsága –, kéri továbbá, hogy a kormány számolja fel a Törökország délkeleti részében alkalmazott faluőri rendszert;

2010. február 10., szerda

15. támogatja a Nagy Török Nemzetgyűlés azon szándékát, hogy minél előbb módosításokat fogadjon el a terrorizmus elleni törvénnyel kapcsolatban a 15 és 18 év közötti gyermekeknek a felnőttekkel azonos módon történő bíróság elé állítására vonatkozó rendelkezések megszüntetése érdekében;

16. arra ösztönzi a török kormányt, hogy fokozza a délkeleti országrész szociális és gazdasági fejletlenségének felszámolására irányuló erőfeszítéseit; ismételten felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be egy tanulmányt a délkelet-anatóliai projekt (GAP) következményeiről; felszólítja a török hatóságokat, hogy őrizzék meg az ezzel kapcsolatos kulturális és környezeti örökséget, különösen a hasankeyfi és allianoi régészeti lelőhelyek épségét; aggasztónak tartja, hogy a gátépítések miatt emberek ezreit telepítették ki; sürgeti, hogy a kormány hagyjon fel az ilisui duzzasztómű projektjével a fent említett bizottsági tanulmány elkészültéig;

17. sürgeti a Nagy Török Nemzetgyűlést, hogy megkülönböztetés nélkül minden képviselőnek biztosítsa a parlamenti mentelmi jogot, amelyhez hozzátartozik a politikai vélemények szabad kinyilvánításának joga is;

18. elítéli a PKK és más terrorista csoportok által török földön végrehajtott ismétlődő erőszakos cselekményeket, és sürgeti a PKK-t, hogy a török kormány politikai kezdeményezésének megfelelően tegye le a fegyvert és vessen véget az erőszaknak;

19. hangsúlyozza, hogy a vallásszabadság egyetemes, alapvető érték, és felszólítja Törökországot, hogy valamennyi vallás esetében védelmezze ezt az alapvető jogot; üdvözlí, hogy a török kormány párbeszédet kezdeményezett a vallási közösségek képviselőivel, így az alavitákkal is, és arra ösztönzi a hatóságokat, hogy fokozzák a vallások közötti párbeszédet a rendszeres és konstruktív kommunikáció létrehozása érdekében; újra megismétli azonban, hogy a helyes irányban tett lépéseket és gesztusokat lényeges reformoknak kell követniük, amelyeknek lehetőséget kell biztosítaniuk a vallási közösségek számára, hogy indokolatlan megkötések nélkül működhessenek, az EJEE-vel és az Európai Emberi Jogi Bíróság ítélkezési gyakorlatával összhangban; kiemelten hangsúlyozza, hogy az összes vallási közösséget jogi személyiséggel kell felruházni;

20. üdvözlí az alapítványokról szóló törvény végrehajtását; ugyanakkor sajnálja, hogy a vallási közösségek továbbra is küzdenek olyan ingatlan-tulajdonjogi problémákkal, melyeket e törvény nem orvosol, például a törvény elfogadása előtt kisajátított és harmadik feleknek eladott ingatlanok vagy alapítványi ingatlanoknak a törvény elfogadása előtt történt összevonása miatt; felszólítja a török kormányt, hogy haladéktalanul orvosolja ezeket a problémákat;

21. ismételten aggodalmát fejezi ki az ökumenikus patriarchátus működése elé gördített akadályok miatt, melyek érintik az egyház jogállását, papjainak képzését és az ökumenikus pátriárka megválasztását; ismételten felszólít a görög ortodox Halki Szeminárium azonnali újbóli megnyitására, és az ökumenikus pátriárka egyházi cím nyilvános használatát lehetővé tevő intézkedések megtételére, és általánosabban arra, hogy teremtsék meg a feltételeket a törökországi keresztény közösségek papjainak akadálytalan képzéséhez;

22. sajnálja, hogy továbbra is bizonytalanság övezi a CEM-házak alavita istentiszteleti helyként való elismerését és a kötelező iskolai hitoktatás kérdését; kéri a török kormányt, hogy következetesen eljárva orvosolja a helyzetet;

23. aggasztónak tartja a szírek ingatlantulajdonai kapcsán kialakult szorult helyzetét; különös aggodalommal utal a Szent Gábel szír ortodox kolostor kisajátítására irányuló bírósági perekre;

24. elítéli, hogy a török kormány továbbra is fenntartásokkal él a nemzetközi jogban rögzített kisebbségi jogokkal szemben, hogy még mindig nem írta alá az Európa Tanács erre vonatkozó egyezményeit, és hogy nem kezdett párbeszédet az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) kisebbségügyi főbiztosával; sürgeti a kormányt, hogy politikáját hozza teljes összhangba a nemzetközi normákkal és az EJEE-vel, és felszólítja valamennyi parlamenti pártot, hogy álljanak ki e lépés mellett; e tekintetben észrevételezi a kisebbségi iskolák előtt tornyosuló adminisztratív akadályok meglétét és a kettős elnökség anakronisztikus rendszerét; továbbá felszólítja a kormányt, hogy segítse elő egy olyan légkör kialakulását, amelyet a kisebbségek teljes tisztelete jellemez, és biztosítsa, hogy az ellenséges és erőszakos cselekmények ügyében bírósági eljárás induljon;

2010. február 10., szerda

25. sajnálja, hogy a Törökország előrehaladásáról készült 2008-as jelentés óta nem történt bizakodásra okot adó előrelépés Gökcada (Imvrósz) és Bozcaada (Tenedósz) szigetek görög lakosságát tekintve, amelyet továbbra is érintenek a tulajdonjogi és oktatási problémák; ezért arra ösztönzi a török kormányt, hogy keressen megoldásokat ezen szigetek kettős kulturális jellegének megőrzése érdekében, az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése 2008. június 27-i, a szigetekre vonatkozó határozatával összhangban;

26. aggasztónak tartja, hogy a török jog a mai napig nem nyújt kellő garanciákat a szabad véleménynyilvánítás terén, és hogy egyes jogszabályokat továbbra is helytelenül alkalmaznak, korlátozva e szabadságot; kéri a török kormányt, hogy tegyen javaslatot a jogi keret átfogó reformjára annak biztosítása érdekében, hogy ezek összhangban legyenek az EJE-vel és az Európai Emberi Jogi Bírósága ítélkezési gyakorlatával; észrevételezi, hogy a török büntető törvénykönyv 301. cikkének felülvizsgálata a büntetőeljárások számának jelentős csökkenését eredményezte a korábbi évekhez képest; mindazonáltal továbbra is úgy véli, hogy a 301. cikket és a 318. cikket hatályon kívül kellene helyezni;

27. továbbra is aggodalommal figyeli, hogy Törökország nem biztosít felmentést a kötelező sorkatonai szolgálat alól lelkiismereti okok alapján, továbbá hogy a sorkatonai szolgálatnak nincs polgári alternatívája; sajnálatosnak tartja, hogy továbbra sem hajtották végre az Európai Emberi Jogi Bíróság által az Ülke kontra Törökország ügyben hozott ítéletet, amely arra kötelezte Törökországot, hogy változtassa meg a sorkatonai szolgálatot lelkiismereti okokból megtagadók elleni ismételt eljárásokat és ítéleteket lehetővé tevő szabályozást, és egyben felszólítja a kormányt, hogy haladéktalanul tegyen eleget az ítélet előírásainak;

28. aggasztónak tartja a sajtószabadság folyamatos korlátozását, különös tekintettel az Ergenekon hálózat elleni vizsgálat lefolytatására, valamint egy bizonyos médiacsoportra kirótt, eddig példátlan összegű büntetés és az internetes honlapok gyakori betiltásának fényében; hangsúlyozza, hogy egy pluralista társadalomban a sajtószabadság ápolása a politikai kultúra fontos mutatója; ebben az összefüggésben, valamint tekintettel a média, az üzleti érdekeltségek és a politika közötti egészségtelen összefonódásokra, egy új médiatörvény elfogadását javasolja;

29. kéri a török kormányt, hogy fokozza a kínzásra vonatkozó zero toleranciával kapcsolatos politika végrehajtása érdekében tett erőfeszítéseit, valamint ezen erőfeszítések hitelének növelése érdekében engedélyezze az Európa Tanács kínzások megelőzésével foglalkozó bizottsága jelentésének közzétételét; ismételten felhívja a Nagy Török Nemzetgyűlést, hogy ratifikálja az ENSZ kínzás elleni egyezményének fakultatív jegyzőkönyvét; továbbá sürgeti a kormányt, hogy törekedjen az emberi jogi jogsértésekért felelős személyek büntetlenségének csökkentésére, különös tekintettel a bűnüldöző hatóságok tisztviselőire;

30. sürgeti a török kormányt, hogy fordítson több figyelmet a korrupció felszámolására, a politikai pártok és a választási kampányok finanszírozásának átláthatóságára, továbbá valamennyi közigazgatási szint nyitottságának növelésére;

31. arra bátorítja a kormányt, hogy fokozza erőfeszítéseit annak érdekében, hogy a jogszabályokban biztosított nemek közötti egyenlőség a gyakorlatban is érvényesüljön; úgy véli, hogy szükség van különösen a nők oktatására és foglalkoztatására irányuló stratégia kidolgozására, amely révén csökkenthető a nők szürkegazdaságban való foglalkoztatása; felkéri a kormányt, hogy aknázza ki a civil társadalmi szervezetekben rejlő lehetőségeket, különösen a nők jogairól való tájékozódottság növelése, az erőszakos cselekmények és az úgynevezett „becsületbeli” gyilkosságok megelőzése terén; hangsúlyozza, hogy a kormánynak és az igazságszolgáltatásnak biztosítani kell, hogy a nőkkel szembeni erőszak és hátrányos megkülönböztetés minden esetben megfelelő jogi eljárást és a jogsértők büntetését vonja maga után, valamint hogy a hatóságok védelmet és támogatást nyújtanak azoknak a nőknek és gyermekeknek, akik erőszak vagy „becsületbeli” gyilkosságok veszélyének vannak kitéve; bátorítja a török kormányt, hogy indítson hatékony kommunikációs kampányt annak érdekében, hogy országsszerte növeljék a nők jogairól való tájékozottságot;

32. elismeri, hogy létrejött az a jogi keret, amely megakadályozhatja a családon belüli erőszakot, a „becsületbeli” gyilkosságokat, valamint a fiatalon kötött kényszerházasságokat, ám a végrehajtással kapcsolatban aggályok merültek fel; éppen ezért felszólítja a hatóságokat, hogy a menedékhelyek számának növelésével és egyéb intézkedésekkel védelmezzék az áldozatokat; felhívja a figyelmet arra, hogy a nők munkaerő-piaci jelenléte az összes OECD-ország közül Törökországban a legalacsonyabb, és ezt a szintet növelni kell a nők gazdasági jogainak és függetlenségének előmozdítása érdekében;

2010. február 10., szerda

33. aggasztónak tartja, hogy nincsenek garanciák a szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetéssel szemben; felkéri a Nagy Török Nemzetgyűlést, hogy fogadjon el olyan új jogszabályt, amely minden területen tiltja a bármilyen alapon megvalósuló közvetlen vagy közvetett diszkriminációt, továbbá kéri a török kormányt, hogy fokozza az egyéni emberi jogokkal és a diszkriminációval szembeni fellépéssel kapcsolatos társadalmi szintű felvilágosítás irányába tett erőfeszítéseit, továbbá távolítsa el a jogszabályokból a hátrányos megkülönböztetést tartalmazó rendelkezéseket, és biztosítsa, hogy a homofóbiából eredő gyűlölködés és erőszak megfelelő büntetést von maga után;

34. sajnálja, hogy a szakszervezeti jogok terén nem történt előrelépés, és ismételten felszólítja a kormányt, hogy a szociális partnerekkel egyeztetve terjesszen új javaslatot a Nagy Török Nemzetgyűlés elé azzal a céllal, hogy az haladéktalanul fogadjon el olyan új törvényt a szakszervezetekről, amely összhangban áll a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet által rögzített normákkal, beleértve a sztrájkhoz, valamint a kollektív szerződések megkötéséhez való jogot; aggodalmát fejezi ki közel húsz török szakszervezeti aktivista közelmúltbeli (2009. november közepén történt) letartóztatása kapcsán, továbbá kéri a letartóztatottak szociális jogainak teljes tiszteletben tartását;

A tagsággal járó kötelezettségek teljesítésének képessége

35. elítéli, hogy Törökország immár négy egymást követő éve nem hajtja végre az EK és Törökország közötti társulási szerződés kiegészítő jegyzőkönyvét; felszólítja a török kormányt, hogy azt haladéktalanul, teljes mértékben és hátrányos megkülönböztetés nélkül hajtsa végre, és emlékeztet arra, hogy amennyiben erre továbbra sem kerül sor, az súlyosan befolyásolhatja a tárgyalási folyamatot;

A jószomszédi kapcsolatok iránti elkötelezettség

36. ismételten hangsúlyozza, hogy Törökországnak egyértelműen jószomszédi kapcsolatokat kell ápolnia szomszédaival, ahogyan azt a tárgyalási keret előírja; kiemeli, hogy a többi érintett féllel együtt kötelezettséget vállalt a ciprusi kérdés átfogó rendezésére irányuló erőfeszítések támogatására, valamint arra, hogy az ENSZ Alapokmányának megfelelően, a viták békés rendezésének elve alapján megold minden fennálló határvitát a szomszédos államokkal;

37. kéri a török kormányt és valamennyi érintett felet, hogy aktívan támogassa a folyamatban lévő tárgyalásokat, és konkrét intézkedésekkel járuljon hozzá a ciprusi kérdés átfogó rendezéséhez, amely az ENSZ Biztonsági Tanácsának vonatkozó határozataival és az EU létrehozása mögött álló elvekkel összhangban két területet és két közösséget összefogó szövetségi formában valósulna meg; kéri Törökországot, hogy a tárgyalásokhoz megfelelő légkör elősegítése érdekében haladéktalanul vonja ki katonai csapatait Ciprusról, rendezze a sziget török polgárainak helyzetét, valamint juttassa vissza jogos lakóinak Famagusta elzárt részét, ahogyan azt az ENSZ BT 550(1984) határozata előírja;;

38. kéri a török kormányt, hogy hagyjon fel a Ciprusi Köztársaság megbízásából a Földközi-tenger keleti vizein olaj után kutató polgári hajók akadályoztatásával;

39. felszólítja Törökországot, hogy biztosítsa minden kitelepített ciprusi polgár jogainak tiszteletben tartását, beleértve a vallási kisebbségekhez tartozók jogait is, továbbá biztosítsa, hogy e kisebbségek szabadon élhessenek vallási jogaikkal; hangsúlyozza, hogy a katolikus maronita közösség esetében e szabadságjogokat mind a négy maronita falunak biztosítani kell;

40. üdvözli az eltűnt személyek bizottságának újbóli működésbe lépését, és felhívja Törökországot, hogy tegyen megfelelő intézkedéseket e humanitárius ügyben;

41. elismerését fejezi ki az Örményországgal fennálló viszonyok normalizálása érdekében tett diplomáciai erőfeszítések kapcsán, és sürgeti a török kormányt az örmény határ megnyitására; felszólítja a Nagy Török Nemzetgyűlést és az örmény parlamentet, hogy haladéktalanul és feltételek nélkül ratifikálják a vonatkozó jegyzőkönyveket, ami nagyobb regionális biztonsághoz és stabilitáshoz vezetne a dél-kaukázusi térségben;

42. tudomásul veszi a török-görög kétoldalú kapcsolatok javítása terén elért mérsékelt előrehaladást; felszólítja a Nagy Török Nemzetgyűlést, hogy vonja vissza a casus belli fenyegetést, és elvárja a török kormánytól, hogy vessen véget a görög légtér gyakori megsértésének;

2010. február 10., szerda

43. üdvözlí az Irakkal és a kurd regionális kormánnyal fenntartott kapcsolatok folyamatos javulását; újólag felszólítja a török kormányt annak biztosítására, hogy minden terrorrelenes művelet során teljes mértékben tartsa tiszteletben Irak területi egységét, az emberi jogokat és a nemzetközi jogot, továbbá hogy kerülje el a polgári áldozatokat;

Az EU és Törökország közötti együttműködés elmélyítése

44. tudomásul veszi, hogy megkezdődtek a tárgyalások Törökországnak az energiaközösséghez való csatlakozásáról; üdvözlí, hogy Törökország aláírta a Nabucco gázvezetékéről szóló kormányközi megállapodást, amelynek végrehajtása továbbra is az EU egyik legkiemeltebb energiabiztonsági prioritása, kéri továbbá a csatlakozási tárgyalások energiaügyi fejezetének megnyitását; tudomásul veszi ugyanakkor a Déli Áramlat-projektre irányuló, Törökország, Oroszország és egyes EU-tagállamok között létrejött együttműködést;

45. kiemeli Törökországnak a szabálytalan bevándorlók tranzit- és célországaként játszott szerepét; felszólítja a török kormányt, hogy sürgősen tegyen lépéseket a migránsok és menedékkérők védelmével és fogadásával kapcsolatos nemzetközi jogok érvényesülésének biztosítása érdekében; tudomásul veszi a visszafogadási megállapodásról szóló, EU-val folytatott tárgyalások újbóli megnyitását, és arra ösztönzi Törökországot, hogy addig is maradéktalanul hajtsa végre a tagállamokkal már létrejött, kétoldalú visszafogadási megállapodásokat; felhívja a török kormányt, hogy fokozza az EU-val való együttműködését a migráció kezelése, a határon átnyúló bűnözés elleni küzdelem és az emberkereskedelem területén; ezzel összefüggésben megjegyzi, hogy Törökország erőfeszítéseket tett a Frontex-szel való munkamegállapodás megkötése érdekében;

46. tudomásul veszi Törökország növekvő külpolitikai szerepvállalását, és értékeli azon törekvését, hogy hozzájáruljon a különböző válságövezetekkel kapcsolatos megoldások kialakításához; felszólítja a török kormányt külpolitikájának az EU-val való fokozott koordinálására, különösen Irán tekintetében; elismeri, hogy Törökország fontos partnere az EU-nak a fekete-tengeri térségre, Közép-Ázsiára és a tágabb közel-keleti térségre vonatkozó uniós külpolitikai célok megvalósítása szempontjából; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy használják ki jobban ezekben a térségekben az EU és Törökország közötti szoros kapcsolatból adódó lehetőségeket;

47. értékeli Törökország folyamatos hozzájárulását az európai biztonsági és védelmi politikához és a NATO műveleteihez; sajnálja azonban, hogy a „Berlin plusz” megállapodásokon túlmutató NATO-EU stratégiai együttműködést továbbra is akadályozzák Törökország ellenvetései, ami negatív következményekkel jár az EU hadszíntéri személyi állományának védelmére nézve, és sürgeti Törökországot, hogy mielőbb tegye félre ezen ellenvetéseket;

48. ismételtén felszólítja a török kormányt a Nemzetközi Büntetőbíróság alapokmányának aláírására és ratifikációra való benyújtására, amely tovább növelné Törökország globális multilaterális rendszerhez való hozzájárulását és e rendszer iránti elkötelezettségét;

49. kéri az EU külügyi és biztonságpolitikai főképviselejt, hogy elemezze az EU és Törökország külpolitikája közötti szinergiákat, és ezeket fokozottabban használja ki a globális biztonsághoz és stabilitáshoz való hozzájárulás érdekében;

50. sürgeti Törökországot, hogy járjon el gyakorlatiasan és tegyen meg minden tőle telhetőt a ciprusi görög és török vezetők közötti, jelenleg kritikus szakaszban lévő tárgyalások sikerének biztosítása érdekében; megjegyzi, hogy talán ez az utolsó lehetőség a sziget régóta tartó megosztottságának rendezésére; üdvözlí az ENSZ főtítkárának a ciprusi két közösség vezetője, Dimitrisz Krisztofiasz és Mehmet Ali Talat arra vonatkozó határozott erőfeszítéseire vonatkozó elismerését, hogy elérjék a kérdés átfogó rendezését;

51. úgy véli, hogy a ciprusi kérdés rendezése nagyobb stabilitást, jólétet és biztonságot teremt majd a Földközi-tenger keleti térségében, és lehetővé fogja tenni az EU–NATO kapcsolatok gyors javulását, valamint Törökország Európai Unióhoz való csatlakozása folyamatának újraindulását; ezért javasolja, hogy Törökország csatlakozzon a többi, kezességet vállaló államhoz, Görögországhoz és az Egyesült Királysághoz, vállalva, hogy támogatja a Dimitrisz Krisztofiasz és Mehmet Ali Talat által Ciprus újraegyesítése céljából elfogadott bármely megállapodást, amelyet az ENSZ Biztonsági Tanácsa is jóváhagy;

2010. február 10., szerda

52. tudomásul veszi a Számvevőszék 16/2009. sz. különjelentését, amely a Törökországnak nyújtott előcsatlakozási támogatás kezelésében meglévő elégtelenségek sorozatát azonosította; megjegyzi ugyanakkor, hogy a Számvevőszék értékelésében a vizsgált projektek elérték a szándékozott eredményeket, és ezek valószínűleg fenntarthatóak lesznek; felhívja a Bizottságot, hogy hajtsa végre a Számvevőszék jelentésében meghatározott javaslatokat, amikor az IPA (előcsatlakozási eszköz) szerinti támogatást nyújt, és adjon elsőbbséget azon célkitűzéseknek és projekteknek, amelyek összhangban állnak a csatlakozási kritériumokkal; kéri a Bizottságot, hogy indítsa el különösen az előcsatlakozási támogatás teljes programjának értékelését, és tegyen jelentést annak végrehajtásáról az Európai Parlamentnek;

*

* *

53. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európa Tanács főtítkárnak, az Emberi Jogok Európai Bírósága elnökének, valamint a tagállamok és a Török Köztársaság kormányának és parlamentjének.

2010. február 11., csütörtök

Keretmegállapodás a HOSPEEM és az EPSU között a kórházakban és az egészségügyben előforduló, éles vagy hegyes eszközök által okozott sérülések megakadályozásáról

P7_TA(2010)0030

Az Európai Parlament 2010. február 11-i állásfoglalása a kórházakban és az egészségügyben előforduló, éles vagy hegyes eszközök által okozott sérülések megakadályozásáról a HOSPEEM és az EPSU között létrejött keretmegállapodás végrehajtásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2009)0577)

(2010/C 341 E/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a kórházakban és az egészségügyben előforduló, éles vagy hegyes eszközök által okozott sérülések megakadályozásáról az Európai Kórházi és Egészségügyi Munkáltatói Szövetség (HOSPEEM) és a Közszolgálati Szakszervezetek Európai Szövetsége (EPSU) között létrejött keretmegállapodás végrehajtásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM (2009)0577),
- tekintettel az EU működéséről szóló szerződés 153. cikke (1) bekezdésének a) pontjára és 155. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára, különösen annak 31. cikke (1) bekezdésére,
- tekintettel a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a munkavállalók által a munkájuk során használt munkaeszközök biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményeiről szóló, 1989. november 30-i 89/655/EGK tanácsi irányelvre (a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében a második egyedi irányelv) ⁽²⁾,
- tekintettel a munkavállalók által a munkahelyen használt egyéni védőeszközök egészségvédelmi és biztonsági minimumkövetelményeiről szóló, 1989. november 30-i 89/656/EGK tanácsi irányelvre (harmadik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikk (1) bekezdése értelmében) ⁽³⁾,
- tekintettel a munkájuk során biológiai anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló, 2000. szeptember 18-i 2000/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (hetedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) ⁽⁴⁾,
- tekintettel a kórházakban és az egészségügyben előforduló, éles vagy hegyes eszközök által okozott sérülések megakadályozásáról a HOSPEEM és az EPSU között létrejött keretmegállapodásra,
- tekintettel arra, hogy a megállapodás tartalmaz egy közös kérelmet a Bizottsághoz, hogy a keretmegállapodást a Szerződés 155. cikke (2) bekezdésének megfelelően, a Bizottság javaslata alapján hozott tanácsi határozattal hajtsa végre,
- tekintettel a munkahelyi egészség és biztonság ösztönzéséről szóló 2005. február 24-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL L 183., 1989.6.29., 1. o.

⁽²⁾ HL L 393., 1989.12.30., 13. o.

⁽³⁾ HL L 393., 1989.12.30., 18. o.

⁽⁴⁾ HL L 262., 2000.10.17., 21. o.

⁽⁵⁾ HL C 304. E, 2005.12.1., 400. o.

2010. február 11., csütörtök

- tekintettel az európai egészségügyi dolgozóknak a tűszúrás által okozott sérülésekből adódó, vér útján terjedő fertőzéssel szembeni védelméről szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó 2006. július 6-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos, 2007-2012 közötti közösségi stratégiáról szóló, 2008. január 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 84. cikkének (3) bekezdésére,
- A. mivel a tűszúrás által okozott sérülések több mint 20 életveszélyes vírus, többek között a hepatitis B, a hepatitis C és a HIV/AIDS továbbterjedését okozhatják, és emiatt komoly egészségügyi problémát jelentenek,
- B. mivel a tűszúrás vagy más, hegyes vagy éles orvosi eszközök által okozott sérülések az egyik legelterjedtebb és legkomolyabb veszélyt jelentik az egészségügyi dolgozókra nézve Európában; tekintve, hogy a kórházi dolgozókat és az egészségügyi szakembereket gyakran fenyegeti fertőzésveszély a tűk és egyéb hegyes vagy éles eszközök okozta sérülésekből kifolyólag,
- C. mivel független tanulmányok bizonyították, hogy a tűszúrás által okozott sérülések többsége jobb képzéssel, jobb munkakörülményekkel és biztonságosabb, éles vagy hegyes eszközök okozta sérülések elleni védelemre irányuló mechanizmusokat magukban foglaló orvosi eszközök általános használatával elkerülhető,
- D. mivel szakértők becslése szerint az Európai Unióban évente több mint egymillió, tűszúrás által okozott sérülés fordul elő,
- E. mivel a tűszúrás, illetve az éles vagy hegyes eszközök által okozott sérülések súlyos pszichológiai és érzelmi hatással járhatnak, még abban az esetben is, ha nem okoznak fertőzést, mivel a munkavállaló és családja több hónapon át tartó bizonytalanságnak van kitéve a sérülés egészségügyi következményei kapcsán,
- F. mivel az említett 2006. július 6-i állásfoglalásból ered azon kezdeményezés, miszerint jogszabályi megoldást nyújtsanak annak érdekében, hogy Európa egészségügyi munkavállalói megfelelő védelemben részesüljenek azon potenciálisan végzetes, vér útján terjedő fertőzésekkel szemben, amelyeket tűk és egyéb éles vagy hegyes eszközök által okozott sérülések eredményeznek,
- G. mivel komoly hiány van egészségügyi személyzetből, és tanulmányok arra mutatnak rá, hogy a napi szinten jelentkező komoly egészségügyi kockázat az egyik fő oka az egészségügyi szakma alacsony vonzerejének, az ; mivel a fenti európai 2004. évi versenyképességi jelentés az egészségügyi szektorban foglalkoztatottak egyre súlyosbodó hiányát az Európai Unió szempontjából különösen aggasztó problémaként ismeri el,
- H. mivel a keretmegállapodás hatálybalépése fontos mértékben járul majd hozzá a kórházi és egészségügyi ágazatban dolgozó munkavállalók egészségének és biztonságának védelméhez,
- I. mivel a lehető legmagasabb szintű biztonságot kell biztosítani a kórházak munkakörnyezetében, és mindenhol, ahol egészségügyi tevékenységet folytatnak,
- J. mivel a szociális kérdésekkel foglalkozó jogszabályoknak nem szabad olyan felesleges adminisztratív, pénzügyi és jogi megkötéseket szabniuk, amelyek hátráltathatják a kis- és középvállalatok fejlődését,
1. üdvözli, hogy a Bizottság kikérte a Parlament véleményét, különösen mivel olyan kérdésről van szó, amelynek a Parlament hosszú éveken át jelentős figyelmet szentelt;
2. elismeri, hogy a javasolt tanácsi irányelv beépíti fent említett 2006. július 6-i állásfoglalásának legfontosabb megállapításait;

⁽¹⁾ HL C 303. E, 2006.12.13., 754. o.

⁽²⁾ HL C 41. E, 2009.2.19., 14. o.

2010. február 11., csütörtök

3. üdvözlí, hogy a keretmegállapodást a HOSPEEM (Európai Kórházi és Egészségügyi Munkáltatói Szövetség) és az FSESP (Közzszolgálati Szakszervezetek Európai Szövetsége), mint egyenrangú partnerek közötti együttműködés alapján dolgozták ki, amely szervezeteket a Bizottság európai szociális partnerekként ismer el a kórházi és egészségügyi rendszerben;
4. üdvözlí, hogy a keretmegállapodás minimumszabványokkal kapcsolatos záradékot is magában foglal, amely nem sérti a munkavállalók számára előnyösebb, meglévő és jövőbeli, nemzeti és közösségi rendelkezéseket; emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak és/vagy a szociális partnereknek lehetőséget kell biztosítani, és ösztönözni kell őket, hogy olyan kiegészítő intézkedéseket fogadjanak el, amelyek kedvezőbbek az érintett területen dolgozó munkavállalók számára;
5. javasolja, hogy a javasolt irányelvben meghatározott intézkedéseket sürgősen fogadják el és hajtsák végre, mivel a szóban forgó munkavállalók már több mint 5 évet vártak azóta, hogy ezt a rendkívül komoly ügyet először a Bizottság figyelmébe ajánlották;
6. felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen és bocsásson ki iránymutatást a megállapodás mellé, ezáltal segítve annak zökkenőmentes végrehajtását a tagállamokban;
7. felszólítja a Bizottságot, hogy kísérje figyelemmel a megállapodás végrehajtásának folyamatát, és arról rendszeresen tájékoztassa az Európai Parlamentet;
8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és azoknak a szociális partnereknek, akik a keretmegállapodás szerződő felei.

Venezuela

P7_TA(2010)0031

Az Európai Parlament 2010. február 11-i állásfoglalása Venezueláról

(2010/C 341 E/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a venezuelai helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2009. május 7-i, 2008. október 23-i és 2007. május 24-i állásfoglalásokra,
- tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a szabad és független sajtó fogalma az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában foglalt véleménynyilvánítási szabadság alapvető eleme,
- B. mivel a sajtószabadság elsődleges fontosságú a demokrácia és az alapvető jogok tiszteletben tartása szempontjából, tekintve azon lényeges szerepét, hogy biztosítja a vélemények és gondolatok szabad kifejezését, a kisebbségek – beleértve a politikai ellenzék – jogainak tiszteletben tartása mellett, valamint szabad és igazságos választások lehetővé tételével hozzájárul az egyének tevékeny részvételéhez a demokratikus folyamatokban,
- C. mivel a lakosság ama joga, hogy több forrásból tájékozódjon, alapvető fontosságú a demokratikus társadalmakban és az állampolgárok egy adott ország politikai és társadalmi életében való részvételéhez,
- D. mivel a rádió és a televízió társadalmi felelősségéről szóló törvény által a valamennyi sajtóorgánusra kirótt azon kötelezettség, hogy az államfő valamennyi beszédét teljes hosszában közvetítse, nem felel meg a média sokszínűsége fent említett elveinek,

2010. február 11., csütörtök

- E. mivel a venezuelai alkotmány 57. és 58. cikke garantálja a szólás-, kommunikációs és tájékoztatási szabadságot,
- F. mivel a médianak tiszteletben kell tartania a törvényi előírásokat; mivel egy médiaorgánum bezárásának a legvégső eszköznek kellene lennie, amelyet csak azt követően lehet bevetni, hogy a szabályszerű eljárás minden garanciáját biztosították, beleértve a független bíróságok előtti védelemhez és fellebbezéshez való jogot,
- G. mivel 2007 májusában Hugo Chávez elnök felfüggesztette a Radio Caracas Televisión szabad jeladását, és a csatorna kénytelen volt nemzetközivé válni ahhoz, hogy kábeltelevízió keresztül sugározhasson,
- H. mivel a diákmozgalmak első tiltakozásai a csatorna betiltása miatt kezdődtek,
- I. mivel 2009. augusztus 1-jén Hugo Chávez kormánya megtagadta 34 rádióállomás engedélyének meghosszabbítását, és ezzel elrendelte bezárását,
- J. mivel 2010 januárjában Chávez elnök betiltotta az RCTV International (RCTVI) és öt másik kábel- és műholdas televíziós csatorna (a TV Chile, a Ritmo Son, a Momentum, az America TV és az American Network) sugárzását, mivel azok nem közvetítették a Perez Jimenez elnök leváltásának 52. évfordulója alkalmából tartott hivatalos elnöki beszédet; mivel két csatorna (az America TV és az RCTVI) továbbra is be van tiltva,
- K. mivel ez az újabb betiltás további tiltakozási hullámot indított el a diákok körében, melyet a rendőrség az ország számos államában és városában kíméletlen eszközökkel fojtott el, és ezen események Mérida városában két fiatal halálához és több tucat sérüléshez vezettek,
- L. mivel ezen intézkedések célja a sajtó feletti ellenőrzés megszerzése, illetve a sajtó elhallgattatása, egyszerűsítve a szabad véleménynyilvánítás és tájékoztatás demokratikus jogainak megnyirbálása,
- M. mivel az Amerikai Államok Szervezete az Emberi Jogok Amerika-közi Bizottságán keresztül arra figyelmeztetett, hogy ez az új módszer – azaz a csatornák sugárzásának betiltása – a szabad véleménynyilvánítás jogára nézve súlyos következményekkel jár,
- N. mivel Chávez elnök a közelmúltban kijelentette, hogy rezsimjének az interneten, az olyan közösségi hálózatépítő weboldalakon, mint a Twitter, valamint a mobiltelefonon küldött szöveges üzenetekben történő bírálata „terrorizmusnak minősül”,
- O. mivel a tudományról és a technológiáról szóló jogszabályoknak a venezuelai nemzetgyűlés által jelenleg tárgyalt reformja oly módon kívánja szabályozni az „információs hálózatokat”, hogy az az internet cenzúrázásához vezethet,
- P. mivel Venezuela aláírta a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát és az Emberi Jogok Amerikai Egyezményét,
- Q. mivel a latin-amerikai országok közül Venezuela rendelkezik a legnagyobb energiatartalékkal, és mivel az olyan intézkedések, mint az önkényes elkobzás és kisajátítás, amelyek uniós érdekeket is sérthetnek, az állampolgárok alapvető társadalmi és gazdasági jogait ássák alá,
- R. mivel számos, Chávez elnökhöz közel álló vezető, többek között Ramón Carrizález alelnök és védelmi miniszter, Yubiri Ortega környezetvédelmi miniszter, valamint Eugenio Vázquez Orellana, a Központi Bank elnöke a közelmúltban benyújtotta lemondását,
- S. mivel a Transparency International 2009. évi jelentése szerint Venezuela a világ egyik legkorruptabb országa,
- T. mivel a látens bizonytalan légkör, valamint a bűnözés és az erőszak elterjedése Venezuelát és fővárosát, Caracast a világ egyik legveszélyesebb városává tette, és ez aggodalommal tölti el a venezuelai lakosságot,

2010. február 11., csütörtök

U. mivel a Chávez elnök részéről a hazai és nemzetközi vezetők ellen irányuló számos bántalmazás, fenyegetés és támadás nyugtalanságot és szükségtelen feszültségeket eredményez, ami néhány esetben odáig fajult, hogy mozgósították a hadsereget, és háborút helyeztek kilátásba Kolumbiával,

1. felháborodásának ad hangot a két fiatal, Yonisio Carrillo és Marcos Rosales a méridai tüntetések során történt halálával kapcsolatban, és felszólítja a hatóságokat annak kivizsgálására, hogy miért ölték meg ezt a két fiataalt, és felszólít arra, hogy a bűnösöket állítsák bíróság elé;

2. sajnálatosnak tartja a kormány azon döntését, hogy e csatornák többé nem sugározzanak Venezuelában, és felszólít visszaállításukra;

3. felszólítja a venezuelai hatóságokat, hogy vizsgálják felül ezt a döntést, valamint az államfő valamennyi beszédének teljes hosszában történő közvetítését előíró kötelezettséget;

4. emlékezteti a Venezuelai Bolívari Köztársaság kormányát arra, hogy saját alkotmánya, valamint az általa aláírt számos nemzetközi és regionális egyezmény és charta szerint köteles tiszteletben tartani a véleménynyilvánítás és a sajtó szabadságát;

5. kéri a venezuelai kormányt, hogy az állam pártatlanságának elve nevében minden politikai vagy ideológiai megfontolástól mentesen, az internetet is beleértve, valamennyi – akár állami, akár magántulajdonban lévő – média részére biztosítson jogi szempontból egyenlő bánásmódot;

6. úgy véli, hogy a venezuelai sajtónak biztosítania kell a venezuelai politikai és társadalmi élet többoldalú bemutatását;

7. úgy véli, hogy a Nemzeti Távközlési Bizottságnak függetlennek kell mutatkoznia a politikai és gazdasági hatóságoktól, és biztosítania kell a média jog szerinti sokszínűségét;

8. felszólítja a venezuelai kormányt, hogy kötelezze el magát a jogállamiság mellett, és segítse elő, védelmezze és tartsa tiszteletben a szabad véleménynyilvánításhoz való jogot – az interneten keresztül is –, valamint a gyülekezési szabadságot;

9. emlékeztet arra, hogy ahogyan azt az Amerikai Államok Szervezetének Amerikaközi Demokratikus Chartája elrendeli, egy demokráciában az eredendő és szükséges törvényesség mellett, amelyet a választások során szereznek és szilárdítanak meg, be kell tartani a hatalom gyakorlásának törvényességét is, amelyet a teljes mértékben demokratikus működés biztosítása érdekében a pluralizmus, az adott szabályok, a hatályos alkotmány és törvények, valamint a jogállamiság tiszteletben tartása alapoz meg, és ebbe bele kell, hogy tartozzon a békés és demokratikus politikai ellenzék tiszteletben tartása is, főképpen akkor, ha azt népi felhatalmazással választották meg;

10. mélyszégyen aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a jelek szerint a Hugo Chávez elnök vezette kormány az önkényuralom felé sodródik, és hogy az elnök tevékenysége a demokratikus ellenzék meggyengítésére és az állampolgárok jogainak és szabadságainak korlátozására irányul;

11. felszólítja a venezuelai kormányt, hogy a 2010. szeptember 26-i parlamenti választásokra való tekintettel tartsa tiszteletben a demokrácia szabályait, valamint a véleménynyilvánítás, a gyülekezés, az egyesülés és a választások szabadságának elveit;

12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a külügyi és biztonságpolitikai főképviselőnek, a Venezuelai Bolívari Köztársaság kormányának és nemzetgyűlésének, az Euro-Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlésnek, valamint az Amerikai Államok Szervezete főtákarának.

2010. február 11., csütörtök

Madagaszkár

P7_TA(2010)0032

Az Európai Parlament 2010. február 11-i állásfoglalása a madagaszkári helyzetről

(2010/C 341 E/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Cotonoui Megállapodások politikai párbeszédéről szóló 8., és az emberi jogok tiszteletéről szóló 9. cikkére,
 - tekintettel az AKCS-EU közös parlamenti közgyűlése által 2009. december 3-án Luandában elfogadott állásfoglalásra,
 - tekintettel a Madagaszkárról szóló korábbi, különösen a madagaszkári helyzetről szóló 2009. május 7-i állásfoglalására,
 - tekintettel arra, hogy a Dél-Afrikai Fejlesztési Közösség (SADC) és az Afrikai Unió felfüggesztette Madagaszkár tagságát,
 - tekintettel az Afrikai Unió álláspontjára, amely szervezet 2010. február 2-án kérte „Madagaszkár illegális kormányát, hogy hagyjon fel az egyoldalú, diktátumok útján történő válságkezelésre irányuló kísérleteivel”, és megerősítette, hogy „a Maputói Chartával és az Addis-Abeba-i kiegészítő okmánnyal összhangban fel kell állítani a szabályszerű átmenetet szolgáló intézményeket”,
 - tekintettel a Dél-Afrikai Fejlesztési Közösség (SADC) biztonsági és védelmi szervének 2010. január 15-én kiadott álláspontjára, amely szerv felszólította a nemzetközi közösséget, „hogy utasítsák el Andry Rajoelina terveit, mivel a hatalom megosztására vonatkozó megállapodások megkerülésével március hónapra parlamenti választásokat kíván kiírni”,
 - tekintettel az Egyesült Államok azon döntésére, miszerint Madagaszkárt az ott kialakult politikai helyzet miatt kizárja az afrikai növekedésről és lehetőségekről szóló törvénye (AGOA) által nyújtott lehetőségek kedvezményezettjeinek köréből,
 - tekintettel a 2009. augusztus 8–9-i Maputói Megállapodásokra és a 2009. november 6-i Addis-Abeba-i kiegészítő okmányra, melyeket a madagaszkári politikai mozgalmak négy vezető képviselője is aláírt,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a Madagaszkárt mind társadalmi-gazdasági, mind humanitárius értelemben válsághelyzetbe taszító államcsíny óta a szigetországban továbbra is instabil a politikai helyzet;
- B. mivel Andry Rajoelina, Madagaszkár hadsereg által támogatott vezetője 2009. december 18-án elállt az ország politikai csoportjaival a hatalom megosztásáról folytatott tárgyalásoktól;
- C. mivel Andry Rajoelina 2009. december 18-án Albert Camille Vital-t, a hadsereg korábbi ezredesét miniszterelnöknek nevezte ki;
- D. mivel ellenzéki csoportok, beleértve a Marc Ravalomanana, korábbi elnök által vezetett csoportokat, egy törvénytelen hatalom törvénytelen cselekedetként elítélték Albert Camille Vital ezredes miniszterelnöki kinevezését;

2010. február 11., csütörtök

- E. tekintettel az emberi jogok általános megsértésére, a parlamenti és egyházi képviselők, továbbá civil magánszemélyek zaklatására és önkényes letartóztatására, a templomokban végrehajtott fosztogatásokra és a sajtó megfélemlítésére;
- F. mivel a nemzetközi közösség a válság tárgyalásos megoldását szorgalmazta, amelyet a jelenlegi törvénytelen vezetés szándékosan akadályoz, továbbra is figyelmen kívül hagyva a nemzetközi közösséget;
- G. mivel az Európai Unió 2009. július 6-án a Cotonoui Megállapodás 96. cikkére hivatkozva kísérletet tett tárgyalási folyamat elindítására Madagaszkárral, párbeszédet kezdeményezve az ország politikai problémáinak megoldása érdekében;
- H. mivel a madagaszkári nép képes a saját kezébe venni a jövőjét, és élni önrendelkezési jogával;
- I. mivel az újdonsült törvénytelen hatalom kisajátítja a végrehajtó és a törvényhozó hatalmat, valamint az igazságszolgáltatást és a médiát;
- J. mivel Andry Rajoelina bejelentette, hogy a választási menetrenddel ellentétesen és a madagaszkári néppel a Maputoi Charta, valamint az Addis-Abeba-i kiegészítő okmány értelmében folytatandó konzultáció mellőzésével egyoldalúan parlamenti választásokat kíván kiírni;
- K. mivel az IMF szerint az adományozói közösség hozzájárulása a madagaszkári költségvetés 50 %-át tette ki, és az EU a válság demokratikus rendezéséig felfüggesztette fejlesztési támogatásának folyósítását;
- L. mivel a lakosság többségének a napi megélhetésre kevesebb, mint egy dollár jut, és 7 000 gyermek szenved súlyos alultápláltságban, és ez a helyzet a politikai válság óta csak súlyosbodott;
- M. mivel a kormány dekrétumot adott ki, amelyben törvényessé nyilvánította a feldolgozatlan, és veszélyeztetett fajokból származó faanyag kivitelét, végveszélybe sodorva az ország biodiverzitását;
1. ismételten mélyen elítéli Andry Rajoelina hatalomra jutását Madagaszkáron, a madagaszkári alkotmány rendelkezéseinek nyilvánvaló megsértését, amely kimeríti az államcsíny fogalmát;
 2. határozottan elítéli Andry Rajoelina azon döntését, hogy visszavonja Eugene Mangalaza miniszterelnöki kinevezését, amelyre a politikai pártok között a hatalom megosztására létrejött megállapodást követően, 2009 októberében került sor;
 3. határozottan elítéli Andry Rajoelina azon döntését, hogy bojkottálja a maputoi tárgyalások decemberben tartott harmadik körét, és eláll a hatalom megosztásáról folytatott tárgyalásoktól;
 4. kéri, hogy haladéktalanul hajtsák végre a Maputóban és Addis-Abeában aláírt megállapodásokat, melyek az alkotmányos kormányzat visszaállítására irányulnak;
 5. elítéli az ellenzék következetes elnyomását, a médiumok cenzúráját és az újságírók megfélemlítését és szisztematikus letartóztatását, a polgári személyek és politikusok letartóztatását és kínzását, valamint több személy vádemelés nélkül, ismeretlen helyekre történő bezárását; követeli a politikai foglyok azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátását, és az ellenük indított eljárások visszavonását;
 6. aggodalmát fejezi ki több száz ember eltűnése miatt, akik közül legalább száz gyermek vagy tizenéves fiatal;

2010. február 11., csütörtök

7. független, nemzetközi vizsgálatot követel a Madagaszkáron elkövetett valamennyi politikai gyilkosság, az emberi jogok megsértésének esetei, és a biztonsági és katonai erők által végrehajtott valamennyi elnyomó intézkedés ügyében;
8. elítéli Anrdy Rajoelina minden arra irányuló kísérletét, hogy 2010 márciusára egyoldalúan választásokat írjon ki, és kizárólag egy konszenzus alapján létrejött, a politikai erőket képviselő kormány által, a Maputói Chartával és az Addis-Abeba-i kiegészítő okmánnyal összhangban, a választási menetrendnek megfelelően, a madagaszkári néppel folytatott konzultációt követően kiírt választásokat hajlandó támogatni; kéri ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kizárólag a Maputói Chartában és az Addis-Abeba-i kiegészítő okmányban rögzített keretek között küldjenek Madagaszkárra választási megfigyelő küldöttséget;
9. meggyőződése, hogy a madagaszkári politikai válság megoldása kizárólag az erről szóló Maputói Chartában és Addis-Abeba-i kiegészítő okmányban lefektetett keretek között lehetséges; úgy véli, hogy az építő párbeszéd az egyetlen olyan út, amely a válság politikai megoldásához vezet;
10. kéri a milícia egységeinek gyors lefegyverzését és feloszlását, egy köztársasági hadsereg újbóli felállítása érdekében;
11. kéri, hogy a Maputóban és Addis-Abeában tett kötelezettségvállalások be nem tartása esetén léptessenek érvénybe egyedi és célzott szankciókat az Átmeneti Főhatóság politikai folyamatokat szándékosan akadályozó vezetőivel szemben;
12. kéri, hogy induljon eljárás a magán-, és közvagyon, valamint az ország természeti erőforrásai kifosztásának feltételezett értelmi szerzői ellen; kéri Madagaszkár minden átmeneti kormányát, hogy más országokkal vagy vállalatokkal ne kössön a természeti erőforrásokat és a nemzeti örökséget érintő megállapodásokat vagy szerződéseket azt megelőzően, hogy a madagaszkári nép szabályszerű választások útján törvényt mandátummal új kormányt választana;
13. kéri a nemzetközi közösséget és az Európai Uniót, hogy növelje a madagaszkári népnek juttatott humanitárius segélyeit; emlékeztet arra, hogy a Madagaszkárral aláírt együttműködési programok fokozatos újraindításának előfeltétele a konszenzus alapján felálló és a politikai erőket képviselő kormányzat szabályszerű átmenetét biztosító intézmények felállítása a Maputói Chartával és az Addis-Abeba-i kiegészítő okmánnyal összhangban, valamint a demokratikus elvek és az alapvető szabadságjogok összességének teljes tiszteletben tartása;
14. támogatja a Mozambiki Köztársaság korábbi elnöke, Joachim Chissano erőfeszítéseit, aki a Dél-Afrikai Fejlesztési Közösség közvetítőjeként vesz részt a folyamatban; kéri Madagaszkár négy politikai mozgalmát, hogy haladéktalanul térjenek vissza a tárgyalóasztalhoz, és közösen határozzák meg a 2010-ben tartandó igazságos, demokratikus és átlátható választások kiírásához vezető politikai menetrendet;
15. kéri az Afrikai Uniót, a Dél-Afrikai Fejlesztési Közösséget és a nemzetközi kapcsolattartó csoportot, hogy segítsenek az átmenet sikeres lebonyolításában;
16. kéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa az Európai Parlamentet a Cotonoui Megállapodás 96. cikke értelmében Madagaszkárral folytatott konzultáció előrehaladásáról;
17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az alelnöknek/főképviselőnek, az Európai Bizottságnak, az Európai Unió Tanácsának, az AKCS-EU Tanácsának, az ENSZ főtitkárának, A Dél-Afrikai Fejlesztési Közösségnek, Joaquim Chissano elnöknek és az Afrikai Unió Bizottságának.

2010. február 11., csütörtök

Burmáról

P7_TA(2010)0033

Az Európai Parlament 2010. február 11-i állásfoglalása Burmáról

(2010/C 341 E/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács 2009. április 27-i, Burmáról/Mianmarról szóló következtetéseire, valamint a Burmával szemben alkalmazott korlátozó intézkedések megújításáról szóló tanácsi közös álláspontra,
 - tekintettel az Európai Tanács következtetéseire és 2009. június 19-i, Burmáról/Mianmarról szóló nyilatkozatára,
 - tekintettel az elnökségnek az Európai Unió nevében 2009. június 11-én a Burmából/Mianmarból menekülő karen nemzetiségű civil népességről tett nyilatkozatára,
 - tekintettel az EU elnökségének 2009. február 23-i, a burmai/mianmari hatóságok és demokratikus erők közötti átfogó párbeszédre felszólító nyilatkozatára,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének 2009. december 23-i, az emberi jogok mianmari helyzetéről szóló 64/238 sz. határozatára,
 - tekintettel az elnökségnek az Európai Unió nevében 2009. május 14-én Daw Aung Szan Szú Dzsí letartóztatásáról tett nyilatkozatára,
 - tekintettel az ASEAN elnökének 2009. augusztus 11-én Mianmarról tett nyilatkozatára,
 - tekintettel a Burmáról/Mianmarról szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel az emberi jogok helyzete Burmában/Mianmarban tovább romlik, a politikai elnyomás tovább növekszik, és a burmai nép alapvető szabadságát rendszeresen megsértik,
- B. mivel a katonaság továbbra is megsérti az emberi jogokat, beleértve a bírói ítélet nélküli kivégzéseket, a kényszermunkát és a nemi erőszakot, amelyeket civil személyek ellen követnek el az etnikai konfliktusok területein,
- C. mivel a burmai rezsim ragaszkodik a gyermekkatonák széleskörű és rendszeres kényszerszolgáltatásához,
- D. mivel a jelentések szerint mintegy 2 177 politikai fogvatartott – köztük 14 újságíró – van Burmában, és mivel több mint 230, a 2007-es tüntetéseken részt vett buddhista szerzetes továbbra is börtönben van,
- E. mivel 2010 őszén a tervek szerint Burma/Mianmar két évtizede először tart parlamenti választásokat,
- F. mivel a választások a katonaság által fogalmazott alkotmányon alapulnak majd, melynek legitimitását széles körben megkérdőjelezzik; mivel ezen új alkotmány szerint a 2010-es választások igazolják az öt évtizedig tartó katonai ellenőrzést, illetve a katonaságnak adják a parlamenti helyek 25 %-át,

2010. február 11., csütörtök

- G. mivel az új alkotmány a Nobel-békedíjas Aung San Szú Dzsí, a Nemzeti Liga a Demokráciáért (NLD) vezetője számára nem engedélyezi a közszolgálati szerep betöltését; mivel néhány ellenzéki párt és etnikai kisebbségi csoport kijelentette, hogy bojkottálni fogja a választásokat, az NLD pedig nem fogja elfogadni annak eredményét, amennyiben nem folytatnak előzetes párbeszédet az alkotmány felülvizsgálatáról,
- H. mivel 2010. január 28-án Ngwe Soe Lint 13 éves börtönbüntetésre ítélték, amiért a Burma Demokratikus Hangja külföldi hírügynökségnek dolgozott, 2009. december 30-án pedig Hla Hla Wint ítélték 27 éves börtönbüntetésre hasonló vádakkal,
- I. mivel a politikai ellenállás folyamatos leverésére a burmai junta arra tett kísérleteként kell tekinteni, hogy az ebben az évben későbbre tervezett országos választások előtt nagyobb irányítást szerezzen a média felett,
- J. mivel 2009. augusztus 11-én Daw Aung San Szú Dzsí-t hároméves börtönbüntetésre ítélték, amit később a burmai hatóságok 18 hónapos házi fogságban letöltendő büntetésre változtattak; mivel Daw Aung San Szú Dzsí ügyvédei Burma Legfelsőbb Bíróságánál fellebbeztek az ítélet ellen; mivel Daw Aung San Szú Dzsí indokolatlan bírósági tárgyalását és az ellene hozott ítéletet a nemzetközi közösség széles körben elítélte,
- K. mivel a burmai hadsereg és a demokratikus karen buddhista hadsereg 2009. májusi támadásai miatt több ezer civil elhagyni kényszerült lakhelyét és a becslések szerint 5 000 menekült kényszerült elhagyni Thaiföldet; mivel nagy a veszélye, hogy visszatérésük esetén a karen nemzetiségű menekültek emberi jogait súlyosan megsértik, beleértve a kényszermunkát és a burmai hadsereg katonái által elkövetett megerőszakolásokat,
- L. mivel a becslések szerint félmillió, a lakhelyét országon belül elhagyni kényszerült személy él Kelet-Burmában, 140 000 menekült továbbra is kilenc táborban van a thai-burmai határnál, és több mint 200 000 rohingja nemzetiségű személy menekülttáborokban él vagy szétszóródott Délkelet-Banglades környékén; mivel burmai migránsok, menekültek és menedékkeresők milliói élnek Thaiföldön, Indiában, Bangladesben és Malajziában, és esetenként az emberkereskedelem áldozataivá válnak,
- M. mivel 2010. január 2. óta a bangladesi rendvédelmi ügynökségek eddig nem tapasztalt erővel csapnak le a bejelentetlen rohingja nemzetiségű menekültekre, akik letelepedtek a Cox's Bazar kerületben elhelyezkedő két hivatalos menekülttáboron kívül; mivel azóta több mint 500 rohingja nemzetiségű személyt tartóztattak le és a letartóztatottak közül egyeseket visszatoloncoltak a burmai határon, másokat a bevándorlási törvény alapján vád alá helyeztek és bebörtönöztek,
- N. mivel Bangladesben több mint 5 000 önkényesen letelepült rohingja nemzetiségű személy már elhagyta otthonát és biztonságot keresve átáramlottak az Ukhiában ideiglenesen létrehozott Kutupalong táborba; mivel ennek a tábornak a népessége a becslések szerint már 30 000 emberre duzzadt, akik nem kapnak élelmiszert és jelenleg a megélhetéshez való hozzáférésüket is megtagadják, mivel letartóztatnák őket, ha a tábor elhagyva elindulnának munkát keresni,
1. határozottan elítéli Burma/Mianmar népe emberi jogainak, alapvető szabadságának és alapvető demokratikus jogainak jelenleg is fennálló, rendszeres megsértését;
 2. súlyos aggodalmát fejezi ki Daw Aung San Szú Dzsí közelmúltbeli bírósági tárgyalása és elítélése miatt, és felszólít azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására; felszólít arra, hogy adják meg neki az elkövetkező választásokon való részvétel jogát;
 3. tudomásul veszi Burma/Mianmar kormányának abbéli döntését, hogy választásokat tart, és ragaszkodik ahhoz, hogy a jelenlegi feltételek nem nevezhetők szabadnak és demokratikusnak; különösen bírálja, hogy Aung San Szú Dzsí jelöltségét is megtiltották;
 4. felszólítja Burma/Mianmar kormányát, hogy azonnal kezdjen valódi párbeszédet az NLD-vel, illetve az összes többi ellenzéki párttal és etnikai csoporttal; ebben az összefüggésben üdvözli az ENSZ főtitkárának és burmai/mianmari emberi jogi különmegbízottjának a közvetítés érdekében kifejtett erőfeszítéseit;

2010. február 11., csütörtök

5. határozottan sürgeti Burma/Mianmar kormányát, hogy haladéktalanul tegye meg a szükséges lépéseket a nemzetközi szabványoknak megfelelő szabad, tisztességes, átlátható és átfogó választási eljárás biztosítása érdekében, többek között azáltal, hogy meghozza a szükséges választási törvényeket, engedélyezi, hogy az összes szavazó és az összes politikai párt részt vehessen a választási eljárásban és beleegyeznek a nemzetközi megfigyelők jelenlétébe;
6. elítéli a burmai rezsim politikai ellenfelei vagy ellenzői letartóztatásai mögötti önkényes vádak, különösen a buddhista szerzetesek folyamatos elnyomását és megfélemlítését; sürgeti a burmai hatóságokat, hogy a jövőben álljanak el a politikai okokból történő letartóztatásoktól, illetve azonnal és feltétel nélkül, politikai jogai teljes helyreállítása mellett engedje szabadon a lelkiismereti meggyőződésük miatt fogva tartottakat, többek között a szerzeteseket;
7. elítéli, hogy Burmában/Mianmarban korlátozzák a gyülekezési, egyesülési, mozgás- és szólásszabadságot; sürgeti a burmai/mianmari hatóságokat, hogy szüntesse meg ezeket a – többek között a szabad és független médiával szemben alkalmazott – korlátozásokat;
8. aggodalmát fejezi ki a folyamatos diszkrimináció, az emberi jogok megsértése, az erőszak, a gyermek- és kényszermunka, a kilakoltatás és az elnyomás egyéb, számos etnikai és vallási kisebbség által elszenvedett formái miatt, és felszólítja Burma/Mianmar kormányát, hogy azonnali fellépésével javítson az említett helyzeteken;
9. súlyos aggodalmát fejezi ki az önkényes fogvatartáshoz, erőszakos körülmények közötti eltűnéshez, megerőszakoláshoz és a szexuális erőszak egyéb formáihoz, kínzáshoz, embertelen és megalázó bánásmódhoz hasonló gyakorlatok folyamatos alkalmazása miatt; határozottan felszólítja Burma/Mianmar kormányát, hogy biztosítsa teljes, átlátható, hatékony, pártatlan és független vizsgálat folytatását az emberi jogok megsértéséről szóló valamennyi jelentés tekintetében, és az ilyen bűnökkel kapcsolatos büntetlenség megszüntetése érdekében a felelősöket állítsa bíróság elé;
10. határozottan felszólítja a burmai katonai juntát, hogy vessen véget a gyermekkatonák toborzásának és bevetésének, fokozza a gyermekek védelmét a fegyveres konfliktusoktól, és folytassa együttműködését az ENSZ főtitkára gyermekekkel és fegyveres konfliktusokkal foglalkozó különleges képviselőjével;
11. határozottan elítéli a burmai/mianmari kormány kisebbségek – többek között a szomszédos országokban menedéket keresők – ellen irányuló etnikai tisztogató kampányait;
12. felszólítja a Thai Királyság kormányát, hogy a továbbiakban is nyújtson menedéket és védelmet a burmai/mianmari üldöztetés elől menekülő karen népnek, és működjön együtt az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságával, a Thai-Burmai Határkonzorciummal és a nemzetközi közösséggel, hogy olyan alternatív megoldást találjanak, ami garantálja a 3 000 karen nemzetiségű menekült biztonságát;
13. sürgeti a Bizottságot, hogy a thai-burmai határon fennálló konfliktus fényében 2010-ben is tartsa fenn az EK Humanitárius Irodájának e térség menekültjei számára nyújtott támogatását;
14. üdvözli, hogy Banglades kormánya engedélyezi dél-ázsiai küldöttségének, hogy tényfeltárási küldetés keretében a következő héten megvizsgálja a Cox's Bazar és Bandarban kerületek rohingja nemzetiségű lakosainak helyzetét, és felszólítja Banglades kormányát, hogy ismerje el, hogy a rohingja nemzetiségű bejelentetlen lakosok haza nélküli menedékkérők, akik a burmai/mianmari üldöztetés elől menekültek és nemzetközi védelemre van szükségük, valamint nyújtson számukra megfelelő védelmet, megélhetéshez való hozzáférést és egyéb alapvető szolgáltatásokat;
15. sürgeti Kína, India és Oroszország kormányait, hogy vessék latba a burmai/mianmari hatóságok vonatkozásában fennálló gazdasági és politikai befolyásukat annak érdekében, hogy jelentős javulást érjenek el az országban, és vessenek véget a burmai rezsim fegyverekkel és egyéb stratégiai erőforrásokkal való ellátásának;
16. felkéri a Tanácsot, hogy egészen addig tartsa fenn a burmai rezsimmel szemben alkalmazott korlátozó intézkedéseit, amíg nem látszanak a demokratizálódás kézzelfogható jelei; ugyanakkor sürgeti a Tanácsot, hogy értékelje a korlátozó intézkedések hatékonyságát;

2010. február 11., csütörtök

17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást Catherine Ashton főképviselőnek/a Bizottság alelnökének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az EU burmai/mianmari különmegbízottjának, a burmai Állami Béke és Fejlődés Tanácsának, az ASEAN- és ASEM-tagállamok kormányainak, Banglades és Oroszország kormányának, az ASEM titkárságának, az ASEAN mianmari interparlamentáris képviselőcsoportjának, Daw Aung San Szú Dzsínek, a Nemzeti Liga a Demokráciáért pártnak, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ emberi jogi főbiztosának és az ENSZ burmai/mianmari emberi jogi különmegbízottjának.

2010. február 9., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

A Bizottság kinevezése

P7_TA(2010)0010

Az Európai Parlament 2010. február 9-i határozata a Bizottság kinevezéséhez történő hozzájárulásról

(2010/C 341 E/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 17. cikkének (7) bekezdésére és az Euratom-Szerződés 106a. cikkére,
- tekintettel az állam- vagy kormányfői összetételben üléselő Tanács 2009. július 9-i 2009/532/EK határozatára ⁽¹⁾, amellyel José Manuel Durão Barrosot jelölte a Bizottság elnökének,
- tekintettel a Bizottság megválasztott elnöke által, 2009. szeptember 3-án bemutatott „A következő Bizottságnak szóló politikai iránymutatásokra”,
- tekintettel a Parlament 2009. szeptember 16-i határozatára ⁽²⁾ José Manuel Durão Barrosónak a Bizottság elnökévé történő megválasztásáról,
- tekintettel a Bizottság elnökének egyetértésével hozott, 2009. december 4-i 2009/950/EU európai tanácsi határozatra ⁽³⁾ az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének kinevezéséről,
- tekintettel a Bizottság megválasztott elnökével közös megegyezéssel hozott, 2010. január 22-i 2010/41/EU, Euratom tanácsi határozatra ⁽⁴⁾ a Tanács által a Bizottság tagjaivá történő kinevezésre javasolt további személyek listájának elfogadásáról,
- tekintettel a biztosjelölteknek az illetékes parlamenti bizottságok előtt, 2010. január 11. és február 3. között tartott meghallgatásaira, továbbá a biztosjelölteknek a bizottságok általi, a meghallgatásokat követő értékeléseire,

⁽¹⁾ HL L 179., 2009.7.10., 61. o.⁽²⁾ Ezen a napon készült jegyzőkönyv, P7_PV(2009)09-16,7.1. tétel.⁽³⁾ HL L 328., 2009.12.15., 69. o.⁽⁴⁾ HL L 20., 2010.1.26., 5. o.

2010. február 9., kedd

- tekintettel az Elnökök Értekezletének 2010. január 21-i és február 4-i ülésén lefolytatott értékelésekre,
 - tekintettel a Bizottság megválasztott elnöke által a plenáris ülésen, 2010. február 9-én tett nyilatkozatra,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 106. cikkére és XVII. mellékletére,
1. megadja hozzájárulását a Bizottság elnökének, külkapcsolatokért felelős alelnökének (az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője) és többi tagjának testületként történő kinevezéséhez, a 2014. október 31-ig tartó hivatali időszakra;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa e határozatot az Európai Tanácsnak és a Miniszterek Tanácsának.
-

2010. február 10., szerda

A fordított adókvetési mechanizmus bizonyos csalásra alkalmas termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó választható és ideiglenes alkalmazása (a 2006/112/EK irányelv módosítása) *

P7_TA(2010)0011

Az Európai Parlament 2010. február 10-i jogalkotási állásfoglalása a 2006/112/EK irányelvnek a fordított adókvetési mechanizmus bizonyos csalásra alkalmas termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó választható és ideiglenes alkalmazása tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2009)0511 – C7-0210/2009 – 2009/0139(CNS))

(2010/C 341 E/18)

(Különleges jogalkotási eljárás – Konzultáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0511),
 - tekintettel az EK-Szerződés 93. cikkére, amely alapján a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0210/2009),
 - tekintettel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól szóló, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági közleményre (COM(2009)0665),
 - tekintettel az EU működéséről szóló szerződés 113. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0008/2010),
1. jóváhagyja a Bizottság módosított javaslatát;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően változtassa meg javaslatát az EK-Szerződés 293. cikkének (2) bekezdése értelmében;
 3. felhívja a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet, ha az általa jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra abban az esetben, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok parlamentjeinek.

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 1**Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály
4 preambulumbekkezdés**

(4) Az előre meghatározott jegyzéket, amelyről a tagállamok választhatnak, azon termékekre és szolgáltatásokra kell szűkíteni, amelyek a közelmúltbeli tapasztalatok alapján különösen alkalmasak csalásra. Az említett mechanizmus bevezetésének eredményes értékelése és hatásának körültekintő vizsgálata érdekében a tagállamok választási lehetőségeit **korlátozni szükséges**.

(4) Az előre meghatározott jegyzéket, amelyről a tagállamok választhatnak, azon termékekre és szolgáltatásokra kell szűkíteni, amelyek a közelmúltbeli tapasztalatok alapján különösen alkalmasak csalásra. Az említett mechanizmus bevezetésének eredményes értékelése és hatásának körültekintő vizsgálata érdekében a tagállamok választási lehetőségeit **az előre meghatározott listán szereplő árukra és szolgáltatásokra** szükséges korlátozni.

2010. február 10., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 2

Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály
4 a preambulumbekkezdés (új)

(4a) A mechanizmus hatálya alá tartozó termékek és szolgáltatások meghatározásakor a tagállamoknak az üvegházhatást okozó gáz kibocsátási egységeket kell kiválasztaniuk, valamint legfeljebb kettőt a VI. A. melléklet A. részében felsorolt kategóriák közül.

Módosítás 3

Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály
7 preambulumbekkezdés

(7) Annak érdekében, hogy a mechanizmusnak a csalásnak kitett tevékenységekre vonatkozó alkalmazását átlátható módon tudják kiértékelni, a tagállamok értékelő jelentéseinek a tagállamok által előre meghatározott kritériumokon szükséges alapulniuk. Az említett értékelésnek egyértelműen ki szükséges térnie a csalásokkal kapcsolatos helyzetre a mechanizmus alkalmazását megelőzően és azt követően, valamint a csalásokkal kapcsolatos tendenciák változására, beleértve más termékek és szolgáltatások értékesítését, a kiskereskedelmi szinten folytatott értékesítést és a más tagállamokba történő értékesítést.

(7) Annak érdekében, hogy a mechanizmus alkalmazásának a csalárd tevékenységekre gyakorolt hatása átlátható módon értékelhető legyen, a tagállamok értékelő jelentéseinek előre meghatározott kritériumokon kell alapulniuk. **Az egységes alkalmazás érdekében hatáskört kell biztosítani a Bizottság számára, hogy intézkedéseket fogadjon el, amelyek célja – a tagállamok hozzájárulásai alapján és tekintetbe véve a Hés Bizottság tanácsait is – azon értékelési kritériumok meghatározása, amelyeket a tagállamok alkalmaznak, amikor a fordított adó kivetési mechanizmus csalásokra gyakorolt hatását értékelik. A Bizottságnak ezeket a kritériumokat 2010. június 30-ig kell kidolgoznia.** Az említett értékelésnek egyértelműen ki szükséges térnie a csalásokkal kapcsolatos helyzetre a mechanizmus alkalmazását megelőzően és azt követően, valamint a csalásokkal kapcsolatos tendenciák változására, beleértve más termékek és szolgáltatások értékesítését, a kiskereskedelmi szinten folytatott értékesítést és a más tagállamokba történő értékesítést.

Módosítás 4

Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály
8 preambulumbekkezdés

(8) A jelentésnek értékelnie kell az előírások teljesítéséből az adóalanyok számára felmerülő költségeket, valamint a tagállamok által viselt végrehajtási költségeket, beleértve az ellenőrzési és vizsgálati intézkedések költségeit.

(8) A jelentésnek értékelnie kell az előírások teljesítéséből az adóalanyok számára felmerülő költségeket, valamint a tagállamok által viselt végrehajtási költségeket, beleértve az ellenőrzési és vizsgálati intézkedések költségeit, **továbbá a hű- és melegvízben az adott tagállam által, a VI. A. mellékletben felsorolt termékekre és szolgáltatásokra vonatkozóan kiválasztott és alkalmazott mechanizmusból fakadóan bekövetkező lehetséges változásokat is.**

Módosítás 5

Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály
8 a preambulumbekkezdés (új)

(8a) A tagállamok értékelő jelentései alapján a Bizottságnak 2014. július 1-jéig be kell nyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak egy jelentést, megfelelő javaslatokkal együtt, amely értékeli a mechanizmust alkalmazó intézkedés átfogó eredményességét és hatékonyságát, valamint az intézkedés költség-haszon arányát annak újraértékelése érdekében, hogy indokolt volna-e hatályának kiterjesztése vagy bővítése.

2010. február 10., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 6

Írányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály

1 cikk – 1 pont

2006/112/EK irányelv

199a cikk – 1 bekezdés – 1 albekezdés

1. A tagállamok 2014. szeptember 31-ig, legalább kétéves időszakra bevezethetnek és alkalmazhatnak egy olyan mechanizmust, amelyben a VI A. mellékletben felsorolt termék- és szolgáltatáskategóriák esetében a héra-fizetési kötelezettséget áthárítják az **adóköteles termék vásárlójára illetve a szolgáltatás igénybevevőjére**.

1. A tagállamok 2014. december 31-ig, legalább kétéves időszakra bevezethetnek és alkalmazhatnak egy olyan mechanizmust, amelyben a VI A. mellékletben felsorolt termék- és szolgáltatáskategóriák esetében a héra-fizetési kötelezettséget áthárítják az **adóalanyra, aki a terméket megveszi, illetve a szolgáltatást igénybe veszi**.

Módosítás 7

Írányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály

1 cikk – 1 pont

2006/112/EK irányelv

199a cikk – 1 bekezdés – 2 albekezdés

Az említett mechanizmus hatálya alá tartozó termékek és szolgáltatások *esetében* a tagállamok **a VI A. mellékletben felsorolt kategóriák közül legfeljebb hármat választhatnak ki, amelyek közül legfeljebb két kategória vonatkozhat termékekre**.

Az említett mechanizmus hatálya alá *vonandó* termékek és szolgáltatások *meghatározásakor* a tagállamok **kiválasztják az üveg-házhatást okozó gázkibocsátási egységeket, továbbá legfeljebb kettőt a VI. A. melléklet A. részében felsorolt kategóriák közül**.

Módosítás 8

Írányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály

1 cikk – 1 pont

2006/112/EK irányelv

199a cikk – 2 bekezdés – b pont

b) megfelelő és hatékony jelentéstételi kötelezettséget vezetnek be a mechanizmus hatálya alá tartozó termékeket és szolgáltatásokat értékesítő adóalanyokra vonatkozóan, amely minden ügylet esetében lehetővé teszi a vevő és az eladó adóalany valamint a szállított termékek vagy szolgáltatások típusának azonosítását, és a szállítások adóidőszakának és értékének meghatározását;

b) megfelelő és hatékony jelentéstételi kötelezettséget vezetnek be a mechanizmus hatálya alá tartozó termékeket és szolgáltatásokat értékesítő adóalanyokra vonatkozóan, amely minden egyes ügylet esetében **időszakonként, illetve az ügyletekre vonatkozó általános jelentéstétel alapján** lehetővé teszi a vevő és az eladó adóalany, valamint a szállított termékek vagy szolgáltatások típusának azonosítását, és a szállítások adóidőszakának és értékének meghatározását;

Módosítás 9

Írányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály

1 cikk – 1 pont

2006/112/EK irányelv

199a cikk – 2 bekezdés – c pont

c) az eladó által benyújtott információk keresztellenőrzése céljából ügyletenkénti vagy általános jelentéstételi kötelezettséget tesznek kötelezővé azon adóalanyok számára, amelyek a mechanizmus hatálya alá tartozó termékeket vásárolnak vagy szolgáltatásokat vesznek igénybe;

c) az eladó által benyújtott információk keresztellenőrzése céljából **időszakonként ismétlődő**, ügyletenkénti vagy általános jelentéstételi kötelezettséget tesznek kötelezővé azon adóalanyok számára, amelyek a mechanizmus hatálya alá tartozó termékeket vásárolnak vagy szolgáltatásokat vesznek igénybe;

2010. február 10., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 10**Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály****1 cikk – 1 pont**

2006/112/EK irányelv

199a cikk – 2 bekezdés – d pont

d) megfelelő és hatékony ellenőrző intézkedéseket vezetnek be a csalások jelenlegi formáinak felderítésére és visszaszorítására, valamint azért, hogy megelőzzék a csalások áttérjedését más termékekre és szolgáltatásokra, a kiskereskedelem szintjére vagy más tagállamokba.

d) megfelelő és hatékony ellenőrző intézkedéseket vezetnek be - **a már létező, be nem jelentett ellenőrzések kíséretében**- a csalások jelenlegi formáinak felderítésére és visszaszorítására, valamint azért, hogy megelőzzék a csalások áttérjedését más termékekre és szolgáltatásokra, a kiskereskedelem szintjére vagy más tagállamokba.

Módosítás 11**Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály****1 cikk – 1 pont**

2006/112/EK irányelv

199a cikk – 2 a bekezdés (új)

(2a) **Az a tagállam, amely az (1) bekezdésben meghatározott mechanizmus bevezetését választja, bármely, az adott mechanizmus hatálya alá tartozó terméket vásárló vagy szolgáltatást igénybe vevő adóalanyt kötelezhet egyedi adat-alapú jelentések benyújtására, annak tisztázása érdekében, hogy a szóban forgó termékek és szolgáltatások rendes kereskedelmi vagy egyéb célokra kerülnek-e felhasználásra.**

Módosítás 12**Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály****1 cikk – 1 pont**

2006/112/EK irányelv

199a cikk – 3 a bekezdés (új)

(3a) **A tagállamok inputja alapján a Bizottság állapítja meg a (3) bekezdés b) pontjában említett értékelési kritériumokat, miután konzultált a Héa Bizottsággal.**

Módosítás 13**Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály****1 cikk – 1 pont**

2006/112/EK irányelv

199a cikk – 4 bekezdés – f a pont (új)

fa) a héa-bevételekben a tagállam által a VI. A. mellékletben felsorolt termékekre és szolgáltatásokra vonatkozóan kiválasztott és alkalmazott mechanizmusból fakadóan bekövetkező lehetséges változások.

2010. február 10., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 14**Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály****1 cikk – 1 pont**

2006/112/EK irányelv

199a cikk – 4 a bekezdés (új)

(4a) A tagállamok (4) bekezdésben említett jelentései alapján a Bizottság 2014. július 1-jéig benyújt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak egy jelentést - megfelelő javaslatokkal együtt -, amely értékeli a mechanizmust alkalmazó intézkedés átfogó eredményességét és hatékonyságát, valamint az intézkedés költség-haszon arányát annak újraértékelése érdekében, hogy indokolt-e az intézkedés hatályának kiterjesztése vagy bővítése.

ERFA: A marginalizált közösségeket segítő, lakáscélú intézkedések támogathatósága *I**

P7_TA(2010)0012

Az Európai Parlament 2010. február 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendeletnek a marginalizált közösségeket segítő, lakáscélú intézkedések támogathatósága tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0382 – C7-0095/2009 – 2009/0105(COD))

(2010/C 341 E/19)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0382),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 162. cikkére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0095/2009),
 - tekintettel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól szóló, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági közleményre (COM(2009)0665),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (3) bekezdésére és 178. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0048/2009),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

2010. február 10., szerda

P7_TC1-COD(2009)0105

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2010. február 10-én került elfogadásra az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendeletnek a marginalizált közösségeket segítő, lakásberuházási intézkedések támogathatósága tekintetében történő módosításáról szóló .../2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 437/2010/EU rendelet.)

Az adózás területén történő közigazgatási együttműködés *

P7_TA(2010)0013

Az Európai Parlament 2010. február 10-i jogalkotási állásfoglalása az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2009)0029 – C6-0062/2009 – 2009/0004(CNS))

(2010/C 341 E/20)

(Különleges jogalkotási eljárás – Konzultáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0029),
 - tekintettel az EK-Szerződés 93. és 94. cikkére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0062/2009),
 - tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól” című közleményére (COM(2009)0665),
 - tekintettel az EU működéséről szóló szerződés 113. és 115. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 55. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0006/2010),
1. jóváhagyja a Bizottság módosított javaslatát;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy ennek megfelelően változtassa meg javaslatát, az EU működéséről szóló szerződés 293. cikkének (2) bekezdése értelmében;
 3. felhívja a Tanácsot, hogy értesítse a Parlamentet, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 4. kéri a Tanácsot, hogy konzultáljon újra a Parlamenttel, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

2010. február 10., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 1

Irányelvre irányuló javaslat
9 a preambulumbekkezdés (új)

(9a) A tagállamok különböző adózási rendszereinek megfelelő alkalmazása és ellenőrzése érdekében megfelelő tájékoztatásra van szükség a más tagállamokban folytatott adóköteles tevékenységekről. A különböző módszerek közül, az automatikus információcsere tűnik a pontos adózáshoz megkívánt időszerű információ közlésére a leghatékonyabb módszernek, különösen a határokon átnyúló esetekben. Annak érdekében, hogy az ilyen automatikus információcsere hatékony legyen, szükséges meghatározni a kategóriákat és a kötelező alkalmazásának területeit. Ezen kívül lehetőséget kell biztosítani az átadandó információ kategóriáitól és/vagy a mechanizmust beindító mennyiségtől függően egy kettős korlát felállítására is.

Módosítás 2

Irányelvre irányuló javaslat
10 preambulumbekkezdés

(10) A tagállamok automatikusan cserélnek információt, ha valamely tagállam okkal feltételezi, hogy a másik tagállamban nem vagy feltehetőleg nem tartották be az adójogszabályokat, ha a másik tagállamban fennáll a helytelen adóztatás kockázata, vagy ha a másik tagállamban bármely oknál fogva adókijátszásra vagy adókikerülésre került vagy kerülhet sor, különösen ha különböző tagállamokban tevékenykedő vállalkozások között mesterséges nyereségátvitel van, vagy ha adókedvezmények kihasználása érdekében két különböző tagállamban működő vállalkozás egy harmadik ország közreműködésével bonyolít le ilyen ügyleteket.

(10) A tagállamok – **miközben biztosítják a fogyasztói magánélet védelmét** – automatikusan cserélnek információt, ha valamely tagállam okkal feltételezi, hogy a másik tagállamban nem vagy feltehetőleg nem tartották be az adójogszabályokat, ha a másik tagállamban fennáll a helytelen adóztatás kockázata, vagy ha a másik tagállamban bármely oknál fogva adókijátszásra vagy adókikerülésre került vagy kerülhet sor, különösen ha különböző tagállamokban tevékenykedő vállalkozások között mesterséges nyereségátvitel van, vagy ha adókedvezmények kihasználása érdekében két különböző tagállamban működő vállalkozás egy harmadik ország közreműködésével bonyolít le ilyen ügyleteket.

Módosítás 3

Irányelvre irányuló javaslat
11 a preambulumbekkezdés (új)

(11a) Az említett információ védelmét a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv,⁽¹⁾ valamint a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ értelmében is biztosítani kell. A tagállamoknak és a Bizottságnak tiszteletben kell tartaniuk az átláthatósággal kapcsolatos kötelezettségeket és az érdekelt felekre vonatkozó információt a személyes adatok visszakeresésével együtt járó esetekben. Biztosítani kell a megfelelő szintű védelmet, a korlátozott idejű tárolási időszakot és az adatnyilvántartó intézmény vagy szerv elszámoltathatóságát.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1.o.

2010. február 10., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 29

Irányelvre irányuló javaslat
11 b preambulumbekkezdés (új)

(11b) A (9), (10) és (11) preambulumbekkezdésben említett esetekben a tervezett információcsere nem eredményezhet további nyilatkozattételi kötelezettségeket a személyekre és a vállalkozásokra nézve.

Módosítás 4

Irányelvre irányuló javaslat
12 preambulumbekkezdés

(12) Fontos, hogy egy tagállam adóhatóságának tisztviselői jelen lehessenek egy másik tagállam területén, és **gyakorolhassák a megkeresett tagállam tisztviselőire ruházott vizsgálati hatáskört.**

(12) A tagállamok adóhatóságai közötti együttműködés fellelítése érdekében fontos, hogy egy tagállam adóhatóságának tisztviselői jelen lehessenek egy másik tagállam területén.

Módosítás 5

Irányelvre irányuló javaslat
17 a preambulumbekkezdés (új)

(17a) Az irányelv alkalmazhatóságának és hatékonyságának fokozása érdekében ugyanolyan szintű kötelezettségnek kell vonatkoznia a megkeresett hatóság számára már rendelkezésre álló információ kiadására, mint az ilyen információ megszerzéséhez szükséges közigazgatási vizsgálatok lefolytatására.

Módosítás 6

Irányelvre irányuló javaslat
19 preambulumbekkezdés

(19) A tagállamok azonban nem tagadhatják meg az információ továbbítását azért, mert nem áll fenn hazai érdek, vagy mert **a másik tagállamban illetőséggel rendelkező személyre vonatkozó** információ egy bank, más pénzügyi intézmény, egy meghatalmazott vagy egy ügynökként vagy vagyongazdálkodóként fellépő személy birtokában van, vagy mert egy személy tulajdoni érdekeltségére vonatkozik.

(19) A tagállamok azonban nem tagadhatják meg az információ továbbítását azért, mert nem áll fenn hazai érdek, vagy mert **az** információ bank, más pénzügyi intézmény, meghatalmazott vagy ügynökként vagy vagyongazdálkodóként fellépő személy birtokában van, vagy mert egy személy tulajdoni érdekeltségére vonatkozik.

Módosítás 7

Irányelvre irányuló javaslat
20 preambulumbekkezdés

(20) Egyértelművé kell tenni, hogy ha valamely tagállam az ebben az irányelvben előírtnál szélesebb együttműködést biztosít egy harmadik tagállamnak, nem utasíthatja el ugyanilyen mértékű együttműködés biztosítását a többi tagállam számára sem.

(20) Egyértelművé kell tenni, hogy ha valamely tagállam az ebben az irányelvben előírtnál szélesebb együttműködést biztosít egy harmadik tagállamnak, nem utasíthatja el ugyanilyen mértékű együttműködés biztosítását a többi tagállam számára sem. **Személyes adatok harmadik országnak történő bármely átadására a 95/46/EK irányelvvel összhangban kell, hogy sor kerüljön.**

2010. február 10., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 8

Irányelvre irányuló javaslat
22 preambulumbekkezdés

(22) Értékelni kell a **közigazgatási együttműködés** hatékonyságát, különösen statisztikák alapján.

(22) **A közigazgatási együttműködés megerősítése és mélyítése érdekében** értékelni kell a **jelen irányelv alkalmazásának** hatékonyságát, különösen statisztikák alapján. **Ugyanakkor nyomon kell követni azokat az eseteket, amelyekben a tagállamok megtagadták az információátadást vagy a közigazgatási vizsgálat lefolytatását.**

Módosítás 9

Irányelvre irányuló javaslat
23 a preambulumbekkezdés (új)

(23a) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően a Bizottságot fel kell hatalmazni felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására az automatikus információcsere hatálya alá tartozó jövedelmi és tőkekategóriák, valamint azon jövedelem- és tőkekülönböztetési technikai fejlesztésére vonatkozóan, amelyek felett az információcsere kötelező. Az igazgatási együttműködés sajátos jellegére való tekintettel, a felhatalmazásnak határozatlan időre kell szólnia.

Módosítás 10

Irányelvre irányuló javaslat
3 cikk – 6 pont – d pont

d) **bármely** jogi konstrukció, beleértve **a partnerségeket és trösztöket, amelyek jövedelmére vagy tőkéjére** az ezen irányelv hatálya alá tartozó adók **vonatkoznak**;

d) **bármely egyéb** jogi eszköz vagy konstrukció, **függetlenül jellegétől vagy formájától, és attól, hogy rendelkezik-e vagy sem jogi személyiséggel, amelynek olyan eszközök lehetnek a tulajdonában és kezelésében, beleértve az azokból származó jövedelmet is, amelyekre vonatkozik az ezen irányelv hatálya alá tartozó adók bármelyike**;

Módosítás 11

Irányelvre irányuló javaslat
3 cikk – 8 pont

8. „elektronikus úton”: adatok elektronikus berendezések segítségével történő feldolgozása, a digitális tömörítést is beleértve, és tárolása vezetékes vagy rádióan keresztül történő továbbítás, optikai technológiák vagy más elektromágneses megoldás alkalmazásával;

8. „elektronikus úton”: adatok elektronikus berendezések segítségével történő feldolgozása, a digitális tömörítést is beleértve, és tárolása vezetékes vagy rádióan keresztül történő továbbítás, optikai technológiák vagy más elektromágneses megoldás alkalmazásával, **amennyiben e megoldások alkalmazása során biztosítani lehet az információ biztonságos védelmét**;

Módosítás 12

Irányelvre irányuló javaslat
7 a cikk (új) (I. szakaszban „Megkeresésre történő információcsere”)

7a. cikk

Ellenőrzési rendszerek

Minden egyes tagállam az egyetlen adóügyi összekötő hivatala számára megfelelő ellenőrzési rendszereket alakít ki, az átláthatóság és költséghatékonyság érdekében, továbbá ennek megfelelően, a nyilvánosság számára is hozzáférhető jelentést készít, az éves monitoring gyakorlat keretében.

2010. február 10., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 13
Irányelvre irányuló javaslat
8 cikk – 1 bekezdés

(1) Minden egyes tagállam illetékes hatósága automatikus információcsere útján tájékoztatja a **többi tagállamot** a különleges jövedelem- és tőkekategóriákról .

(1) Minden egyes tagállam illetékes hatósága automatikus információcsere útján tájékoztatja a **másik tagállam illetékes hatóságát az utóbbi tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkező személyekkel kapcsolatban a következő** különleges jövedelem- és tőkekategóriákról :

- a) **munkából származó jövedelmek;**
- b) **igazgatói illetmények;**
- c) **osztalékok;**
- d) **tőkenyereségek;**
- e) **jogdíjak;**
- f) **olyan életbiztosítási termékek, amelyekre az információcsere-ről szóló egyéb uniós jogi eszközök és más hasonló intézkedések nem vonatkoznak;**
- g) **nyugdíjak;**
- h) **ingatlan tulajdon és az ebből származó jövedelem.**

Az ilyen információkat a 95/46/EK irányelv és a 45/2001/EK rendelet védi. A tagállamok és a Bizottság a személyes adatok lehívásával együtt járó esetekben tisztelőben tartják az átláthatósággal kapcsolatos kötelezettségeket és az érdekelt felekre vonatkozó információkat. Biztosítani kell a megfelelő szintű védelmet, a korlátozott idejű tárolási időszakot és az adatnyilvántartó intézmény vagy szerv elszámoltathatóságát.

Módosítás 14
Irányelvre irányuló javaslat
8 cikk – 2 bekezdés

(2) A Bizottság a **24. cikk (2) bekezdésében** említett eljárással összhangban az irányelv hatálybalépésétől számított két éven belül elfogadja a következőket:

(2) A 2. cikkben említett adók megállapítása hatékonyságának a tagállamokban összegyűjtött tapasztalatok alapján történő javítása érdekében a Bizottság a 22a., 22b. és 22c. cikkeknek megfelelően elsőként ...ig (*) felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek:

- a) **az alkalmazási körbe bevonandó jövedelem- és tőkekategóriákat;**
- b) **a kicserélendő információ típusát;;**
- c) **az a) pontban említett kategóriákon belül bármely különös feltételt vagy korlátozást;**
- d) **az információcsere gyakoriságát;**
- e) **az információcserevel kapcsolatos gyakorlati intézkedéseket.**

- a) **tisztázzák az (1) bekezdésben említett kategóriákon belüli bármely konkrét feltételt vagy korlátozást;**
- b) **minden egyes jövedelem- és vagyont kategória esetén meghatározzák azt a küszöbértéket, amely felett az információcsere kötelező.**

(*) kérjük az időpont beillesztését: az irányelv hatálybalépése után két évvel.

2010. február 10., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 15

Irányelvre irányuló javaslat
8 cikk – 2 a bekezdés (új)

(2a) Az automatikus információcsere működését a Bizottság évente értékeli, és arról jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára. A belső piac zökkenőmentes működésének elősegítése érdekében, az értékelés alapján a Bizottság javaslatot tesz az automatikus információcsere kiterjesztését és minőségének javítását célzó intézkedésekre.

Módosítás 16

Irányelvre irányuló javaslat
8 cikk – 3 a bekezdés (új)

(3a) Egy tagállam illetékes hatósága jelezheti egy másik tagállam illetékes hatósága számára, hogy nem kíván információt kapni az (1) bekezdésben említett jövedelem- és tőke-kategóriákról, illetve hogy nem kíván információt kapni az egy bizonyos meghatározott küszöbértéket át nem lépő jövedelmekről és tőkékről. Ilyen esetben az adott illetékes hatóság erről értesíti a Bizottságot.

Módosítás 17

Irányelvre irányuló javaslat
8 cikk – 3 b bekezdés (új)

(3b) Az információ átadására évente legalább egyszer kerül sor, de legkésőbb hat hónappal az információt összegyűjtő tagállam költségvetési évének lezárását követően.

Módosítás 18

Irányelvre irányuló javaslat
8 cikk – 4 bekezdés – 1 albekezdés – bevezető rész

(4) Ha a tagállamok a 2. cikkben említett adók helyes megállapítása céljából két- vagy többoldalú megállapodásokat kötnek, rendelkezniük kell a bizonyos jövedelem- és tőke-kategóriákhoz kapcsolódó automatikus információcsere-ről. E célból az említett megállapodásokban a következő elemeket kell meghatározniuk:

(4) Ha a tagállamok a 2. cikkben említett adók helyes megállapítása céljából két- vagy többoldalú megállapodásokat kötnek, rendelkezniük kell a bizonyos jövedelem- és tőke-kategóriákhoz kapcsolódó automatikus információcsere-ről, **a 95/46/EK irányelvnek és a 45/2001/EK rendeletnek megfelelően.** E célból az említett megállapodásokban a következő elemeket kell meghatározniuk:

Módosítás 19

Irányelvre irányuló javaslat
10 cikk – 2 bekezdés – 1 albekezdés

(2) Ha a megkereső hatóság tisztviselői jelen vannak az(1) bekezdés szerinti közigazgatási vizsgálatoknál, **azzal a feltétellel gyakorolhatják a megkeresett hatóság tisztviselőire ruházott vizsgálati hatáskört, hogy ezt a megkeresett tagállam törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek megfelelően teszik.**

(2) Ha a megkereső hatóság tisztviselői jelen vannak az(1) bekezdés szerinti közigazgatási vizsgálatoknál, a megkeresett hatóság **beleegyezésével és az általa meghatározott iránymutatók szerint részt vehetnek a vizsgálat lefolytatásában.**

2010. február 10., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 20
Irányelvre irányuló javaslat
17 cikk – 2 bekezdés

(2) A 16. cikk (2) és (4) bekezdését semmi esetre sem lehet úgy értelmezni, hogy az lehetővé **teszi** egy tagállam megkeresett hatósága számára **a megkereső tagállamban adózási szempontból illetőséggel rendelkező személyre vonatkozó** információszolgáltatás visszautasítását, kizárólag azért, mert ez az információ egy bank, más pénzügyi intézmény, egy meghatalmazott vagy egy ügynökként illetve vagyonkezelőként fellépő személy birtokában van, vagy mert egy személy tulajdoni érdekeltiségére vonatkozik.

(2) A 16. cikk (2) és (4) bekezdését semmi esetre sem lehet úgy értelmezni, hogy az lehetővé **tenné** egy tagállam megkeresett hatósága számára **az 5. cikk (1) bekezdése értelmében releváns** információszolgáltatás visszautasítását kizárólag azért, mert ez az információ egy bank, más pénzügyi intézmény, egy meghatalmazott vagy egy ügynökként illetve vagyonkezelőként fellépő személy birtokában van, vagy mert egy személy tulajdoni érdekeltiségére vonatkozik.

Módosítás 21
Irányelvre irányuló javaslat
22 cikk – 2 a bekezdés (új)

(2a) A tagállamok évente beszámolnak a Bizottságnak azokról az esetekről, amelyekben megtagadták az információátadást vagy a közigazgatási vizsgálat lefolytatását, egyben megadva a döntésük mögött húzódó indokokat is. A Bizottság a 24. cikk (3) bekezdése értelmében értékeli ezt a bejelentést, és ajánlásokat fogalmaz meg az ilyen esetek csökkentése érdekében.

Módosítás 22
Irányelvre irányuló javaslat
V a fejezet – cím (új)

Va.
FEJEZET
FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK

Módosítás 23
Irányelvre irányuló javaslat
22a cikk (új)

22a. cikk
A felhatalmazás gyakorlása

(1) A 8. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó jogkört határozatlan időtartamra ruházzák a Bizottságra.

(2) Amint a Bizottság elfogad egy felhatalmazáson alapuló jogi aktust, erről egyidejűleg tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására való feljogosítására a 22b. és a 22c. cikkben szereplő feltételek vonatkoznak.

Módosítás 24
Irányelvre irányuló javaslat
22 b cikk (új)

22b. cikk
A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács visszavonhatja az 8. cikk (2) bekezdésében említett hatáskör-átruházást.

2010. február 10., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

(2) Az az intézmény, amely a felhatalmazás visszavonására irányuló belső eljárást indított, törekszik arra, hogy tájékoztassa a másik intézményt és a Bizottságot, megnevezve azokat a hatásköröket is, amelyekre a visszavonás vonatkozhat.

(3) A visszavonásról szóló határozat véget vet az erről szóló határozatban megjelölt hatáskörök átruházásának. A határozat azonnal vagy a határozatban szereplő későbbi időpontban lép hatályba. Nem érinti a már hatályos felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. Ezt a határozatot az Európai Unió Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni.

Módosítás 25

Írányelvre irányuló javaslat
22 c cikk (új)

22c. cikk

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kifogásolása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács az értesítés dátumát követő négy hónapon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időszak két hónappal meghosszabbítható.

(2) Amennyiben sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, azt az Európai Unió Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni, és az aktus az abban megállapított időpontban lép hatályba.

(3) Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács kifogást emel valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, a szóban forgó jogi aktus nem lép hatályba. A kifogást emelő intézmény megindokolja a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogását.

Módosítás 26

Írányelvre irányuló javaslat
23 cikk – 1 bekezdés – 1 albekezdés

(1) Ha egy tagállam illetékes hatósága egy harmadik országtól a 2. cikkben említett adók helyes megállapítása céljából információt kap, az említett hatóság továbbítja az információt azon tagállamok illetékes hatóságának, amelyek számára ez az információ **hasznos lehet**, és minden esetben továbbítja azoknak, akik ezt kérik, amennyiben ezt a harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodások nem zárják ki.

(1) Ha egy tagállam illetékes hatósága egy harmadik országtól a 2. cikkben említett adók helyes megállapítása céljából információt kap, az említett hatóság továbbítja az információt azon tagállamok illetékes hatóságának, amelyek számára ez az információ **ezen adók helyes megállapításához szükséges**, és minden esetben továbbítja azoknak, akik ezt kérik, amennyiben ezt a harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodások nem zárják ki.

Módosítás 27

Írányelvre irányuló javaslat
23 cikk – 2 bekezdés – bevezető rész

(2) Az illetékes hatóságok a személyes adatok harmadik országok felé történő kiadására vonatkozó hazai rendelkezésekkel összhangban közölhetik az ezen irányelv szerint megszerzett információkat egy harmadik országgal, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

(2) Az illetékes hatóságok a személyes adatok harmadik országok felé történő kiadására vonatkozó hazai rendelkezésekkel összhangban közölhetik az ezen irányelv szerint megszerzett információkat egy harmadik országgal. **Az információ harmadik országnak történő, bármely ilyen átadását a 95/46/EK irányelvnek megfelelően kell végrehajtani, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:**

2010. február 10., szerda

Az adókból, illetékekből, vámokból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtás *

P7_TA(2010)0014

Az Európai Parlament 2010. február 10-i jogalkotási állásfoglalása az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2009)0028 – C6-0061/2009 – 2009/0007(CNS))

(2010/C 341 E/21)

(Különleges jogalkotási eljárás – Konzultáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0028),
 - tekintettel az EK-Szerződés 93 és 94. cikkére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0061/2009),
 - tekintettel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő nemzetközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól szóló, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági közleményre (COM(2009)0665),
 - tekintettel az EU működéséről szóló szerződés 113. és 115. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0002/2010),
1. jóváhagyja a Bizottság módosított javaslatát;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően változtassa meg javaslatát az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikkének (2) bekezdése értelmében;
 3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet, ha az általa jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra abban az esetben, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 1

**Irányelvre irányuló javaslat
3 cikk – 6 a bekezdés (új)**

(6a) Az átlátható és költséghatékony szervezet biztosítása érdekében minden tagállam a központi összekötő hivatala vagy a kijelölt összekötő hivatalok mint összekötő szervek számára megfelelő ellenőrző rendszereket alakít ki, és erről éves felülvizsgálat keretében megfelelő, nyilvánosan hozzáférhető jelentést készít.

2010. február 10., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 2

Irányelvre irányuló javaslat
4 cikk – 1 bekezdés – 1 albekezdés

(1) A **tagállamok** központi összekötő **hivatalának, összekötő hivatalának vagy más összekötő szervének (a továbbiakban: a megkereső hatóság)** kérésére annak a tagállamnak a központi összekötő hivatala, összekötő hivatala vagy más összekötő szerve, amelyhez a kérelem beérkezett (a továbbiakban: a megkeresett hatóság) biztosít minden olyan információt, amely a megkereső hatóság számára a 2. cikkben említett követeléseinek behajtása során fontos lehet.

(1) A központi összekötő **hivatalok a többi tagállam** központi összekötő hivatalával megosztanak minden olyan információt, amely **ez utóbbi** számára a 2. cikkben említett követelések behajtása során fontos lehet.

Módosítás 3

Irányelvre irányuló javaslat
5. cikk

A központi összekötő hivatalok információt cserélnek a nemzeti adóhatóságok általi adóvisszatérítésekre vonatkozóan, a hozzáadottérték-adó kivételével, ha az említett visszatérítések más tagállamban letelepedett személyt érintenek **és 10 000 EUR-t meghaladó összegre vonatkoznak.**

A központi összekötő hivatalok információt cserélnek a nemzeti adóhatóságok általi adóvisszatérítésekre vonatkozóan, a hozzáadottérték-adó kivételével, ha az említett visszatérítések más tagállamban letelepedett személyt érintenek.

Módosítás 4

Irányelvre irányuló javaslat
6 cikk – 2 bekezdés

(2) A megkereső és a megkeresett hatóság közötti megállapodás alapján és az utóbbi által megállapított feltételekkel összhangban a megkereső hatóság által felhatalmazott tisztviselők **a 4. cikk (1) bekezdése** szerinti információ megszerzése céljából jelen lehetnek a megkeresett tagállam területén végrehajtott közigazgatási vizsgálatoknál.

(2) A megkereső és a megkeresett hatóság közötti megállapodás alapján és az utóbbi által megállapított feltételekkel összhangban a megkereső hatóság által felhatalmazott tisztviselők **az ezen irányelv** szerinti információ megszerzése céljából jelen lehetnek a megkeresett tagállam területén végrehajtott közigazgatási vizsgálatoknál.

Amennyiben az első albekezdésnek megfelelően egy közigazgatási vizsgálat a megkereső **tagállam** tisztviselőinek jelenlétében zajlik, ezek a tisztviselők gyakorolhatják a megkeresett **tagállam** tisztviselőire ruházott vizsgálati hatáskört, feltéve, hogy azt a megkeresett **tagállamban** hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekkel összhangban teszik.

Amennyiben az első albekezdésnek megfelelően egy közigazgatási vizsgálat a megkereső **hatóság** tisztviselőinek jelenlétében zajlik, ezek a tisztviselők **megállapodás esetén** gyakorolhatják a megkeresett **hatóság** tisztviselőire ruházott vizsgálati hatáskört, feltéve, hogy azt a megkeresett **hatóság tagállamában** hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekkel összhangban teszik.

Ha a vizsgálat által érintett személy a megkereső tagállam tisztviselői által végzett ellenőrzés során elutasítja azok intézkedéseinek betartását, a megkeresett tagállam ezt saját tisztviselőjével szembeni elutasításnak tekinti és annak megfelelően kezeli.

Amennyiben a tagállamok a megkeresett hatóság tisztviselőire ruházott ellenőrzési hatáskörrel megállapodást kötöttek, és a vizsgálat által érintett személy a megkereső tagállam tisztviselői által végzett ellenőrzés során elutasítja azok intézkedéseinek betartását, a megkeresett tagállam ezt saját tisztviselőjével szembeni elutasításnak tekinti és annak megfelelően kezeli.

Módosítás 5

Irányelvre irányuló javaslat
8 cikk – 1 bekezdés – b pont

b) formanyomtatvány ajánlott levélben vagy elektronikus úton történő küldése, amelyhez csatolva van a megkereső tagállamból származó okirat vagy határozat; ehhez a formanyomtatványhoz az I. mellékletben található mintát kell használni.

b) formanyomtatvány ajánlott levélben vagy elektronikus úton történő küldése, amelyhez csatolva van a megkereső tagállamból származó okirat vagy határozat, **vagy annak hiteles példánya;** ehhez a formanyomtatványhoz az I. mellékletben található mintát kell használni.

2010. február 10., szerda

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 6

Irányelvre irányuló javaslat
12 cikk – 3 bekezdés

(3) A megkeresett hatóság az általa behajtott követelés teljes összegét átutalja a megkereső tagállam részére.

(3) A megkeresett hatóság az általa behajtott követelés teljes összegét **a kérés beérkezése után 14 napon belül** átutalja a megkereső tagállam részére.

Módosítás 7

Irányelvre irányuló javaslat
23 a cikk (új)

23a. cikk

Az irányelv keretében elvégzett tevékenységek nyomon követése

A központi összekötő hivatalok évente jelentést készítsenek az előző adóév során az ezen irányelv keretében végzett együttműködési tevékenységeikről. E jelentés tartalmazza legalább a beérkezett és kibocsátott kérelmek számát, a velük kapcsolatos további teendőket, a kérelem elutasítása esetén az elutasítás indokait, a feldolgozásra szánt időt, a követelés összegét és a ténylegesen behajtott összegeket. E jelentést véleményezés céljából meg kell küldeni az Európai Parlamentnek és az Európai Bizottságnak.

Módosítás 8

Irányelvre irányuló javaslat
27 cikk – 1 a bekezdés (új)

A Bizottság elősegíti a tagállamok közötti jó együttműködést, és folyamatosan nyomon követi az ezen irányelvben foglalt behajtással kapcsolatos, a tagállamok közötti információcsere és a segítségnyújtás hiányosságait érintő esetleges panaszokat.

Módosítás 9

Irányelvre irányuló javaslat
27 a cikk (új)

27a. cikk

Bizottsági elemzés

A Bizottság a tagállamok adótörvényeiben foglalt behajtási eszközökről – így a beszedési megbízásokról, az ingatlan-nyilvántartásban meghatározott behajtási követelésekről, a zálogjogokról, a végrehajtási eljárás jogszabályokban előírt és a gyakorlatban alkalmazott határidőiről – széles körű összehasonlító elemzést készít annak érdekében, hogy megkönnyítse a tagállamok számára az adóbehajtással kapcsolatos bevált gyakorlatok végrehajtását.

2010. február 11., csütörtök

Az előcsatlakozási támogatási eszköz (IPA) létrehozásáról szóló, 2006.július 17-i 1085/2006/EK tanácsi rendelet módosítása *I**

P7_TA(2010)0026

Az Európai Parlament 2010. február 11-i jogalkotási állásfoglalása az előcsatlakozási támogatási eszköz (IPA) létrehozásáról szóló, 2006. július 17-i 1085/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0588 – C7-0279/2009 – 2009/0163(COD))

(2010/C 341 E/22)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0588),
 - tekintettel az EK-Szerződés 181a. cikkére, amelynek alapján a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0279/2009),
 - tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének következményei a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra” című közleményére (COM(2009)0665),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére és 212. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 55. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A7-0003/2010),
1. elfogadja az alább ismertetett, első olvasatbeli álláspontot;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2009)0163

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2010. február 11-én került elfogadásra az előcsatlakozási támogatási eszköz (IPA) létrehozásáról és a 1085/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló 2010/.../EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 540/2010/EU rendelet.)

2010. február 11., csütörtök

A gyermektartás és a családi tartások egyéb formáinak nemzetközi behajtása *

P7_TA(2010)0027

Az Európai Parlament 2010. február 11-i jogalkotási állásfoglalása a gyermektartás és a családi tartások egyéb formáinak nemzetközi behajtásáról szóló egyezmény Európai Közösség által történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2009)0373 – C7-0156/2009 – 2009/0100(NLE))

(2010/C 341 E/23)

(Konzultáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2009)0373),
 - tekintettel az EK-Szerződés 61. cikkének c) pontjára és 300. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,
 - tekintettel az EK-Szerződés 300. cikke (3) bekezdésének első albekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0156/2009),
 - tekintettel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól” című bizottsági közleményre (COM(2009)0665),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 81. cikkének (3) bekezdésére és 218. cikke (6) bekezdésének b) pontjára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A7-0005/2010),
1. jóváhagyja az egyezmény megkötését;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Progress foglalkoztatási és társadalmi szolidaritási program *I**

P7_TA(2010)0028

Az Európai Parlament 2010. február 11-i jogalkotási állásfoglalása a Progress közösségi foglalkoztatási és társadalmi szolidaritási program létrehozásáról szóló 1672/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2009)0340 – C7-0052/2009 – 2009/0091(COD))

(2010/C 341 E/24)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0340),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére, 13. cikke (2) bekezdésének a) pontjára, 129. cikkére és 137. cikkének (2) bekezdésére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0052/2009),

2010. február 11., csütörtök

- tekintettel a Bizottságnak „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közleményére (COM(2009)0665),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére, 19. cikkének (2) bekezdésére, 149. cikkére és 153. cikke (2) bekezdésének a) pontjára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A7-0049/2009),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. figyelembe veszi a Bizottság mellékelt nyilatkozatát;
 3. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2009)0091

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. február 11-én került elfogadásra a Progress közösségi foglalkoztatási és társadalmi szolidaritási program létrehozásáról szóló 1672/2006/EK határozat módosításáról szóló 2010/.../EU európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 284/2010/EU határozat.)

MELLÉKLET

A Bizottság nyilatkozata

Tárgy: Az európai mikrofinanszírozási eszköz finanszírozása

Az európai mikrofinanszírozási eszközhöz az Unió költségvetéséből biztosított pénzügyi hozzájárulás összegét a 2010. január 1. és 2013. december 31. közötti időszakra 100 millió euróban határozták meg; ennek finanszírozása részben a Progress programra szánt költségvetés 60 millió euróval való csökkentéséből történik.

A Bizottság gondoskodni fog arról, hogy a költségvetés-tervezetében elegendő tartaléksáv maradjon az 1a. alfejezetbe tartozó kiadások számára megállapított felső értékhatáron belül annak érdekében, hogy a költségvetési hatóság, azaz a Tanács és a Parlament a költségvetési fegyelemlről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 37. pontjának megfelelően maximum 20 millió euróval növelhesse a Progress programhoz a 2011–2013-as időszakban rendelt költségvetés összegét.

2010. február 11., csütörtök

Megállapodás az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok között az Európai Unióból származó pénzügyi üzenetadatoknak a terrorizmusfinanszírozás felderítésére irányuló program céljából történő feldolgozásáról és az Amerikai Egyesült Államoknak történő átadásáról ***

P7_TA(2010)0029

Az Európai Parlament 2010. február 11-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti, az Európai Unióból származó pénzügyi üzenetadatoknak a terrorizmusfinanszírozás felderítésére irányuló program céljából történő feldolgozásáról és az Amerikai Egyesült Államoknak történő átadásáról szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (05305/1/2010 REV 1 – C7-0004/2010 – 2009/0190(NLE))

(2010/C 341 E/25)

(Hozzájárulás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2009)0703 és 05305/1/2010 REV 1),
 - tekintettel az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti, az Európai Unióból származó pénzügyi üzenetadatoknak a terrorizmusfinanszírozás felderítésére irányuló program céljából történő feldolgozásáról és az Amerikai Egyesült Államoknak történő átadásáról szóló megállapodás szövegére (16110/2009),
 - tekintettel 2009. szeptember 17-i állásfoglalására a terrorizmus és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése és az ezek elleni küzdelem céljából a pénzügyi fizetési üzenetadatoknak az Egyesült Államok pénzügyminisztériuma részére történő hozzáférhetővé tételéről szóló tervbe vett nemzetközi megállapodásról ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács által az EU működéséről szóló szerződés 218. cikke (6) bekezdésének a) pontja - együtt 82. cikke (1) bekezdésének d) pontjával és 87. cikke (2) bekezdésének a) pontjával - értelmében benyújtott, hozzájárulásra irányuló kérelemre (C7-0004/2010),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság ajánlására (A7-0013/2010),
1. nem adja meg hozzájárulását a megállapodás megkötéséhez;
 2. kéri az Európai Bizottságot, hogy haladéktalanul nyújtson be a Tanácsnak ajánlásokat a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével foglalkozó, az Egyesült Államokkal kötendő hosszú távú megállapodás céljából; ismételten hangsúlyozza, hogy ezen a területen bármely új megállapodásnak meg kell felelnie a Lisszaboni Szerződés és az Európai Unió immár kötelező erejű Alapjogi Chartája által létrehozott új jogi kereteknek, és megismétli a 2009. szeptember 17-i állásfoglalásában, különösen a (7)-(13) bekezdésben foglalt kéréseket;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak, továbbá az Amerikai Egyesült Államok kormánynak.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek. P7_TA(2009)0016.

III Előkészítő jogi aktusok

Európai Parlament

2010. február 9., kedd

2010/C 341 E/17

A Bizottság kinevezése

Az Európai Parlament 2010. február 9-i határozata a Bizottság kinevezéséhez történő hozzájárulásról 79

2010. február 10., szerda

2010/C 341 E/18

A fordított adókivetési mechanizmus bizonyos csalásra alkalmas termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó választható és ideiglenes alkalmazása (a 2006/112/EK irányelv módosítása) *

Az Európai Parlament 2010. február 10-i jogalkotási állásfoglalása a 2006/112/EK irányelvnek a fordított adókivetési mechanizmus bizonyos csalásra alkalmas termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó választható és ideiglenes alkalmazása tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2009)0511 – C7-0210/2009 – 2009/0139(CNS)) 81

2010/C 341 E/19

ERFA: A marginalizált közösségeket segítő, lakáscélú intézkedések támogathatósága ***I

Az Európai Parlament 2010. február 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendeletnek a marginalizált közösségeket segítő, lakáscélú intézkedések támogathatósága tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0382 – C7-0095/2009 – 2009/0105(COD)) 85

P7_TC1-COD(2009)0105

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2010. február 10-én került elfogadásra az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendeletnek a marginalizált közösségeket segítő, lakásberuházási intézkedések támogathatósága tekintetében történő módosításáról szóló .../2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 86

2010/C 341 E/20

Az adózás területén történő közigazgatási együttműködés *

Az Európai Parlament 2010. február 10-i jogalkotási állásfoglalása az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2009)0029 – C6-0062/2009 – 2009/0004(CNS)) 86

2010/C 341 E/21

Az adókból, illetékekből, vámokból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtás *

Az Európai Parlament 2010. február 10-i jogalkotási állásfoglalása az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2009)0028 – C6-0061/2009 – 2009/0007(CNS)) 94

2010. február 11., csütörtök

2010/C 341 E/22

Az elicsatlakozási támogatási eszköz (IPA) létrehozásáról szóló, 2006.július 17-i 1085/2006/EK tanácsi rendelet módosítása ***I

Az Európai Parlament 2010. február 11-i jogalkotási állásfoglalása az előcsatlakozási támogatási eszköz (IPA) létrehozásáról szóló, 2006. július 17-i 1085/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0588 – C7-0279/2009 – 2009/0163(COD)) 97

P7_TC1-COD(2009)0163

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2010. február 11-én került elfogadásra az előcsatlakozási támogatási eszköz (IPA) létrehozásáról és a 1085/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló 2010/.../EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 97

2010/C 341 E/23	A gyermektartás és a családi tartások egyéb formáinak nemzetközi behajtása *	
	Az Európai Parlament 2010. február 11-i jogalkotási állásfoglalása a gyermektartás és a családi tartások egyéb formáinak nemzetközi behajtásáról szóló egyezmény Európai Közösség által történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2009)0373 – C7-0156/2009 – 2009/0100(NLE))	98
2010/C 341 E/24	Progress foglalkoztatási és társadalmi szolidaritási program ***I	
	Az Európai Parlament 2010. február 11-i jogalkotási állásfoglalása a Progress közösségi foglalkoztatási és társadalmi szolidaritási program létrehozásáról szóló 1672/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2009)0340 – C7-0052/2009 – 2009/0091(COD))	98
	P7_TC1-COD(2009)0091	
	Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. február 11-én került elfogadásra a Progress közösségi foglalkoztatási és társadalmi szolidaritási program létrehozásáról szóló 1672/2006/EK határozat módosításáról szóló 2010/.../EU európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel	99
	MELLÉKLET	99
2010/C 341 E/25	Megállapodás az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok között az Európai Unióból származó pénzügyi üzenetadatoknak a terrorizmusfinanszírozás felderítésére irányuló program céljából történő feldolgozásáról és az Amerikai Egyesült Államoknak történő átadásáról ***	
	Az Európai Parlament 2010. február 11-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti, az Európai Unióból származó pénzügyi üzenetadatoknak a terrorizmusfinanszírozás felderítésére irányuló program céljából történő feldolgozásáról és az Amerikai Egyesült Államoknak történő átadásáról szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (05305/1/2010 REV 1 – C7-0004/2010 – 2009/0190(NLE))	100

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- **I Együttműködési eljárás: első olvasat
- **II Együttműködési eljárás: második olvasat
- *** Hozzájárulási eljárás
- ***I Együtt döntési eljárás: első olvasat
- ***II Együtt döntési eljárás: második olvasat
- ***III Együtt döntési eljárás: harmadik olvasat

(A Bizottság által javasolt jogalap határozza meg az eljárás típusát)

Politikai módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér és dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

Technikai módosítások és a szolgálatok kiigazításai: az új vagy módosított szöveget dőlt betűtípus, a törléseket pedig a || jel mutatja.

2010-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelven	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelven	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelven	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelven	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelven	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

A CD-ROM-formátumot 2010 folyamán DVD-formátum váltja fel.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU